

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2049

மலர் - 11 இதழ் - 1 - ஏப்ரல் - 2019

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ்.சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி.சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா.சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (11) விட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளடக்கம்

இலண்டன் தொடடி ஆஸ்பத்திரி
என்ற கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி
டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 4

வித்தை செய்த மாபெரும் கலைஞன்
மகுடேசுவரன் - 13

மகாகவி பாரதியின் கனவுக்கு ஒரு நல்வரவு
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ் - 15

உலகாயதம் சுதந்தரமானது
கி.முப்பால்மணி - 27

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில்
பாலின வேறுபாட்டின் தாக்கம்
சுகுமாரன் - 29

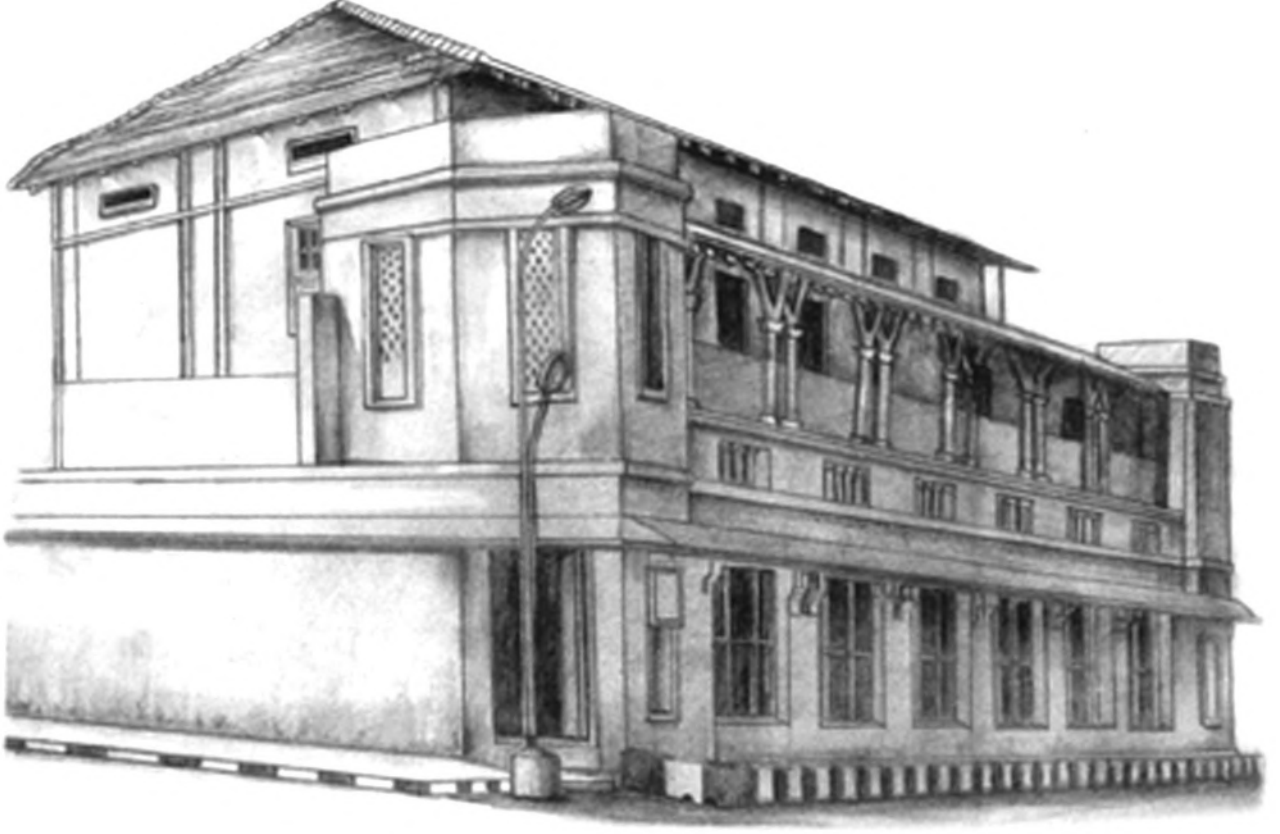
இனவரைவுப் பண்பாட்டு எழுதுகை:
மிராசு நாவலை முன்வைத்து
இரா.காமராசு - 39

எல்லா சமூகங்களும் இலக்கியங்களால்
புத்துக் குலுங்க வேண்டும்
பொன்னீலன் - 53

உங்களுக்கு அரசியல் இல்லையா?
உதயை மு.வீரையன் - 57

அறத்தின் இன்னொரு முகம்
ந.முருகேசபாண்டியன் - 61

உ.வே.சாமிநாதையர் நினைவுகள் - 2
முனைவர் இரா.வெங்கடேசன் - 68

இலண்டன் தொட்டி ஆஸ்பத்திரி என்ற கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

சென்னை, கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி தற்போதுள்ள இடம் ஹைடி பார்க் தோட்டம் (Hyde Park Garden). இது, மதராஸ் மாகாண பிரதமராக இருந்த பனகல் அரசருக்கு (1921 - 1926), சொந்தமான இடம். இந்த இடம் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி வருவதற்கு முன்பு இந்திய மருத்துவப் பள்ளியாக இயங்கியது. ஸ்டான்லி மருத்துவமனையை கஞ்சித் தொட்டி ஆஸ்பத்திரி என்பதுபோல், இது ஒரு நேரத்தில் இலண்டன் தொட்டி ஆஸ்பத்திரி என்று அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில், இந்த இடம் ஒரு காலத்தில் லண்டன்ஸ் தோட்டம் (Landon's Garden) என்று அழைக்கப்பட்ட இடம் இதுவே. பிறகு இலண்டன் தொட்டி என மருவி அழைக்கப்பட்டது. (Madras Miscellany. P. 738)

இதன் ஒரு பகுதியில்தான் கிறித்துவ மகளிர் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டு, பிறகு டெவ்டன் ஹவுஸ் என்ற தற்போது கல்லூரி உள்ள இடத்திற்கு 1916 - இல் மாற்றப்பட்டது. (Madras discovered, p. 380)

1925 - இல் இந்தியாவில் சுதேசி மருத்துவம் தழைத்திட இந்திய மருத்துவப் பள்ளி (School of Indian Medicine) தொடங்கப்பட்டு, 1929-இல் கேப்டன் டாக்டர் சீனிவாசமூர்த்தி முதல்வராக இருந்தபோது, சித்த மருத்துவர்கள் முருகேச முதலியார், கன்னையா நாயுடு, ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் மாதவமேனன், சங்குன்னி மேனன், அலோபதி பிரிவில் டாக்டர்கள் பி.வி.கிருஷ்ணாராவ், சத்திய நாராயண செட்டியார், பெர்னாண்டஸ் ஆகியோரும், மகப்பேறு மருத்துவப் பகுதியில் டாக்டர்கள் நாகராஜ அய்யரும், சக்கரபாணி அய்யங்காரும் பணியாற்றினர். இக்காலகட்டத்தில் மாணவர் விடுதி கட்டப்படாததால், பச்சையப்பன் கல்லூரி விடுதியில் மாணவர்கள் தங்கிப் படித்தனர்.

கேப்டன் டாக்டர் சீனிவாசமூர்த்தி ஓய்வு பெற்ற பின், டாக்டர் கிருஷ்ணாராவ் கல்லூரி முதல்வரானார். அவருக்குப் பின் டாக்டர் பராங்குசமும் அவரை அடுத்து டாக்டர் விசுவேசுவர சாஸ்திரியும் முதல் வராகப் பணியாற்றினார்கள்.

பள்ளி, கல்லூரியாகி, எல்.ஐ.எம்., ஜி.சி.ஐ.எம்., ஆனது

1946 - இல் சென்னை மாகாண முதல்வர் பிரகாசம், சுகாதார அமைச்சர் திருமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியும், உஸ்மான் குழு, சோப்ரா குழு மற்றும் பண்டிட் குழு போன்ற ஆய்வுக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த தனி அலுவலரை நியமித்தனர். பின்னர் கல்லூரிக்கான பாடத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, பள்ளி, கல்லூரி ஆகி, கல்லூரியின் பெயர் College of Integrated Medicine என்று மாற்றமடைந்தது.

1948-இல் இக்கல்லூரியின் பெயர் உள்ளூர் மருத்துவம் படிக்கும் கல்லூரி (College of Indigenous Medicine) என்று மாற்றப்பட்டு, ஜி.சி.ஐ.எம்., படிப்பில் சித்தா, ஆயுர்வேதம், யூனானி ஆகியவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அலோபதி மருத்துவத்துடன் படிக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் பாடத் திட்டங்களை உருவாக்கி, கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு அக்கறையுடன் பணியாற்றியவர் அன்றைய நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் திரு. ஏ.பி.ஷெட்டி.

இந்திய மருத்துவக் கல்லூரியில் 1953 - இல் ஜி.சி.ஐ.எம். (G.C.I.M - Graduate of the College of Integrated Medicine) என்ற 4 - 5 ஆண்டு பட்டப்படிப்பு தொடங்கப்பட்டு, பிறகு ஓர் ஆண்டு பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது. முதலில் 30 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். அதன்பிறகு, இது படிப்படியாக 125 மாணவர்களாக

அனுமதி உயர்த்தப்பட்டது. இச்சமயத்தில் அரசு இக் கல்லூரியைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்க முயற்சித்தது. ஆனால் டாக்டர் ஏ.எல்.முதலியாரை, துணைவேந்தராகக்கொண்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அதற்கு இசைவளிக்கவில்லை. ஆனால், ஜி.சி.ஐ.எம். படித்தவர்கள் உள்ளூர் மருத்துவம் மற்றும் மேலை மருத்துவம் ஆகிய இரண்டு முறைகளிலும் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவம் அளிக்க அரசு இசைவளித்தது.

ஜி.சி.ஐ.எம். படிப்புக்கு இன்டர்மீடியட்டில் தமிழும் ஒரு பாடமாகப் படித்தவர்கள் சித்தா பிரிவிலும், வடமொழியைப் படித்தவர்கள் ஆயுர்வேதப் பிரிவிலும், இதுபோல உருதுவைப் பாடமாக எடுத்துப் படித்தவர்கள் யூனானி பிரிவிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். மாணவர் சித்தா பிரிவில் 20, ஆயுர்வேதப் பிரிவில் 75, யூனானி பிரிவில் 5 பேர் என்று முதல் ஆண்டு பட்டப்படிப்பில் சேர்க்கப்பட்டனர். இதில் சித்த மருத்துவத்தில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆயுர்வேதத்தில் தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கர்நாடகம், மலையாளம் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், யூனானியில் உருது தெரிந்த இஸ்லாமியர்களும் படித்தனர்.

சித்தா பிரிவில் என்னென்ன பாடங்கள் கற்றுத்தரப்பட்டன?

முதல் ஆண்டில் பாடமாக சித்த மருத்துவப் பிரிவில் அடிப்படைக் கொள்கைகளுடன், மூலிகை மருத்துவ முறைகளும் மேலை மருத்துவ முறையில் கரிமவேதியல் (Organic Chemistry), உடல் இயங்கியல், உடல்கூறு தாவரவியல் பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. என்றாலும், இதற்கு முன் மருத்துவப் பாடங்களுக்கு முன்னோடியாக (Pre - Medical) தமிழ்நாட்டின் வரலாறு, லெமூரியா கண்டத்திலிருந்து தமிழ்நாடு பிரிந்தமை, பதினெட்டு சித்தர்கள் வரலாறு ஆகியவைகளோடு திருமூலர் திருமந்திரம், சைவ சித்தாந்தம் போன்ற தத்துவப் பாடங்களும் போதிக்கப்பட்டன. (திருச்சி டாக்டர் பழனியாண்டி நேர்காணல்).

1953 ஜூலை மாதம் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் சட்ட மருத்துவப் பேராசிரியர் சீனிவாசலு நாயுடு ஓய்வு பெற்ற பிறகு, ஜி.சி.ஐ.எம். கல்லூரியில் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார்.

மாணவர்களுக்குத் தங்கும் விடுதி இல்லாத குறையைக் களையும் பொருட்டு, 1929-இல் மாணவர் விடுதியும், 1930-இல் மாணவிகள் விடுதியும் வாலாஜாபாத் பகுதியில் திறக்கப்பட்டன.

இப்போது மருத்துவக் கல்லூரி இயக்குநரகமாகத் திகழும் இடமே முந்தைய மாணவர் விடுதியாக இருந்த இடம் என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

1960-இல் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி மூடப் பட்டு, எம்.பி.பி.எஸ்., படிப்பு தொடங்கப்பட்டது.

அந்நிலையில் இக்கல்லூரியில் ஜி.சி.ஐ.எம் 1, 2 ஆம் ஆண்டு படித்த மாணவர்கள் சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பைத் தொடரவும், 3, 4, 5-ஆம் ஆண்டு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு டி.எம் & எஸ். படிக்கவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

சுருங்கச் சொன்னால், அலோபதி மருத்துவத் துறையினராக இவர்கள் மாற்றமடைந்தனர்.

ஜி.சி.ஐ.எம். படிப்பு முடித்து வெளியேறியவர்களுக்கு, ஒரு வாய்ப்பாக கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியில் குறுகிய கால டி.எம். & எஸ். படிப்பும் அதை முடித்தவர்களுக்கு செங்கல்பட்டு மருத்துவக் கல்லூரியில் குறுகிய கால எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பும் படிக்க அரசு அனுமதி அளித்தது. (என் வாழ்க்கைப் பாதையும் பயணமும், 2015).

இதன்படி உள்ளூர் மருத்துவம், மேலை மருத்துவம் ஆகிய இரு மருத்துவங்களிலும் ஆலோசனை வழங்க, தொடங்கப்பட்ட மருத்துவப் படிப்பு மேலை மருத்துவ மோகம் காரணமாக இவர்கள் அனைவரும் மேலை மருத்துவம் படித்த மருத்துவரானார்கள். இதன்படி, நாட்டு மருத்துவ முறையுடன் மேலை மருத்துவத்தையும் இணைத்துப்

படிக்கும் வாய்ப்பைத் தமிழ்நாடு இழந்தது. இது நீடித்திருந்தால், சுதேசி மருத்துவம் விஞ்ஞான அடிப்படையில் ஆய்வுகளுடன் வளர உதவி இருக்கக் கூடும். அண்ணா நகரில் 1970-இல் திறக்கப்பட்டு, தற்பொழுது சுதேசி மருத்துவமுறை சித்தர், யூனானி, யூனானி, ஆயுர்வேதம் போன்ற மருத்துவங்கள் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால், பாளையங்கோட்டையில் சித்த மருத்துவம் மட்டுமே போதிக்கப்படுகிறது.

1965-இல் கீழ்ப்பாக்கத்தில் இயங்கிய இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி, மகளிர் மருத்துவக் கல்லூரியாக மாறி அரசு கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி என்று பெயரிடப்பட்டது. 1967இல் கல்லூரி மாணவிகள் தங்களுக்கு தனிக் கல்லூரி தேவை இல்லை, ஆண்களுடன் சேர்ந்து படிக்க விரும்புவதாகப் போராட்டம் நடத்தியதன் விளைவாக, 1967-இலேயே ஆண்களும் இக்கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

20-11-1956இல் ஜி.சி.ஐ.எம். மருத்துவர்கள் எல்லா அரசு மருத்துவமனைகளிலும் பணிபுரியவும் மேனாட்டு மருத்துவ முறையைப் பயன்படுத்தவும் சென்னை அரசு ஒரு சட்டம் இயற்றி, அதற்குக் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளித்தார். அதன் பிறகு இம்மருத்துவர்கள் அரசு மாவட்டத் தலைநகர் மருத்துவமனை மற்றும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஆகியவைகளில் பணியாற்ற ஏதுவாயிற்று.

Kilpauk Medical College, Madras

கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரியின் வளாகத்தில் நினைவுச் சின்னங்களாக டாக்டர் வைத்திய ரத்தினம், கேப்டன் சீனிவாசமூர்த்தியின் உருவச்சிலையை திருமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி 1947இல் திறந்து வைத்தார். இக்கல்லூரி இடத்தை பனகல் அரசர் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்ததை நினைவுகூரும் வகையில் பனகல் ஹால் என்று அறிவுசார் கூட்டங்கள் நடத்தும் கூடம் உள்ளது. மேலும் இவ்வளாகத்தில் நூறு ஆண்டுகளைக் கடந்த ஓர் ஆலமரமும் நிழல் தந்துகொண்டிருக்கிறது.

சுதேசி மருத்துவத்தை வளர்க்க அரசின் இருமனப் போக்கு

20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காலனிய ஆதிக்கத்தில் கிராமப்புறங்கள் மேலை மருத்துவம் பெறாது வசதியற்றே இருந்தன. ஏதோ இங்குமங்கும் சில கிராமங்கள் இவ்வசதி பெற்று இருந்தாலும், அதைத் தங்கள் கலாச்சாரத்திற்கு எதிர்ச்சார்பானது என எண்ணியதாலும், மருத்துவ ஆலோசனைக் கட்டணமும் மருந்தின் விலையும் கூடுதல் என்பதாலும் பெரும்பான்மையோர் சுதேசி மருத்துவத்தையே நம்பினர், நாடினர். ஆனால், சுதேசி மருத்துவர்கள் பலர் தகுந்த பயிற்சியற்றவர்கள், சிலர் பரம்பரை மருத்துவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் மேலாகப் பலர் போலி மருத்துவர்கள். இந்தியாவில் மேலை மருத்துவம் தழைத்த பிறகும், படித்தவர்களும், உயர்குடி மக்களும் சுதேசி மருத்துவத்தையே நாடினர். அவர்கள் போக்கிடம் பெரும்பாலும் ஆயுர்வேத மருத்துவமாகவோ அல்லது சித்த மருத்துவமாகவோ இருந்தது. ஆகவேதான் சட்டமன்றத்தில் சுதேசி மருத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், நாட்டம் கொண்டவர்கள் திரும்பத் திரும்ப இத்துறை மேம்பாட்டிற்குக் குரல் கொடுத்தனர். ஆனாலும் இவ்வறுப்பினர் தீர்மானங்களுக்கு அரசு உடன் படாதவாறு சுதேசி மருத்துவத்தை ஒரு தனிப்பட்ட மருத்துவத் துறையாக ஏற்க மறுத்தது.

காலனி அரசு, 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலம் வரை, உள்நாட்டு மருந்தகங்கள் மற்றும் அதைச் சார்ந்த மருத்துவப் பள்ளிகளைப் பற்றி சரிவரப் புரியாதவாறே இருந்தனர். மருத்துவத் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்பொழுது கூட தனிப்பட்ட நிதியை எந்த மருத்துவத்துறைக்கு எனக் கூறாது பொதுவாகவே ஒதுக்கி வந்தனர்.

ஆனால், மதராஸ் மாநகராட்சியும் மற்றும் சில தனிப்பட்டவர்களும் இதழ்களும் இடைவிடாது தெரிவித்த சுதேசி மருத்துவ மேம்பாட்டிற்கான கோரிக்கைகளே, சுதேசி மருத்துவம் என்ற ஒரு தனிப்பட்ட மருத்துவமுறை இந்நாட்டில் உள்ளது என்பதைக் காலனி அரசை உணர வைத்தது.

சில சமயம் இத்துறைக்கு நல்கை ஒதுக்கீடு செய்யும்போது ஒருசில விதிவிலக்குக்கு உட்பட்டே நிதியும் வழங்கப்பட்டது. ஆனாலும், சிறிது சிறிதாக இம்மருத்துவம் சார்ந்தவர்களுக்கு அரசு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதைக் குறைத்துக்கொண்டது. ஏனெனில் மேலை மருத்துவம் கற்றவர்களே தகுதி வாய்ந்த மருத்துவர்கள் மற்ற சுதேசி மருத்துவம் பார்க்கும் அனைவரும் போலி மருத்துவர்களே என எண்ணியது. வேலையில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 120/- ஊதியமாக வழங்கப்பட்டது. பொப்பிலி அரசு குறைந்த சம்பளமே கொடுத்தது, அதை மற்ற படிப்பு படித்தவர்களின் சம்பளத்திற்கு ஏற்றவாறு திருமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி உயர்த்தினார் (1947). போர் (Bhore) கமிட்டியின் பரிந்துரைப்படி, சுதேசி மருத்துவர்களை மதராஸ் மெடிக்கல் கவுன்சில் 'டாக்டர்' என்று பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக் கொள்ள அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால், அமைச்சர் ஏ.பி. ஷெட்டி பரிந்துரைக்குப் பின்னரே அவ்வாறு போட்டுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

1925-இல் மதராசில் தொடங்கப்பட்ட அரசு இந்திய மருத்துவப் பள்ளி நான்கு வெவ்வேறான மருத்துவப் பட்டப் படிப்புகளைக் கற்றுக்கொடுத்தாலும், அத்துடன் உடல்கூறு, உடல் இயக்கம், வேதியியல் போன்ற நவீன பாடங்களையும் கற்றுக் கொடுத்தது. இதில் வெற்றி பெறாது என நினைத்த அரசின் கருத்திற்கு மாறாக இப்பள்ளியில் வெற்றி கரமாக சுதேசி மருத்துவத்துடன் மேலை மருத்துவமும் இணைந்து கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு, ஒரு தனிப்பட்ட மருத்துவமனை கட்ட அனுமதி கேட்கப் பட்டபோது, மறுக்கப்பட்டு, அப்பள்ளியுடன் இணைந்து மருத்துவமனையை அமைக்க இசை வளித்தது. இதுபோன்ற ஒரு அலைபாயும் இருமனப் போக்குடனே காலனி அரசு நடந்துகொண்டது. சுதேசி மருத்துவத்தை வளர்க்க நினைத்தாலும், பிறகு கைவிடப்பட்டது என்பதே உண்மை. ●

அறிவிப்பு

தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் 'படித்துப் பாருங்களேன்' தொடர் இவ்விதழில் இடம்பெறவில்லை அடுத்த இதழில் தொடரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- பொறுப்பாசிரியர்

KAANYA TAMIL (QUARTERLY) APRIL - JUNE 2019
Regd No : TN TAM 8012 / 43610

பேரா. முனைவர் சு.சண்முகசுந்தரத்தின் நாட்டுப்புறவியல் நூல்கள்

நாட்டுப்புறவியல் (1973)
நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் வகைவகுப்பு (1976)
தமிழில் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் (1980)
நாட்டுப்புறவியல் கீர்த்தனைகள் (1981)
தமிழக நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் (1982)
தமிழக நாட்டுப்புறக் கதைகள் (1982)
நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் சமுதாயப்பார்வை (1983)
நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் உளவியல் (1990)
சு.வைரமான் வழியாடு (1993)
அகத்தரமும் முத்தரமும் (2000)
ஐந்து கதைப்பாடல்கள் (2000)
முருகன் வழியாடு (2003)
நாடுவகைப் பூட்டுத்தேடி (2004)
நாட்டுப்புறத்தொடயங்கள் களஞ்சியம் (2009)
சாஸ்திரமும் கண்ணாடிக் கதைகள் (2010)
ஏழ்வலை நாட்டுப்புறத் தொடயங்கள் (2011)
திராவிடத் தொடயல் கண்ணாடிக் (2011)
வள்ளிநீர் வரலாறு (2012)
நான்கு கதைப்பாடல்கள் (2012)
தமிழ்ப் பூவழியுகள் (2012)
ஏழ்வலை நாட்டுப்புறக் கதைகள் (2015)
ஐந்து மறைவ கதைப்பாடல்கள் (2019)

தொடர்புக்கு
044 - 23726882
98404 80232

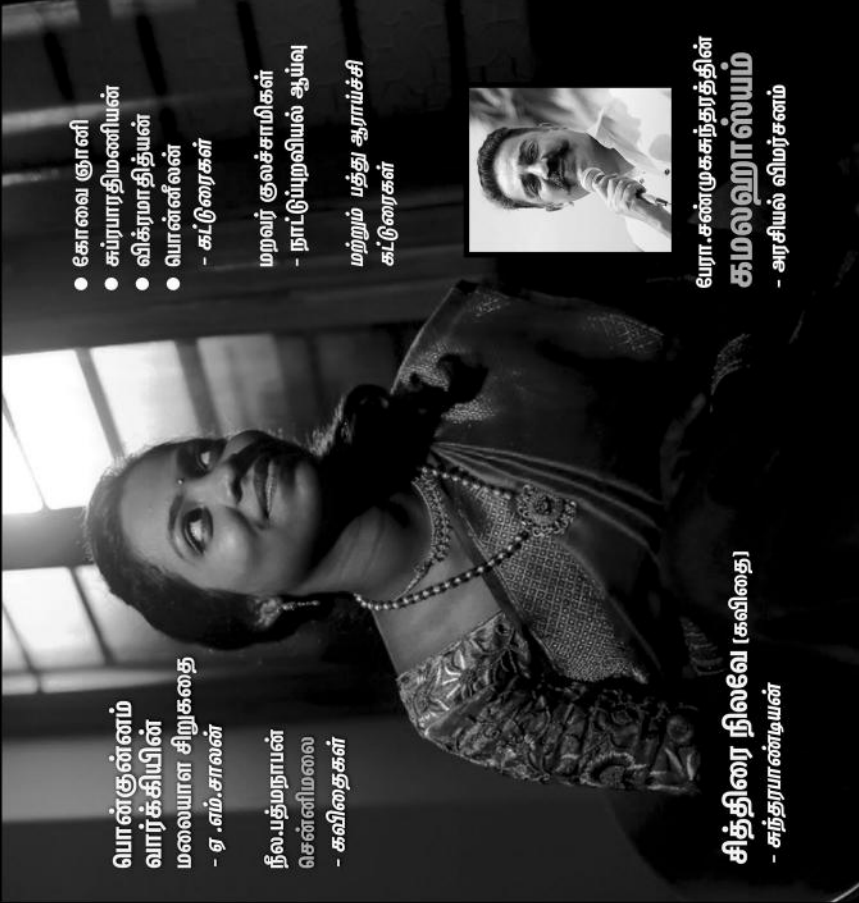
KAANYA TAMIL ISSN 2277 - 9221

மலர் 8 இதழ் 2
KAANYA TAMIL ISSN 2277 - 9221
விலை ₹ 100

கூவ்யா தமிழ்

கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டு பன்னாட்டுக் காரணியுடையது

- கோவை ஞானி
- சுப்பராத்மிணியன்
- விக்ரமாதியன்
- பொன்னிலன்
- கட்டுரைகள்

மறவர் குலச்சாமிகள்
- நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு
மற்றும் பத்து ஆராய்ச்சி
கட்டுரைகள்

பேரா.சண்முகசுந்தரத்தின்
கமலஹாஸ்யம்
- அரசியல் விமர்சனம்

யொன்குன்னம்
வார்க்கியின்
மலையாள சிறுகதை
- ஏ.எம்.சாலன்

நீலபத்மநாபன்
சென்னிமலை
- கவிதைகள்

சித்திரை நிலவே (கவிதை)
- சுந்தரபாண்டியன்

நாகரிகமாகச் சிந்திப்போம்

சிவ் விஸ்வநாதன்

தமிழில் : ஜீவா

கேள்வியற்ற தேசபக்திக்கும் போர் வெறிக்கும் பலியாவது பகுத்தறிவும் ஜனநாயகமுமே

மாற்றுக் கருத்துகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத காலகட்டத்தில் இந்த மாற்றுக் கருத்துடைய கட்டுரை வெளியாகிறது. புல்வாமா நோய் பற்றியுள்ள இவ்வேளையில், வெற்றிகரமாக இந்தியப்படை எல்லை கடந்துசென்று பாகிஸ்தான் நிலைகளைத் தாக்கி அழித்துத் திரும்பியுள்ள உற்சாகமான வேளையில் இது வெளியாகிறது. நாடு முழுதும் பாகிஸ்தானுக்குத் தக்க அடிகொடுத்து விட்டோம் என்ற பெருமித உணர்வு பெருகி ஓடுகிறது. ஊடகங்கள் அரசின் தீர சாதனையைப் போட்டிபோட்டு வாழ்த்துகின்றன. நடிகர்கள் துவங்கி கிரிக்கெட் வீரர்கள் வரை மக்களனைவரும் அரசுக்கு வாழ்த்துப் பத்திரங்கள் வழங்குகின்றனர்.

இவையனைத்தையும் பார்க்கும் என் மனதுள் ஏதோ ஒரு சங்கடம். வேறு வகையில் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டிய வேளையில் மாறுபட்டுச் செயல்படுகிறோமோ என்ற தயக்கம் மறுபுறம்.

**பாகிஸ்தான் பற்றிய பூதம் போன்ற
தோற்றத்தை வளர்ப்பதன் மூலம்
நம் தலைவர்கள் பேசும்போது,
நாம் எப்படிக் காஷ்மீரில் நடந்து கொள்கிறோம்
என்பதை மறக்கிறோம்.**

**பாகிஸ்தானில் ராணுவ ஆட்சி எனப் புலம்பும் நாம்,
காஷ்மீரிலும், மிஜோரமிலும் நமது ராணுவம்
என்ன செய்கிறது என்பதைச் சிந்திப்பதில்லை.**

சமாதானத்திற்குத் துணிவு வேண்டும்

நான் பள்ளிச் சிறுவனாக இருந்தபோது, சர்ச்சில் காலப் போர்த் திரைப்படம் ஒன்றைப்பார்த்து, மிகுந்த உற்சாகத்துடன் என் அப்பாவிடம் சர்ச்சிலின் வீரதீர யுக்திகளை வியந்து புகழ்ந்தேன். அவர், “சர்ச்சில் ஒரு போலி வீரர். அவர் காந்திஜியின் காலணியைத் தொடவும் தகுதியற்றவர். போர் சிறுவர்களுக்கு உசுப்பேற்றி வீர முழக்கமிடச் செய்யலாம். எல்லாம் வெற்று ஆர்ப்பாட்டம். அது ஒரு தொற்றுநோய். ஆனால் சமாதானம் உருவாக்க மாபெரும் துணிவு தேவை. வெகுசிலரே அத்தகைய துணிவு பெற்றோர்” என்றார்.

அன்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்று இப் பொழுது பொருத்தமானதாக என் நினைவில் வருகிறது. போர் என்றவுடன் மாபெரும் ஒற்றுமை உணர்வு வியத்தகு அளவு பற்றியெரிகிறது. இந்த உணர்வு வேற்றுமையை ஏற்றுக் கொள்ளாது. நாட்டுப் பற்று என்பதை மக்கள் பெரும்பாலும் வார்த்தையளவிலேயே புரிந்து கொண்டு சார்பு உணர்வுடன் பொங்குகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் காராச்சி ஹோட்டல் பலகை தாக்கி உடைக்கப்பட்டது. போர் புனிதம் பெறும்போது, தேசபக்தி என்ற பெயரில் உணர்ச்சிப் பொங்கல் நிகழ்கிறது. சந்தேகம், முரண்பாடு, கேள்வி எற்கும் இடமிருப்பதில்லை. பல்நோக்குப் பார்வைக்கு இடமே இல்லை. ஆளும் அரசுடன் மக்கள் ஒன்றிப் போய் விடுகின்றனர். மோடி நேற்று வரை சந்தேகத் துடன் பார்க்கப்பட்டார், சீர்கெட்ட தலைவனாக, ஒதுக்கப்பட்டார், விமர்சிக்கப்பட்டார். அமித்ஷா போரும், நாட்டின் பாதுகாப்பு வாக்கு வங்கியின் சாவியாகிறது என நினைக்கிறார்.

சிந்தனை காஷ்மீர் பற்றியும், பாகிஸ்தான் பற்றியும், முஸ்லீம்கள் பற்றியும் பேசும்போது சிதைந்து போகிறது. அமைதியாகத் தங்கள் வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர். இந்தியர் போர் மோதல் பக்கம் திரும்பும் போது மக்கள் ஒற்றுமை குழைந்து போய் அச்சத்தில் ஆழ்கின்றனர். நமது தொலைக்காட்சிகளோ கிரிக்கெட் விளையாட்டுக்கும், போருக்கும் பேதம் தெரியாமல் வெறியூட்டுகின்றன. நாம் ஒரே நாட்டினர் என்ற வகையில் ஒருவரை ஒருவர் தட்டிக் கொடுத்துப் பாராட்டிக் கொண்டு, சுயதம்பட்டமடித்துக் கொள்கிறோம். நாம் ஒரு நாகரிகத்தின் பிரதிநிதிகள் என்பதை மறந்து விடுகிறோம். வெறியே, தேச பக்தியாகிறது. மாற்றுக் கருத்து வெளியிட வாய்ப்பில்லை. தன் நாட்டு மக்களை எதிர்கொள்வது எதிரியை எதிர்கொள்வதை விட அச்சம் தருவதாகிறது. எப்படி சக மனிதனுடன் உரையாடலைத் துவங்குவது என்பது என்ற தயக்கமே மிஞ்சுகிறது.

போர் என்பது என்ன?

இந்தியா உண்மையான போரைச் சந்தித்த தில்லை. ஐரோப்பாவும், வியட்நாமும் சந்தித்தது போன்ற நாட்டையே புரட்டிப் போட்ட போர்கள் இங்கு நடந்ததில்லை. எல்லாப் போர்களும் ஒரு எல்லையில் நடந்த மோதல்களே. ஜெர்மனி, ருஷ்யா போலப் போரின் கொடுமைகளை நம் மக்கள் அறிந்ததில்லை. தாக்குதல்கள் போரல்ல என்பதை நமது தலைவர்கள் கூட அறியவில்லை. அவர்கள் மூன்றாம் தர நாடக நடிகர்கள் போலவே போரை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்தியா, சமூகப் போரின் கொடுமைகளையும், தியாகங்களையும், வேதனைகளையும் அனுபவித்ததே இல்லை. நமது போர்

பற்றிய அறிதல், போக்குவரத்து நெரிசல்களாகவே நமது ஆலோசக விற்பன்னர்கள், சர்வதேச உறவு நிபுணர்கள். அறிந்த தேசபக்தி, பாதுகாப்பு என்பன பற்றிய கருத்து அற்பமானது. இவர்களின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் ஜனநாயகத்திற்கும், சுதந்திரத்திற்கும் செய்த பாதிப்புகளே ஏராளம். பாதுகாப்பு என்பது பற்றி அதிகாரிகள் கருத்து ஒரு படுகொலை, எண்ணிக்கை, சவங்கள் சம்பந்தப்பட்டதே. இது பற்றி உரக்கப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். இதனால் நாட்டின் பன்முகத் தன்மை, ஜனநாயகம் போன்றவை அழிக்கப்படுகின்றன.

போர் பற்றிய வேட்கையின் முதல் பவி ஜனநாயகமே. பகுத்தறிவு சிந்தனையைக் கால்வது போர். பாகிஸ்தான் பற்றிய பூதம் போன்ற தோற்றத்தை வளர்ப்பதன் மூலம் நம் தலைவர்கள் பேசும்போது, நாம் எப்படிக்காஷ்மீரில் நடந்து கொள்கிறோம் என்பதை மறக்கிறோம். பாகிஸ்தானில் ராணுவ ஆட்சி எனப் புலம்பும் நாம் காஷ்மீரிலும், மிஜோரமிலும் நமது ராணுவம் என்ன செய்கிறது என்பதைச் சிந்திப்பதில்லை. ஜெர்மன் சுவரை பூதாகரமாகப் பேசும் நாம், உல்ஸ்டரை அற்பமாக நினைக்கிறோம். இந்தியா ஒரு ஆக்கப்பூர்வமான ஜனநாயகம் என நினைக்கும் நாம், காஷ்மீரிலும், வடகிழக்கு மாநிலங்களிலும் உள் நாட்டுப்போர் பல பத்தாண்டுகளாக நடப்பது பற்றிச் சிந்தித்துள்ளோமா? ஏன் நம்மில் அற வலிமை கொண்ட, பாகிஸ்தானை சமாதானப் பேச்சுக்கு அழைக்கும் தகுதிமிக்க தலைவர்கள் இல்லை. பெரும்பான்மை வெறியும், உள்நாட்டுப் போர்களும் நமது நாகரிகத்தின் ரத்தத்தைக் குடித்துக் கொண்டுள்ள போது நாம் எத்தகைய ஜனநாயக நாடு என்பதைச் சிந்தித்தோமா? பஞ்சசீலம் தந்த நாட்டின் மக்கள் ஜனநாயக சமூகம், சர்வதேசப் பார்வை என்ன ஆனது? பாகிஸ்தான் ஒரு முரடன் போல நடப்பதால் நாம் நமது நாகரிக மரபை இழப்பதா? மோகன்தால் கரம்சந்த், கான் அப்துல் கபர்கானும் நம்முடன் வாழ்ந்து உரையாடியது, அவர்களின் கனவுகளை என்னவாக்கினோம்?

ராஜதந்திரமாகச் சிந்தித்தாலும் நாம் இழப்பாளர்களே - ராஜதந்திரம் ராணுவம், ஆயுதம் சார்ந்ததாக மாறிவிட்டது. அதில் எவ்வித மதிப்பும், அறமும், விழுமியமுமில்லை. யுக்தி போலன்றி ராஜதந்திரம் நீண்ட பலன் கொண்டது. ராஜதந்திரம் அறத்திற்கு உட்பட்டது. ராஜதந்திர ரீதியில் பார்த்தால் நாம் ஒரு அரசியல் பூகோள வலையில் சிக்கிக் கொள்ள உள்ளோம். சீனா பாகிஸ்தானை தனது துணை நாடாகக் கருதுகிறது. அதனால் புல்வாமாவால் அதற்கு லாபமே. சீன அரசும் சமூகமும் இந்தியா எதேச்சகார ராணுவமயமான நாடாவதையே

விரும்புகிறது. இந்தியா தனது மகத்தான ஜனநாயக மரபை இழந்தால் அது மகிழும். நமது ராஜ தந்திரமும் கூட போருக்கானதாக அன்றி சமாதானத்திற்கானதாக, ஜனநாயகம் தொடர்வதற்கானதாக அமைதி விரும்பும் நாடாக இருப்பதற்கானதாகவே இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் நாம் சீனாவை மிஞ்சி உயர முடியும். சமாதானம் என்பது ராணுவ, ஆயுத சவாலுக்கு எதிரான பெண்மைத்தனமல்ல. ஒரு நாட்டின் மூர்க்கத்தனத்திற்கு எதிரான நாகரிக அற எதிர்ப்பு.

மாற்றுக் கருத்து வாழ

நமது சகோதர இந்தியர்களுடன் விவாதிக்கும் போது நாம் சுதேசி, சுயராஜ்யம் இரண்டையும் காந்தியப் பார்வையில் பார்க்கிறோம் என்பதை உணர்த்த வேண்டும். சமாதானம் என்பது பொறுப்புடன் கூடியது. வெற்று தேசபக்திக்கு அது தேவையில்லை. நமது நேர்மையின் மீது சந்தேகம் கொண்டவர்களுடன் உரையாடுவதும், விவாதிப்பதும் சிறுமைப் படுத்தப்படுகிறது. மாற்றுக் கருத்து பிழைப்புக்கான தாகவும், ஆக்கத்திறன் கொண்டதாகவுமானது. இந்தியாவின் நாகரிகம் உலகுக்குப் பல உன்னத ஆக்கப்பூர்வமான அமைதி முன்னோடிகளான புத்தர், குருநானக், கபீர், கான் அப்துல் கபர்கான், காந்தி போன்றவர்களைத் தந்தது. நாம் இவற்றை எப்படி ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தப் போகிறோம் என்ற கேள்வி, சவால் நம்முன் நிற்கிறது. அணு ஆயுதங்களும், போரும், படுகொலைகளும் கொண்ட உலகில் நம் பங்கு என்ன?

அங்கு மக்கள் சமூகம், ஆசிரமம், பல்கலைக் கழகம் ஆகியன நட்புமிக்க சகோதரத்துவச் சிந்தனைகளை, சமாதான உணர்வை, உருவாக்க வேண்டும், நாடு எல்லைகள் எனும் கற்பிதங்களை மீறிய பிரபஞ்சப் பார்வையை வளர்க்க வேண்டும்.

நமது அன்பு, அமைதி, சமாதானம் உலகுக்கு ஒரு சாசனமாக, செய்தியாக வேண்டும். நாம் நமது நாகரிகப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மீட்டெடுத்தாக வேண்டும். இது ஒரு சத்தியாகிரகியின் கனவுகளுக்கான வேண்டுகோள். சமாதானத்திற்கான சிந்தனை, லட்சியம், பரிசோதனை. இன்றைய நாடுகளின் மேலாதிக்கத்திற்கான சவால்- இந்திய நாகரிகம் இதைத் தவிர்ந்து உலகுக்கு வேறு எதையும் தந்துவிட முடியாது.

(கட்டுரையாளர் மாற்றுச் சிந்தனை கற்பனைக் குழுவைச் சேர்ந்த கல்வியாளர்)

ஆங்கில மூலம் - 'தி இந்து' 28-2-2019

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் அரசியல் நூல்கள்

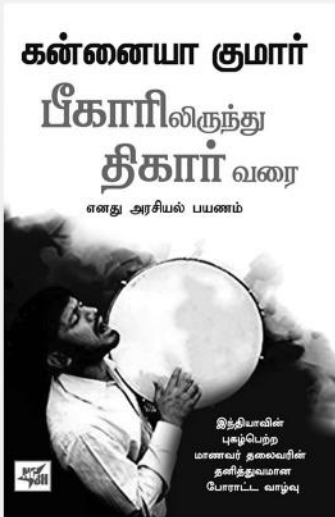
மோடியின் ஆட்சி ஒரு விமர்சனப் பார்வை
டாக்டர் சித்தன் கௌட பட்டீல்
முரளிதரா எம். சத்தியானந்த்
₹ 30.00

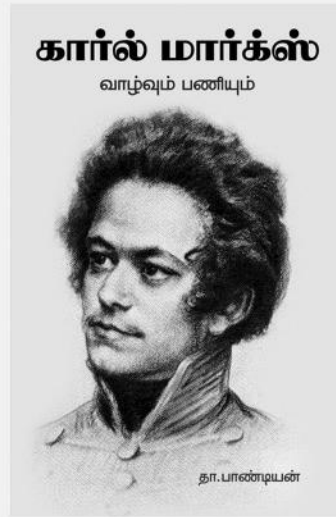
மதமா? அரசியலா?
தா.பாண்டியன்
₹ 45.00

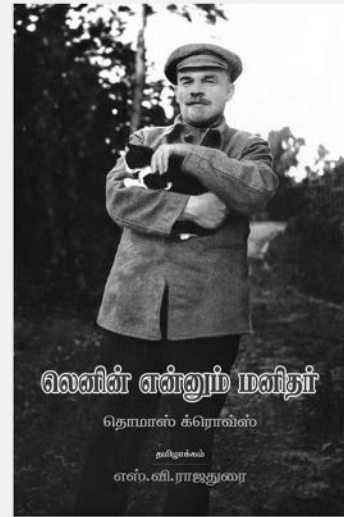
இந்துத்துவாவா இந்திய சுயராஜ்யமா?
யு.ஆர். அனந்தகுமாரத்தி
தமிழில்: டாக்டர் வெ. ஜீவானந்தம்
₹ 65.00

பீகாரிலிருந்து தீகார் வரை
கன்னையா குமார்
₹ 110/-

கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்வும் பணியும்
தா.பாண்டியன்
₹ 140/-

லெனின் என்னும் மனிதர்
தொமான்ஸ் க்ரொவ்ஸ்
தமிழாக்கம் எஸ்.வி. ராஜதுரை
₹ 155/-

வித்தை செய்த மாபெரும் கலைஞன்

மகுடேசுவரன்

“நம் கதைக் களஞ்சியங்களில் அவ்வளவு மனிதர்கள்
நகழும் தசையுமாக நடமாடுகிறார்கள்.
அவற்றில் பட்டு நூலெடுத்து வித்தை செய்யும்
மாபெரும் கலைஞராக மகேந்திரன் ஒருவரே தென்படுகிறார்.”

இயக்குநர் மகேந்திரனைப் பற்றிப் பேசாமல் தமிழ்த் திரைப்படங்களைப் பற்றிய எவ்வோர் உரையாடலோ கட்டுரைத் தொடரோ முழுமை பெற்றுவிடாது. தம் படங்களின் வழியாக வாழ்வின் மனநடுக்கோட்டைப் பிடித்துச் சென்றவர் மகேந்திரன். அவருடைய படங்கள் வெளியான காலகட்டத்தில் அவற்றின் பொருண்மை குறித்து நம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் போதுமான உரையாடல்கள் நிகழ்ந்தனவா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால், அவர் முனைந்து செயல்பட்ட காலத்திற்குப் பிறகு அவருடைய படங்களின் மதிப்பு மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்டே செல்கிறது.

ஏன் மகேந்திரன் இன்றியமையாத ஓர் இயக்குநராக அறியப்படுகிறார்? அவரைவிடவும் சிறப்பாக இயக்கியவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்களே. ஆம், மகேந்திரனைவிடவும் சிறப்பான இயக்குநர்கள் இருக்கிறார்கள்தாம். ஆனால், இங்கே மகேந்திரன் முன்னிற்கவில்லை. மகேந்திரன் இயக்கிய படங்கள் முன்னிற்கின்றன. கதைமக்களின் ஆழ்மனத்தைக் காட்சிப்படுத்தி, அதையே கலையாக்கி அவர் தம் படங்களில் வைத்துச் சென்றுள்ளார். கதை மாந்தர்களின் மனங்களை நமக்கு அடையாளம் காணத் தெரிந்துவிட்டது.

எழுத்தத் தெரிந்தவர் இயக்குநராய் வடிவெடுப்பதில் பலப்பல அருமைகள் வாய்க்கும் என்பதற்கு மகேந்திரன் நல்ல எடுத்துக்காட்டு. ஒரு கதைக்கு என்ன நியாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இயக்குநரின் வேலையே. தொடக்கத்தில் பல்வேறு படங்களுக்குக் கதையும் உரையாடலும் எழுதித் தந்தவர் மகேந்திரன். சிவாஜி கணேசனின் உரக்கப் பேசும் உரையாடல்களுக்குப் பெயர் பெற்ற தங்கப் பதக்கம் படத்திற்கு எழுதியவர். அவ்வரிசையில் “ரிஷிமூலம், ஆடுபுலி ஆட்டம், காளி, பகலில் ஒரு இரவு” என எண்ணற்ற படங்கள்.

“முள்ளும் மலரும்” வழியாக இயக்குநர் ஆனார். முள்ளும் மலரும், உதிரிப் பூக்கள், பூட்டாத பூட்டுகள், ஜானி, நண்டு, மெட்டி, நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே ஆகிய படங்கள் அவருடைய இயக்கத்தில் வரிசையாக வந்தன. ஒவ்வொன்றும் ஒன்றை யொன்று விஞ்சும் தரத்திலானவை. தற்காலத்தினர் இப்படங்களைத் தவறவிடாமல் பார்க்க வேண்டும்.

ஓர் எழுத்தாளராக மகேந்திரன் தம் படங்களை இயல்பு குலையாமல் எடுப்பதற்குத்தான் தீர்மானம் செய்திருப்பார். கதை மாந்தர்களின் வாழ்க்கையை உள்ளது உள்ளவாறே உரைத்தல் என்பதே அவருடைய இயக்கம். வாழ்க்கைச் சுழலில் சிக்கிக் கிடக்கும்

பாத்திரங்களின் எளிய தோற்றங்களையும், நினைப்புக்கும் வாழ்க்கைக்குமுள்ள இடைவெளியையும், துயரத்தின் கனத்த அமைதியையும், கையறு நிலையில் வெறுமனே பார்த்து நின்றலையும் அவர் காட்சிப்படுத்துவதன் வழியாகவே பார்வையாளர்களுக்குள் ஒரு கலையுணர்ச்சியை வருவிக்கிறார். அவற்றையே அவர் தம் திரைமொழியாக ஆக்கிக் கொண்ட பிறகு மேலும் இரண்டு வித்தகங்கள் அவர் படங்களுக்குத் தோள்கொடுக்கின்றன. ஒளிப்பதிவும் இசையமைப்பும் தாம் அவ்விரண்டு.

மகேந்திரனின் படங்களை இளையராஜாவின் இசை கலைச்செப்பம் செய்து தந்தது. முள்ளும் மலரும் பின்னணி இசையில் இளையராஜா விட்டுச் சென்ற மௌனப்பொழுதுகள்தாம் பார்வையாளர்களைத் திரையை நோக்கி உற்றுப் பார்க்க வைத்தன. அந்த உற்று நோக்கலே உணர்வுகளைக் கட்டி விட்டது. உதிரிப் பூக்களின் கருவிசை (தீம் மியூசிக்) இளையராஜாவின் மிகச்சிறந்த படைப்புகளில் ஒன்று. நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே படத்திலும் இசைக்கே முதலிடம். மகேந்திரன் படங்களில் இளையராஜா செய்து காட்டிய வித்தகங்கள் என்றே தனிப்பொருளில் எழுதிச் செல்லலாம். பின்னணி இசையோடு நிறுத்திக்கொண்டோம், பாடல் வளங்களை நாளெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். “சங்கம் காணாதது தமிழும் அல்ல... தன்னை அறியாதவள் தாயும் அல்ல...” என்பதுதான் தாய்மைக்கே இலக்கணம்.

மகேந்திரன் படங்களுக்கு வாய்த்த இன்னொரு வித்தகம் ஒளிப்பதிவு. முள்ளும் மலரும் பாலு மகேந்திராவின் கலைவண்ணம். கிட்டத்தட்ட அப் படத்தைத் தம் படம்போன்ற மொழியில் பாலு மகேந்திரா கையாண்டிருப்பதைக் காணலாம். உதிரிப் பூக்களில் அசோக்குமார். தமிழ்த் திரையுலகின் புகழ் பாடப்படாத நாயகர்களின் பட்டியலில் அசோக்குமாரைச் சேர்க்கலாம். மகேந்திரன் எடுக்க நினைத்தது அசோக்குமாரின் கோணத்தில் அருமையான சுடுவுகளாக அமைந்தன. இன்றைக்கும் உதிரிப் பூக்கள் படமாக்கப்பட்ட மேட்டுப்பாளையம் பவானி ஆற்றுத் திக்கம் நான் அடிக்கடி செல்வதுண்டு. அந்தப் பகுதியே உதிரிப்பூக்கள் நிகழ்ந்த களமாகத்தான் எனக்குத் தென்படுகிறது. பெருவெள்ளம் சுழித் தோடும் பவானி ஆற்றங்கரையில் தாய்தந்தையற்ற இரண்டு மழலைச் செல்வங்கள் நடந்து செல்வதைப் போன்ற காட்சிப்பிழை அங்கே ஏற்படுவதுண்டு.

அருமையாய் எடுக்கப்பட்ட எண்ணற்ற தமிழ்ப்படங்கள் வெற்றி பெறாமல் தோற்றுப் போயிருக்கின்றன. அதற்கு எதைக் காரணம்

காட்டுவது? கடவுளின் இருப்பு இல்லாமையைப் போன்றே விடை தெரியாத ஒன்று அது. அப்படித் தோற்றுப் போன படங்களில் தலையாயது என்று மகேந்திரனின் ‘பூட்டாத பூட்டுகள்’ படத்தைத்தான் சொல்வேன். மகேந்திரன் எடுத்த எந்தப் படத்தையும் விட்டுக்கொடுப்பேன். பூட்டாத பூட்டுகளை என்னால் விட்டுக்கொடுக்கவே இயலாது. அது எழுத்தாளர் பொன்னீலனின் கதை. திருமணமான பெண்ணொருத்தியின் மனத்தை அவ்வூர்க்கு வரும் ஓர் இளைஞன் கவர்ந்துவிடுவான். பிறகு ஊரை விட்டு வெளியேறுவான் அவ்விளைஞன். தானுற்ற உணர்வுகளை உண்மையென்று நம்பும் அப்பெண் தன் வீட்டைத் துறந்து அவ்விளைஞனின் வீட்டுக்கே சென்று நிற்பாள். அங்கே அவளுக்கு வரவேற்பிருக்காது. இளைஞனும் புறக்கணிப்பான். “இங்கே எதுக்கு வந்தே?” என்றுதான் கேட்பான். “நம்மப் பத்தி ஊர்ல எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சி போச்சு. இனிமே உங்களோட வாழ்றதைத் தவிர வேற வழியே இல்லை” என்பாள் அவள். “உன்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு குடும்பம் நடத்த முடியுமா? பழகினோம் கொண்டோம்னா அது வேற விசயம். முதல்ல ஊர் போய்ச் சேரு... உன்னோட நிக்கறத மத்தவங்க பார்த்தாங்கன்னா என் பேரு கெட்டுப் போயிடும்...” என்பான் அவன். உயிரைத் துறக்கும் வலிவற்ற அப்பெண் தன் கணவனிடமே திரும்பி விடுவாள். ஓரளவுக்கு நினைவிலிருந்து எழுதியுள்ளேன். இந்தக் கதையை மகேந்திரனின் இயக்கத்தில் இளையராஜாவின் பின்னணியிசையில் எண்ணிப் பாருங்கள்.

மகேந்திரன் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களிலிருந்து ஓரிழையை எடுத்துக்கொண்டு திரைக்கதை எழுதுபவர். கடைசியாக அவர் எடுத்த சாசனம் திரைப் படத்திற்கும் கந்தவர்வனின் சாசனம் கதைக்கும் ஏதொரு தொடர்பையும் காண முடியவில்லை. அவர் ஒரு கதையில் தோன்றும் பாத்திரங்களால் கவரப் படுகிறார். அவர்களைக்கொண்டு தமக்கான திரைக் கதையை வடித்தெடுக்கிறார். நண்டு என்னும் படம் மட்டும் சிவசங்கரியின் எழுத்தை ஓரளவு ஒட்டியதாக அமைந்திருக்கக்கூடும். நம் கதைக் களஞ்சியங்களில் அவ்வளவு மனிதர்கள் நகமும் தசையுமாக நடமாடுகிறார்கள். அவற்றில் பட்டு நூலெடுத்து வித்தை செய்யும் மாபெரும் கலைஞராக மகேந்திரன் ஒருவரே தென்படுகிறார்.

இயக்குநர் மகேந்திரன் மறைவுக்கு ஆழ்ந்து இரங்குகிறோம்.

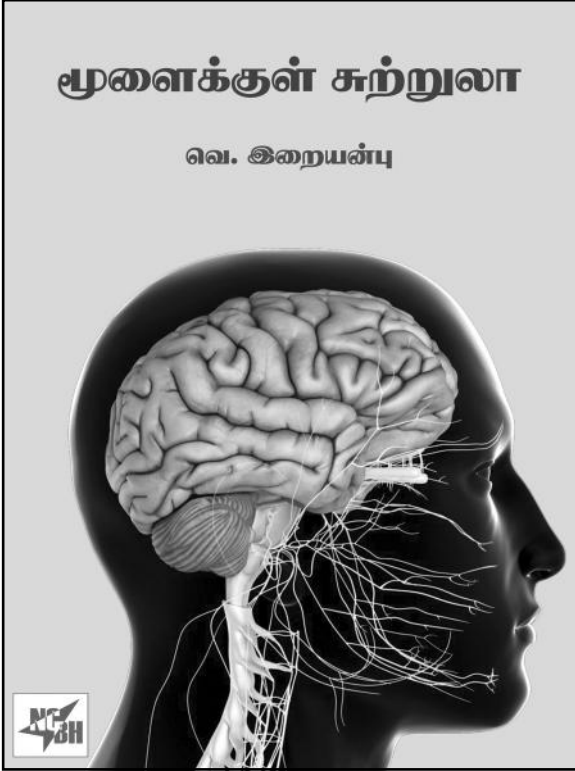
(கவிஞர் மகுடேசுவரன் முகநூல் பதிவு)

மகாகவி பாரதியின் கண்வுக்கு ஒரு நல்வரவு

முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

மூளைக்குள் சுற்றுலா

வெ. இறையன்பு

மூளைக்குள் சுற்றுலா

வெ.இறையன்பு

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

தொலைபேசி எண் : 044-26359906

₹ 1500/-

உயிர் என்பது ஒன்றாக இருந்தாலும் செயற் பாட்டு அடிப்படையில் உயிரினங்கள் ஒவ்வொன்றும் வேறுபடுகின்றன. அவற்றுள்ளும் குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற மானுடத்தின் தொடக்கம் முதல் இன்று வரையிலான வாழ்க்கை பிரமிக்கத் தக்க ஒன்றாகும். உலகத்தின் ஆக்கம், அழிவு என எல்லாவற்றுக்கும் மக்களின் மூளையே காரணமாக இருக்கின்றது.

மூளைக்குள் சுற்றுலா என்னும் நூல் மூளையின் பாகங்களை அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் பகுத்து விளக்குவதோடு நின்றுவிடவில்லை. தனிமனித வாழ்க்கை, சமுதாயம், நாடு, உலகம் முதல் அண்டங்கள் அனைத்தையும் சுற்றிப் பார்க்க நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு தம்முடைய மூளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து மூளை தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் ஒன்று விடாமல் தொகுத்து விளக்கியுள்ளார்.

மூளை தொடர்பான அறிவியல் விளக்கங்கள் மருத்துவம் பயில்வோர் அறிந்துகொள்ள பேருதவியாக இருக்கும். நினைவில் நிற்காத நுட்பமான செய்திகளாக இருந்தாலும் மூளை பற்றிய அடிப்படையான தன்மைகளை அறிந்துகொள்ள மூளைக்குள் சுற்றுலா பெரிதும் உதவும்.

இந்த நூலைப் படிக்கும்போது இன்னொன்றையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. அதுதான் தாய்மொழிக் கல்வி; ஆங்கிலத்திற்கு வாக்கப்பட்டு இத்தனை ஆண்டு காலம் ஆகியும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகத் தொட்டு உறவாடுகின்றோம். நம்மில் சிலருக்கு வேண்டுமானால் பொருளாதார வளம் இருக்கலாம். பிறமொழியாளர்கள் ஆங்கிலத்தைப் படிப்பதால் அலுவலகப் பிழைப்புக்குப் பயன்படுமே தவிர, அதன் வளர்ச்சிக்கு யாரும் அதிகமாகப் பங்காற்றி விடவில்லை.

தாயிடமிருந்து தொப்புள்கொடி உறவை அறுத்த கொஞ்ச காலத்திலேயே ஏதாவது ஒரு ஆங்கிலக் கல்விக் கடையில் குழந்தைகளைச் சேர்த்து விடுகிறோம். மளமளவென்று மாறிப் பொறியியல் போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று விடுகின்றார்கள்.

வேலை வாய்ப்பைத் தேடிச் சென்றால், பொறியியல் கல்லூரிகள் மூடப்படுவதைப் போன்று பல்லாயிரம் பேருக்குப் பணிபுரியும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை; கேட்டால் ஆங்கிலத்தில் புழங்கும் திறன் இல்லையாம்.

ஆங்கிலம் தெரியாவிட்டால் உலகில் வாழ்ந்து பயனில்லை என்பது போலத் தமிழ் மக்கள்போல அனைவரும் நினைக்கின்றனர். ஆங்கிலம் பேசினால் அறிவாளி என்ற எண்ணமும் தமிழகத்தில் பலருக்கு இருக்கிறது. கோமல் சுவாமிநாதன் ஒருமுறை, 'ஆங்கிலம் பேசுபவர்கள் அறிவாளி என்றால் இங்கிலாந்தில் இருக்கும் பிச்சைக்காரிகூட நம்மை விடப் பிரமாதமாகப் பேசுவாள்' என்று குறிப்பிட்டது நினைவுக்கு வருகிறது (ப. 541) என்று குறிப்பிடுவது நினைக்கத்தக்கது.

கல்விக் கூடங்களில் ஆங்கிலத்தில் பேசாமல் தாய்மொழியில் பேசினால் தண்டனை. ஆங்கில வழியாகப் படித்து நூற்றுக்கு நூறு மதிப்பெண் பெற்றது எல்லாம் என்ன ஆயிற்று? வினாக்கள் எழும் அல்லவா?

தாய்மொழியிலும் மொழி தொடர்பான மொழியியலிலும் இரண்டு முதுகலைப் பட்டங்கள் பெற்று, ஆங்கில இலக்கியத்திலும் முதுகலைப் பட்டம்பெற ஆசை. பணியின் பொருட்டு அந்த ஆசை ஈடேற வில்லை.

ஆங்கிலத் தேர்விற்குச் செல்வது போலவும் பேருந்தைத் தவற விட்டதுபோலவும் பல்வேறு கனவுகள். சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். பணி ஓய்வு பெற்றுப் பல ஆண்டுகள் ஆகியும் இப்போதும் கனவில் ஆங்கிலம் என்னைத் துரத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆண்டவர்கள் மண்ணை விட்டுச் சென்றாலும் அவர்களின் மொழி இப்படிக்கனவில் கூட மிரட்டுவதைப் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நம் கனவுகள் குழந்தைகளைத் துரத்த, ஆங்கிலவழிப்பாடங்கள் அவர்களைத் துரத்த, தூக்கத்திலும் நாய் துரத்திப் பயந்து ஓடுவதுபோல ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாட்டில் ஊட்டிய குட்டிகள் நிலைதான். தாய்மொழியில் பொருள் உணர்ந்து படிப்பது தாய்ப்பால்; அந்நிய மொழியில், எதிர்காலக் கனவுகளுக்காகப் படிப்பது புட்டிப்பால். ஒன்றைப் படிக்கும் போது, இணைப்புகள் ஏற்படாவிட்டால் அது மூளையில் பதியவில்லை என்று பொருள்.

மூளையிலும் கூட்டணி முக்கியம் (ப. 29) என்னும் நூலாசிரியரின் கருத்தோடு அரசியல் கூட்டணிகளை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது.

இவ்வளவையும் எழுதுவதற்குக் காரணம் மூளைக்குள் சுற்றுலாதான். நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு நூல்கள், கட்டுரைகள், இணையம் எனப் பல்வேறு நிலையில் தரவுகளைத் திரட்டி, மூளைக்கு வேலை கொடுத்து இந்நூலை எழுதி இருக்கின்றார். தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளதால்தான் மூளையின் அருமை, பெருமைகளை எல்லாம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆங்கிலத்தில் எழுதி இருந்தால் தமிழகத்தில் பத்தோடு பதினொன்று, அத்தோடு இது ஒன்று என்று ஆகி இருக்கும்.

முத்துக் குளிப்பது போலக் கருத்துகளைத் தெரிவுசெய்து, திணிக்காமல் தெளிவாக நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு நூலை யாத்துத் தந்துள்ளார். படிக்கும்போது உணர்ந்த கருத்தை நூலாசிரியரே பதிவு செய்துள்ளார்.

மூளை குறித்த தகவல்களைப் பல்வேறு புத்தகங்களிலிருந்து திரட்டி அதிக அறிவியல் நெடியில்லாமல் எளிமையாக வாசகர்களுக்குத் தரும் இமாலய முயற்சியில் இறங்கியிருக்கிறேன். இது பசிபிக் பெருங்கடலை ஒரு தெள்ளுப் பூச்சி நீந்திக் கடப்பதைப் போன்ற பேராசை முயற்சி (ப. 2).

உண்மை! தற்புகழ்ச்சி அன்று; இலக்கணப் பாயிரம் போன்ற நுழைவாயில் பகுதியைப் படித்தபோது யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆசிரியர் அமிதசாகரரின் அவையடக்கம் நினைவிற்கு வந்தது.

பனிமால் இமயப் பொருப்பகம் சேர்ந்த பொல்லாக் கருங்காக்கையும் பொன்றிறமாய் இருக்கும் என்று இவ்வாறு உரைக்கும் அன்றோ இவ் இருநிலமே (யாப்.கா. 3)

காரிகையார் கூறுவது அவையடக்கம் என்றால், நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு கூறுவதை அறிவடக்கம் என்று கூறுவதில் தவறில்லை.

அனைவருக்கும் புரியும் வகையில் எழுதி இருப்பதால் நூலாசிரியரைப் பாராட்ட வேண்டும். சும்மா இருந்துகொண்டு நேரமே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் பொறுப்புமிக்க பதவிகளை வகித்துக் கொண்டு ஆய்வுநூல்கள், வழிகாட்டி நூல்கள், படைப்பிலக்கியங்கள் எனப் பல களங்களில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் நூலாசிரியர் படிப்பவரை ஓர் அண்டச் சுற்றுலாவுக்கே அழைத்துப் போகின்றார்.

அறிவியல், வாழ்வியல் என அனைத்து வகையான தகவல்களும் நூல் முழுவதும் நிறைந்து கிடக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் மூளை தொடர்பான பல கருத்துக்களை நகைச்சுவையாகவும் கிண்டலாகவும் பேசிக்கொள்வார்கள். இன அடிப்படையிலும் உறவு அடிப்படையிலும் மூளையை வைத்துப் பேசினால் கூட அது கிண்டலாகத்தான் இருக்கும்.

ஒரு செய்தியை நினைத்துக்கொண்டு **மூளைக்குள் சுற்றுலாவைப்** படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அது கண்ணில் பட்டது. மூளையைப் பற்றிய அறிவியல் கருத்துகளோடு மக்களிடம் புழக்கத்திலுள்ள வற்றையும் நூலாசிரியர் விட்டு வைக்கவில்லை என்பதை அறிந்து வியப்பு மேலிட்டது.

முப்பது - நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க் கிராமப்புறம் சார்ந்துள்ள நகரங்களில் மதுரை முனியாண்டி விலாஸ் உணவகம் இருக்கும். உணவகத்தில் உள்ள புலால் உணவு வகைகள் எழுதிய பலகை ஒன்று நிற்கும். **ஆட்டுக்கறி - ஆட்டுக்கறி** என்றும் **மூளை - மூலை** என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

மாமன் - மச்சான் உறவுடையவர்கள் மதியச் சாப்பாட்டிற்கு ஒரு மதுரை முனியாண்டி விலாஸ்க்குப் போகிறார்கள். 'எங்க மாப்பிள்ளைக்கு மூளை வேணுமாம்; இருக்கா?' என்று கேட்க, கல்லாவில் இருப்பவர், 'அவருக்கும் இல்லை; ஒங்களுக்கும் இல்லை; தீர்ந்து போச்சு' என்றாராம்.

தமிழகம் முழுவதும் வழக்கில் இருக்கும் இந்த நகைச்சுவை **மூளைக்குள் சுற்றுலா**விலும் பதிவாகி இருக்கின்றது.

ஒருவன் அவசரம் அவசரமாக வந்து **ஆட்டு மாமிசக்** கடையில், 'மூளை இருக்கிறதா?' என்று மொட்டையாகக் கேட்டான். கறி விற்பவர், 'இது வரை வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் இருந்தது. உங்களுக்குத்தான் இல்லை' என்று இருபொருள் படப் பேசினார். (ப. 16).

'**ஓம்மவன் என்ன சொல்லிட்டுப் போறான்; காதுல வாங்குனியா?**' குடும்பத் தலைவர் தாண்டித் தலைகுப்புற விழுகிறார். 'என்னா இல்லாததயா சொல்லிப்புட்டான்; ஒங்களுக்கு மூளை இருக்கான்னு நான் அடிக்கடி கேட்பேன்; அவன் ஒரே ஒரு தரம் தானே கேட்டுருக்கான்'

'**ஓனக்கு மூளை இருக்கா?**' என்று ஒருவர் கேட்க, எதிரியும் **ஓனக்கு மூளை இருக்கா?** என்று கேட்டுக் கேள்விக் கணையால், இருவரும் வாய்ச் சண்டை போடுகிறார்கள். சமாதானம் செய்ய வந்தவர் **இல்லாத ஒண்ணுக்கு ஏம்பா சண்டை**

போட்டுக்குறிங்க! என்று வெள்ளந்தியாகச் சொன்னாராம். நல்லவேளை, அவர் உலக வல்லரசு நாடுகளைப் போல ஒன்ன **அவன் எப்படிச் சொல்லலாம்?** என்று இருவரையும் உசுப்பேற்றி விட்டு அரிவாளையும் கம்பையும் தூக்க விடவில்லை.

இப்படி மூளை தொடர்பான கிண்டல்களையும் நகைச்சுவைகளையும் தொகுத்து ஒரு புத்தகமே எழுதலாம். அந்த அளவிற்கு மூளை தொடர்பான தரவுகள் சமுதாயத்தில் பரவிக் கிடக்கின்றன.

உலகின் ஆக்கம், அழிவு என எல்லாவற்றுக்குமே மூளையே அடிப்படைக் காரணமாக அமைகிறது. காலங் காலமாகவே, காய்கறி நறுக்கப் பயன்படும் கத்தி கழுத்தை அறுக்கவும் பயன்படுவது போலத் தான் மூளை உள்ள மக்களின் செயல்பாடு இருக்கின்றது.

மூளையால் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி - அறிவியல் வளர்ச்சியைப் பெருமையாகப் பேசுகின்றோம். உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அம்மை, காலரா போன்ற கொடிய நோய்களால் காலங்காலமாகக் கோடிக் கணக்கானோர் மாண்டுள்ளார்கள். பல நோய்கள் அறிவியல் வளர்ச்சியால் கட்டுப்பட்டு உள்ளன; காணாமலும் போய் விட்டன. இன்னொரு பக்கம் புதுப்புது நோய்கள் உற்பத்தி ஆகின்றன. அவை ஒரு தனிக்கதை.

அறிவியல் வளர்ச்சி, தொழிற்புரட்சி, மானுடத்தின் பேராசை இவற்றால் இரண்டு உலகப் போர்களால் துள்ளத்துடிக்க மாண்டு போனவர்களின் உயிர்கள் எல்லாம் வன்மம் நிறைந்த மூளைகளுக்குத் தங்கள் குருதியைக் குடம் குடமாகக் கொட்டி ஆராதனை செய்துள்ளன.

இன்னும் விட்டபாடில்லை; உலகமயம், தாராளமயம், தனியார்மயம், தேசியம் என்னும் வெவ்வேறு பெயர்களில் மூளைகள் குருதியை உறிஞ்சிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

ஆய்வோடும் நெருங்கிய தொடர்புடைய நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு **மூளைக்குள் சுற்றுலாவை** பல இயல்களாகப் பகுத்து 138 உட்பிரிவுகளில் கச்சிதமாக விளக்குகின்றார். இவ்வாறு பகுத்து முறைப்படி எழுதா விட்டால் எழுதும் நூலாசிரியரையும் குழப்பி விடும். படிப்பவரின் மூளையையும் நூல் குழப்பி விடும்.

மூளையின் அருமை பெருமை

நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு மூளையின் அமைப்பு, செயற்பாடு போன்றவற்றை விளக்கும் போது அதன் அருமை, பெருமைகளை நூல் முழுவதும் குறிப்பிடுகின்றார்.

2015 ஆம் ஆண்டு உலகத்தின் நான்காவது சக்திவாய்ந்த சூப்பர் கம்ப்யூட்டர் மனித மூளையின் ஒரு நொடிச் செயல்பாட்டைச் செய்ய 40 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொண்டது (ப. 67). மனிதன் மூளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து எதனைக் கண்டுபிடித்தாலும் அவனது மூளைக்கு ஈடு இணையானது எதுவும் இல்லை என்பதை நூலாசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

அவ்வளவு உன்னதமான மூளையின் கண்டு பிடிப்புகள் பெரும்பாலும் பிள்ளையார் பிடிக்கக் குரங்கான கதையாகத்தான் ஆகின்றன. அணுவைப் பிளக்கும் அற்புதத்தைக் கண்டுபிடித்த ஐன்ஸ்டீன் மனம் நொந்தே இறந்து போனாராம். போரில் அணுகுண்டின் அழித்தொழிப்பு, அவர் நினைத்துப் பார்த்ததைவிட அதிகமாக இருந்ததாம்.

உலக நாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று நேசக்கரம் நீட்டிக் கொண்டே உதட்டில் உறவும் உள்ளத்தில் பகையுமாக ஏவுகணைகளைக் குறிபார்த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மற்ற விலங்கினங்கள் அவற்றின் உரிமையோடு மோதுகின்றவற்றை மட்டுமே எதிர்த்துத் தாக்குகின்றன. நாம் பார்த்திராத, சந்தித்திராத, நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத மக்களை அழிப்பதற்காகத் தயாராக இருப்பது மனித இனம் மட்டுமே (ப. 9). முடியாட்சி காலத்திலிருந்து இரண்டாம் உலகப் போர் வரை குருதி சிந்திய கோடிக் கணக்கான மக்கள், தற்காலத்தில் லட்சக் கணக்கில் உள்நாட்டுப் போரால் மடிந்த மக்கள், இனிவரும் காலங்களில் மடியப் போகும் மக்களை எல்லாம் நூலாசிரியர், மேலுள்ள கருத்தின் வழிக் குறுகத்தரித்துக் கூறி விடுகின்றார்.

ஆறாம் அறிவால் பகுத்தறிவு படைத்த மனித இனம் மதங்களை உற்பத்தி செய்து கடவுளைக் கைத்தடியாக வைத்துக் கொண்டு இல்லாததை எல்லாம் இருப்பதாகவும் இருப்பதை இல்லாததாகவும் கூறி ஒன்றோடு ஒன்று மூர்க்கத்தனமாக மோதிக் கொள்ளும். இயல்புக்கு மாறான ஆற்றிவுகளின் புனைவுகளை நூலாசிரியர் பிரக்கிரைப் பேரெழுச்சி என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பிரக்கிரைப் பேரெழுச்சியின் காரணமாகவே புராணம் புனைவியல், கடவுள், மதங்கள் ஆகியவை தோன்றின. இல்லாதவற்றைக் குறித்தும் பார்க்காதவை பற்றிப் பேசவும் எழுதவும் மனிதனால் மட்டுமே முடியும். சில நேரங்களில் அவன் சண்டையிட்டுக் கொள்வதும் குண்டு போட்டு மாய்வதும் பார்க்காதவற்றைப் பற்றிய சர்ச்சையால் (ப. 21).

மூளையின் அளவு

எறும்பு முதல் எல்லா உயிர்களுக்கும் மூளை இருப்பதை நூலாசிரியர் ஆங்காங்கே பதிவு செய்கின்றார். அளவையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

நம்முடைய மூளை உடல் விகிதம் ஒன்றுக்கு ஐம்பதாக இருக்கிறது. (1:50). சிம்பன்சிக்கு 1:150. கொரில்லாவிற்கு 1:500. சின்னக் குரங்கினங்களுக்கு 1:17½ நம் உடல் அளவிற்கு அவை இருந்தால் அவற்றின் மூளை நான்கு கிலோ இருக்கும். மூளை பெரிதே தவிர, அதில் சாம்பல் நிறப்பொருள் குறைவு (ப. 55).

காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு என்பது போல அந்தந்த உயிரினத்திற்கு அதனதன் மூளை ஒரு கருவூலம்தான். அந்த மூளை செயலிழந்து விட்டால் மூளைச்சாவு எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். மனத்தை அதிகமாகத் திறந்தால் மூளை வெளியே விழுந்து விடுவதற்கான ஆபத்துகள் அதிகம் (ப. 55) எனவும் மிஞ்சின் என்னும் அறிஞர் கருத்தை நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கூற்றில் பல பொருள் உண்டு. விபத்தில் கால், கை முறிந்தால் உடலோடு ஒட்டிய படியே இருக்கும். தலையில் பலமாக அடிபட்டால் நுங்கு போல மூளை வெளியே வந்து விழும். அதற்குத் தான் தலைக் கவசம் அணிய வேண்டும்.

இன்று பல நெருங்கிய உறவினர்களை மூளையில் காயம் ஏற்பட்டதால் நான் இழந்திருக்கிறேன். தமிழகத்தில் இளைஞர்கள் இருசக்கர வாகனத்தில் செல்லும்போது தலைக்கவசம் அணியாததால் விபத்துக்குள்ளாகி மூளைச் சாவைச் சந்திக்கிறார்கள் (ப. 2)

இக்கருத்தைப் படிக்கும்போது நூலாசிரியரின் சமுதாய அக்கறை நன்கு புலப்படுகின்றது. உறுப்புத் தானத்தில் இந்தியாவில் தமிழகம் முதல் இடத்தில் இருக்கின்றது; பரிசு பெறுகின்றது. பாராட்ட வேண்டிய செய்திதான். ஆனால், இதனை ஊன்றிக் கவனித்தால் தண்ணீர் புகுந்த வளைக்குள்ளிருந்து எலிகள் வெளியே ஓடுவது போலப் பல உண்மைகள் வெளிப்படும்.

ஊடகங்கள்வழி நாள்தோறும் செய்தியைப் படித்தாலும் காட்சிகளைப் பார்த்தாலும் ஈர்க்குலை நடுங்குகின்றது; இதயம் படபடக்கின்றது. வாகன விபத்துக்களால் குலைகுலையாக மடிகிறார்கள். இளைஞர்கள் மிகுந்த நாடு இந்தியா என்று பெருமையாகப் பேசிக் கொள்கின்றோம். அந்த இளைஞர்கள் தான் அதிகம் விபத்தில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். குடித்து விட்டு வாகனங்களை ஓட்டுவதும் தூங்க வேண்டிய நேரத்தில் வாகனங்களை ஓட்டுவதும் விபத்திற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாகின்றன.

வாகனம் கட்டுப்பாட்டை இழந்து விபத்துக் குள்ளானது எனச் செய்தியில் படிக்கலாம். போதையில் ஓட்டும்போது எந்த நொடியிலும் கட்டுப்பாட்டை இழக்கலாம். தூக்கமின்றி வாகனம் ஓட்டும்போது விடியற்காலையில் கட்டுப்பாட்டை இழக்கும். விழிப்பிலிருந்து தூக்கம் தொடங்கும் நேரம் ஒரு புதிர். அந்த ஒரு நொடியை விடியற்காலைச் சாலை விபத்துகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். விபத்து ஏற்படுத்த வரும் தூக்கத்தை நூலாசிரியர் நுண்தூக்கம் (micro-sleep) (பக். 207, 212) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

விபத்தில் மூளை செத்தால் உறுப்புத்தானம் செய்ய வேண்டிய நிலை வரும். மூளைச் சாவுக் குள்ளானோரின் உறுப்புகளைத் தானம் செய்வோரை வாழ்த்தி, வணங்கவேண்டும். இருப்பினும் விபத்துக் கான காரணத்தைத் தனி மனிதனும் சமுதாயமும் அரசுகளும் உணரவேண்டும்.

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் (திருக். 948)

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் நயத்தக்க நாகரிகத்துடன் சொல்லியுள்ளார்.

நூலாசிரியரும் தம்முடைய உறவு இளைஞர்களின் இழப்பைச் சொல்லியதில் மேலே கூறியுள்ளவை எல்லாம் இடியாப்பச் சிக்கலாகப் பொதிந்துள்ளன.

பல்வேறு செய்திகள்

நூலாசிரியர் மூளை, நரம்பியல் தொடர்பான செய்திகளை விளக்குவதோடு,

1. உயிரினங்கள் கருவுற்றிருக்கும் காலம்,
2. இதயத்தின் பணி 3. நிகோடின் பயண வேகம்,
4. மனித உறுப்புகளின் எடை, 5. சினை முட்டை,
6. குருதி அளவு, 7. தோலில் உள்ள உறுப்புகள் என நூற்றுக் கணக்கான உடல் தொடர்பாகவும் பிற வகையாகவும் பெட்டிச் செய்திகளைக் கொடுத்து உள்ளார்.

1. யானையின் கருவுற்றிருக்கும் காலம் 660 நாட்கள். ஓட்டகம் 406. குதிரை 345. குரங்கு 235. சிங்கம் 120. புலி 106. முயல் 40. அணில் 35. சுண்டெலி 23.

2. நாளொன்றுக்கு இதயம் 1,05,120 தடவை துடிக்கிறது. 300 காலன்களுக்கு மேற்பட்ட குருதியை வாரி இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. 75,00,100 மூளை அணுக்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறது (ப. 16)

3. ரத்தம் - மூளைத்தடுப்பு வெளிப் பொருட்களிலிருந்து மூளையைக்

காப்பாற்றுகிறது. அதையும் மீறிப் புகைக்கும்போது நிகோடின் மூளைக்குள் ஏழு வினாடிக்குள் சென்று விடுகிறது (ப. 76).

4. மூளையின் எடை மூன்று பவுண்டு. மனிதத் தோல் 20 பவுண்டு. குடல்கள் 7.5 பவுண்டு. நுரையீரல் 5 பவுண்டு. கல்லீரல் 3.2 பவுண்டு. இதயம் 0.6 பவுண்டு (ப. 93).

5. மனித உடலில் இருப்பதிலேயே பெரிய செல் பெண்ணின் சினை முட்டை அது 1/180 அங்குலம் விட்டமுடையது. இருப்பதிலேயே மிகவும் சின்னது ஆணின் விந்து. 1,75,000 விந்துகள் சேர்ந்தால் ஒரு சினை முட்டையின் எடைக்குச் சமமாக இருக்கும் (ப. 124).

6. ஆணுக்குப் பெண்ணைவிட அதிக ரத்தம். ஆணுக்கு 1.5 காலன். பெண்ணுக்கு 0.875 காலன் ஆண்களின் ரத்தத்தில் சிவப்பணுக்கள் அதிகம். (ப. 128).

7. நம் தோலில் ஒவ்வொரு சதுர அங்குலத்திலும் 190 லட்சம் செல்களும் 60 முடிகளும் 90 எண்ணெய்ச் சுரப்பிகளும் 19 அடி நீள ரத்தக் குழாய்களும் 625 வியர்வைச் சுரப்பிகளும் 19000 உணர்செல்களும் (Sensory cells) இருக்கின்றன (ப. 354).

மூளை, பிற உடல் உறுப்புகளைப் பாடநூல் போல இதற்குமேல் எளிமையாகக் கூறமுடியாது என்னும் நிலையில் நூலாசிரியர் வெ.இரையன்பு விளக்கியுள்ளார். மேலும் இந்த மூளை செய்யும் அற்புதமான பணிகளையும் ஆபத்தான பணிகளையும் சமுதாய அக்கறையுடன் நகைச்சுவையுடனும் அங்கத நிலையிலும் மனதில் பதியும் வகையில் விரிவாக விளக்கிச் செல்கின்றார்.

மூளை அற்புதமான உறுப்பு. நாம் தூங்கி எழுந்ததும் பணிபுரியத் தொடங்கும் அது அலுவலகம் செல்லும் வரை தொடர்ந்து உழைக்கிறது. அலுவலகம் சென்றதும் பணியை நிறுத்தி விடுகிறது (ப. 25).

ராபர்ட் ஃப்ராஸ்ட் என்னும் அறிஞர் கூற்றை நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். நாடு, இனம், மொழி என வேறுபட்டாலும் மக்கள் மானுட இனத்தவரே. அலுவலகம் மட்டும் இல்லாமல் எல்லாப் பணிகளிலும் மூளையின் தந்திரத்தைப் பார்க்கலாம். மதத்திற்காக அடித்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் மதங்களுக்காக விடப்படும் விடுமுறையைச் சுகமாக அனுபவிப்பார்கள்!

வயல், கொல்லை வேலைக்குச் செல்லும் கூலி ஆட்கள் நேர் வழியில்தான் செல்வார்கள். அதாவது, வேலை செய்யும் இடத்திற்குச் செல்ல வரப்பு, சிறு உழங்கை இருந்தாலும் அந்த வழியில் போக மாட்டார்கள். சுற்றிப் போகும் சாலையில்தான் போவார்கள். அன்ன நடைதான். வீட்டுக்கு வரும் போது குறுக்காக வந்து மற்றவர் பயிர்களை எல்லாம் மிதித்து நாசம் செய்வார்கள். கிழவிகள் எல்லோரும் குமரிகள் ஆகிவிடுவார்கள். நடையில் அவ்வளவு வேகம் இருக்கும். **கூத்துக்காரன் கிழக்கே பார்ப்பான்; கூலிக்காரன் மேற்கே பார்ப்பான்** என்று சொல்வது சொல்கூட. இருக்கிறது. மூளை தனக்கென்றால் அழுத்தி உழும்; மற்றவர்களுக்கு வலத்து மாட்டைத் தட்டிவிட்டு உழும். வாய்ப்புக் கிடைத்தால் முந்தைய காலனி ஆதிக்கம் போலவும் இன்றைய உலகமயம் போலவும் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் நிலங்களையும் சேர்த்து உழுதுவிடும்.

நியாயம், நேர்மை என்பவை ஒருபக்கம் இருந்தாலும் ஒரு செயல் ஒரு கூட்டத்தாருக்கு நன்மையைச் செய்யும்; இன்னொரு கூட்டத்தாருக்குத் தீமையைச் செய்யும். எந்த நிலையில் பார்த்தாலும் நூலாசிரியர் குறிப்பதுபோல மூளை என்பது அள்ள அள்ளக் குறையாத **அட்சய பாத்திரம்** (ப. 3) என்பதில் ஐயமில்லை.

பொதுவாக மக்களுக்குச் சிந்திக்கும் ஆற்றல் கொஞ்சம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருக்கலாம். கிடைக்கும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி மூளைக்கு வேலை கொடுத்து, சமுதாயத்தில் ஏற்ற இறக்கங்களை உருவாக்கி விட்டார்கள். பெரும்பான்மையான மக்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் மலைக்கும் மடுவுக்குமான வேறுபாட்டை உருவாக்கத் தான்.

உலகமே மாயம்; வாழ்வே மாயம்; வீடுபேறு அடைவதே நிலையானது என்று கருத்துமுதல் வாதம் பேசிய மடங்களிடமும் மதங்களிடமும் தான் இந்தியாவின் பேரளவு நிலங்கள் உரிமையாக உள்ளன.

கிராமப்புறங்களில் ஊருக்கும் ஒன்று, இரண்டு பேரைக் கண்டால் பெரும்பாலான மக்கள் பயப்படுவார்கள். அவர்கள் விழுதாகவும் தெரிவார்கள்; பாம்பாகவும் தெரிவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அவருக்கு **இராஜாஜி மூளை** என்பார்கள்.

1952ஆம் ஆண்டு ஒன்றிணைந்த சென்னை மாகாணச் சட்டசபைப் பொதுத் தேர்தலில் இராஜாஜி போட்டியிடவில்லை. காங்கிரசுக்குப் பெரும் பான்மையும் கிடைக்கவில்லை. பொதுவுடைமைக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து விடக்கூடாது என்றொரு

பயமும் இருந்தது. பொதுவுடைமைக் கட்சியுடன் கூட்டு சேர்ந்து வெற்றி பெற்ற பிறகட்சிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுத்து, கூட்டு சேர்த்து, அதாவது கூட்டணி அமைத்துக் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. இராஜாஜி சென்னை மாகாண முதலமைச்சர் ஆனார்.

இப்போது கொள்கைக் கூட்டணி - கொள்கை இல்லாக் கூட்டணி என்றெல்லாம் பேசுவதற்கும் ஒரு கூட்டணியை உடைக்கலாம் என்பதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்த கூட்டணியின் தொடக்கம் 1952ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்தான்.

குரங்குகளின் தாவலைக் குறிப்பிடும் நூலாசிரியர், **எங்குத் தாவுகிறோம் என்பதைவிட, எதற்காகத் தாவுகிறோம் என்பதில் குறிப்பாக இருப்பவர்கள் மனிதர்கள் மட்டுமே** (ப. 51) எனக் கூறுவது நகைச் சுவையா? அங்கதமா? இரண்டுமா?

இப்படி மூளையை மூலதனமாகக் கொண்டு இயங்கும் சமுதாயத்தை நூலாசிரியர் **வெ.இரையன்பு** படிப்பறிவு, பட்டறிவுடன் விளக்குகின்றார். **மூளைக்குள் சுற்றுலா** மூளையின் சுற்று வேலைகளையும் கணிசமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.

மூளையின் எடை

மூளையின் எடை, வடிவம் போன்றவை உயிரினங்களுக்குள் மாறுபட்டிருக்கும்; மனிதர்களுக்கு மூளை பெரிதாக இருந்தால் அறிவாளி என்று கூறமுடியாது போன்ற செய்திகளை நூலாசிரியர் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றார். உலகின் தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகளில் ஒருவரான ஐன்ஸ்டீன் மூளை மிகவும் சிறியது என்னும் கருத்து **மூளைக்குள் சுற்றுலா**வில் பதிவாகியுள்ளது. (ப. 108).

மூளையை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதால் இவ்வாறு அவருக்குச் சிறுத்துப் போய் இருக்குமோ? உலக மக்களின் மூளைகளின் விலை பற்றிய ஒரு கதை கூட இருக்கிறது.

வெளிநாட்டில் மூளை விற்கும் கடையில் ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களின் மூளையும் கண்ணாடிக்குள் வைத்து விலை ஒட்டப்பட்டிருந்த தாம். இந்திய நாட்டு மூளைக்குத்தான் அதிக விலை குறிக்கப்பட்டிருந்ததாம். காரணம் கேட்டபோது கடைக்காரர் அதிகம் பயன்படுத்தாத மூளை என்றாராம்.

கடைக்காரரின் கருத்து வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கதுபோல இருக்கிறது. பயன்படுத்தப்பட்ட மூளைதான்; முறையாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் கற்பனையாகக் கூறப்

பட்டவை எல்லாம் உண்மை என்று நம்பியதால் நம்மவர்கள் மூளையை அதிகம் பயன்படுத்தவில்லை.

விமானம், ஏவுகணை போன்ற எதைக் கூறினாலும் புராண இதிகாசங்களைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்கிறார்கள். அண்மைக் காலத்தில் மயில் இணை சேராமலே முட்டை இடுதல் முதல் பலவற்றுக்கு விளக்கம் கூறுகிறார்கள். கப்பல் வாணிபத்திற்கு நம்மிடையே இலக்கிய, கல்வெட்டுச் சான்றுகள் நிறைய உள்ளன. சொர்க்கம், நரகம் போன்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் நமது விமானம் சென்றது எல்லாம் புராணத்தில்தான் இருக்கிறது. நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு அந்நிய நாடுகளில் பார்த்துப் பார்த்து வாங்குகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆட்சியிலும் போர்த்தளவாட ஊழல் பேசப்படுவது ஒருபக்கம்.

நம்முடைய தொழில் நுட்பங்களை எல்லாம் அந்நியர் திருடிச்சென்று விட்டார்கள் என்ற கருத்தும் பேசப்படுகின்றது. மானுடம் வளர்ந்து செயல்படத் தொடங்கிய பிறகு மூளையின் பங்கே எல்லா வற்றுக்கும் முதன்மையாக இருக்கின்றது. அதிகார வர்க்கம் கூறுவதால் எல்லாவற்றையும் நம்பி விட வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் உண்மையை உரத்துக் கூறிய சாக்ரடீஸ், கலிலியோ எனப் பலரின் மூளைகள் பெற்ற பரிசுகளை வரலாறு குறித்து வைத்துத்தான் இருக்கிறது.

தமிழர் மூளை

நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு தமிழர் மூளை, மற்றவர்கள் மூளை என்று தனியாக விளக்கவில்லை; தேவையும் இல்லை. மூளையைச் செலவழித்துச் செய்யும் செயல்கள் அவை நல்லவை, கெட்டவையாக இருந்தாலும் உலகப் பொதுமையைப் பார்க்கலாம்.

சூது - வாது, நியாயம் - நேர்மை, நேர்மை - பரிவு போன்றவை எல்லாம் மக்களுக்கு மூளையின் எடை காரணமில்லை. வாழும் சூழல்தான் என நூலாசிரியர் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றார். உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டீன் சுவரில் எலி போக ஒரு சிறு ஓட்டையும், பூனை போக ஒரு பெரும் ஓட்டையும் போடச் சொன்னாராம். 'ஐயா, ஒரு பெரும் ஓட்டையிலேயே இரண்டும் ஓடலாமே' என்றாராம் உதவியாளர்.

அதனதன் மூளைக்கு ஏற்ப உயிரினங்களில் நரி, நாய், பல்லித் தந்திரங்கள் எல்லாம் உள்ளன. அவை மக்களுக்கும் உவமையாகவோ ஆகுபெயராகவோ பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

உருவத்திற்கும் குரலுக்கும் கூட மூளையோடு தொடர்பில்லை என்பதை நூலாசிரியர் குறிப்பிடு

கின்றார். கம்பீரமான குரல், ஆற்றொழுக்கான நடை, தெளிவு; வானொலிப் பெட்டிக்கு வெளியே வந்து பெரிய உருவத்துடன் பேசுவது போல மனக்கண் பார்க்கும்; கேட்கும். ஆனால் ஒரு புத்தக அட்டையின் பின்பக்கம் பார்க்கும்போது 25 வயதுள்ள ஓர் இளைஞராகக் காட்சி அளிக்கிறார். வேறு யாரும் அல்லர். நூலாசிரியர் குறிப்பிடும் அவர் **நண்பர் சுந்தர ஆவுடையப்பன்** (ப. 136).

உலக மொழிகள் பலவற்றில் தொன்மையான இலக்கிய, இலக்கணங்கள் இருக்கின்றன. அவை அக்காலச் சமுதாயச் சூழல் அடிப்படையில் எழுதப் பட்டவை. கிரேக்கம், இலத்தீன், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் புராண, இதிகாசங்கள் நிறையத் தோன்றியுள்ளன.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த பழந்தமிழர் வாழ்க்கையை விளக்குகின்றன. அவை புராண, இதிகாசங்கள் விளக்குவதைப் போன்று கற்பிதங்கள் நிறைந்தவை அல்ல. தமிழகத்தில் கிடைக்கும் தொல்பொருள் ஆய்வுகள் - குறிப்பாகச் சிவகங்கை மாவட்டத்தில் கீழடியில் கிடைத்துள்ள தொல்பொருள்கள் பழந்தமிழரின் இயல்பான வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தற்காலச் சூழலில் அறிவு தொடர்பான நம் மூளையைப் பற்றிச் சொன்னால் சிக்கல் வந்து விடும். ஆனால், நம் முன்னோரின் முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க மூளையைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம். உலகில் பெரும்பாலான மதங்கள் உலகம் இறைவனின் படைப்பு என்று கூற, நம் ஆதித்தமிழர் ஒல்காப் பெரும் புகழ் தொல்காப்பியர்,

நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம்... (தொல். பெருள். 639)

என்று இன்றைய அறிவியல் கூறும் கருத்தை மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியுள்ளார்.

நில அடிப்படையில் ஐவகையாகப் பகுத்து விளக்கும் முறையும் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை என அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இலக்கியம் மட்டும் அல்லாமல் இலக்கணமும் இயற்கையோடு இயைந்த நிலையிலேயே உள்ளது. இதனை ஒரு மேலை நாட்டுப் பன்மொழி அறிஞர் கூறும்போது நம் முன்னோர் மூளைக்கு நாம் பெரும் மதிப்புக் கொடுக்கலாம்.

குறிப்பாகப் பால்பாகுபாட்டை விளக்கும் பெரும்பாலான உலக மொழிகளில் ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் ஒன்றன் பாலாகவும், பெண்பால் ஆண்பாலாகவும் ஒன்றன்பாலாகவும் மாறிமாறி

இயற்கைக்கு முரணாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. திராவிட மொழியியலின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் இராபர்ட் காட்டுவெல் தமிழ் மற்றும்முள்ள திராவிட மொழிகளின் பால்பாகுபாடு பகுத்தறிவுடன் கூடிய முற்போக்குச் சிந்தனையை எடுத்தியம்புவதாகத் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலில் கூறுகின்றார்.

The Peculiar Dravidian law of gender which has now been would appear to be a result of Progressive intellectual and grammatical cultivation... (p. 222).

உலகம் போற்றும் ஆங்கிலத்திலும் இயல்பான பால்பாகுபாடு இல்லை; எழுத்துக்கு ஏற்ற உச்சரிப்பும் இல்லை. ஆங்கிலம் பேசினால்தான் அறிவாளி (ப. 541) என்று நினைக்கும் தமிழர்கள் அறிந்தது கொள்ளவே விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

குழந்தைகள்

நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு எந்த உயிரினத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை. குறிப்பாகக் குழந்தைகளின் மனநிலையை விளக்கும்போது பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகளின் செயல்பாடுகள் எல்லாம் நினைவுக்கு வருகின்றன.

சில வீடுகளில் ஆண்குழந்தை ஒன்றும் பெண் குழந்தை ஒன்றும் இருப்பார்கள். பெண் குழந்தை ஒரு பொருளைக் கூடத் தொலைக்காமல் பத்திரமாக வைத்திருக்கும். ஆண் குழந்தையோ கண்டபடி பொருட்களைப் பரப்பி வைப்பதையும் அடிக்கடி பொருட்களைக் காணவில்லை என்று வீட்டையே இரண்டாக்குவதையும் பார்க்கலாம். மகளை வளர்க்கும்போது சிறிதும் சிரமப்படவில்லை என்று பெற்றோர்கள் அங்கலாய்ப்பதையும் காண நேரிடலாம். (ப. 112).

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சமுதாய நிலையில் வேறுபாடு பார்க்கத் தேவை இல்லை என்றாலும் உடல் அடிப்படையில் வேறுபாடு இருப்பதைப் போன்று மூளை அடிப்படையிலும் வேறுபாடு உள்ளது என்பதை, இவை எல்லாம் மூளையோடு தொடர்புடையவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். (ப. 112) என்று நூலாசிரியர் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

ஆணாதிக்கம் எனப் பெருஞ் செய்தியாகவும் பெண்ணாதிக்கம் எனக் குறுஞ்செய்தியாகவும் பேசப் படுகின்றன. ஆணாதிக்கத்தால் பெண் குழந்தை, பெண்களின் செயல்பாடுகள் பாதிக்கப்பட்டாலும் இயல்பாகவே தாய்மையின் ஊற்று அவர்களிடம் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

ஒரே பள்ளிக் கூடத்தில் படித்து விட்டுச் சகோதர சகோதரிகள் வீடு திரும்புவார்கள்.

பையன்கள் புத்தக மூட்டையைத் தூக்கிப் போடுவார்கள். காலை உதறும்போது காலணிகள் ஒவ்வொரு பக்கமாகப் பறக்கும். உடைகளும் கழற்றி வீசப்படும்.

பெண் பிள்ளைகள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்காக வைப்பார்கள். 'அது அத அந்த எடத்துல வைக்கணும்ன்னு அம்மா தினந்தினம் சொல்லுறாங்கன்னா? கொஞ்சம் கூட அறிவே இல்லையா?' என்று திட்டுவார்கள். சகோதரர்கள் வீசியவற்றை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துவார்கள்.

வாசல் முழுவதும் சீவுகள் கொட்ட, பெண் குழந்தைகள் கூட்டிப் பெருக்குவதைக் காணக் கண்கள் கோடி வேண்டும். நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு ஆண், பெண் குழந்தைகளின் இயல்பைக் குறிப்பதைப் போன்று ஆண், பெண் குரங்குக் குட்டிகளுக்குச் செய்யப்பட்ட சோதனையையும் குறிப்பிடுகின்றார் (பக். 112-114). நூலாசிரியரின் நுட்பமான நோக்கு நன்கு வெளிப்படுகின்றது.

இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழலில் கல்வி ஒன்றையே முதன்மையாகக் கருதிப் பெற்றோர்களும் கல்வி நிறுவனங்களும் குழந்தைகளின் உடல் நலத்தைக் கெடுத்து விடுவதையும் நூலாசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். (பக். 219-222).

அழித்தொழிப்பு

இடையன் கெடுத்தது பாதி; மடையன் கெடுத்தது பாதி என்றொரு சொல்வச் சொல் இருக்கிறது. இடையன் என்பதற்கு இடையில் வந்து ஆண்ட அந்நியர்களைச் சொல்லலாம். மடையன் என்பது யாரைக் குறிக்கும்? நூலாசிரியர் கூற்று வழியே உய்த்துணர்ந்து கொள்வோம்.

இந்த உலகத்தில் பூச்சிகள் இல்லாத நிலையை நினைத்துப் பார்க்க முடியாது. இன்று நாம் பயன்படுத்துகிற காய்கறிகளும் பழங்களும் பெரும்பாலும் அயல் மகரந்தச் சேர்க்கையால் உருவாகின்றன. தேனீக்கள் இப்போது மனிதர்கள் பயன்படுத்தும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால் அழிந்து வருகின்றன. அதிக அளவிற்கு வணங்களும் விவசாய நிலங்களும் அழிக்கப்படுவதால், பயனுள்ள பூச்சிகளாகிய தேனீ, குளவி போன்றவை நாசமடைகின்றன. இப்படியே போனால் எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு இரட்டைக் கிளவியும் தெரியாது; கொட்டும் குளவியும் தெரியாது. (பக். 33-34)

நூலாசிரியர் சுருக்கமாகச் சொல்லி விட்டார். இதற்குள் பொதிந்து கிடக்கும் கருத்துக்களைச் சொன்னால் சொல்லி மாளாது. எழுதினால் எழுதி மாளாது. சிவனே என்று சாகுபடி செய்து கொண்

டிருந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் பசுமைப் புரட்சியைக் கொண்டுவந்து அது நிலத்தையும் இயற்கையையும் சீரழித்து விட்டது என்பதை விடச் சாகடித்து விட்டது. உடல் உழைப்பு, நடைப்பயிற்சி இல்லாமல் வரும் நோய்கள் ஒருபக்கம் இருந்தாலும் இரசாயன உரம், பூச்சிக் கொல்லி, களைக் கொல்லிப் பயன்பாட்டால் விளைந்தவற்றை உண்பதாலேயே குணப்படுத்த முடியாத பல நோய்கள் ஊனுடம்பாகிய ஆலயத் துக்குள் குடியிருக்கின்றன.

இவற்றை நேரடியாகக் குடித்தாலும் காதிற் றன்றிக் கொண்டாலும் உடனே ஆளைக் கொல்லும். உணவுப் பொருள்கள் வழியாகவும் காற்றின் வழியாகவும் உடம்புக்குள் சென்று சர்க்கரை, மாரைப்பு, புற்றுநோய், மூட்டு வலி, சிறுநீரகப் பாதிப்பு என இன்னும் பல நோய்களை உருவாக்கிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆளைக் கொல்லும். குடும்பங்கள் - குறிப்பாக விவசாயக் குடும்பங்கள் சாகுபடி செய்து அழிந்தமை போல மருத்துவச் செலவாலேயே பல குடும்பங்கள் ஓட்டாண்டி ஆகிவிட்டன.

மூளை வளர்ச்சியால் அறிவு வளர்ந்தது. அறிவு வளர்ச்சியால் அறிவியல் வளர்ந்தது. அது படுத்தும் பாட்டில் எல்லாமே தலைகீழாக மாறுகின்றன. ஓசோன் படலத்திலேயே ஓட்டை போடும் அளவிற்கு மூளை வளர்ச்சி; சுற்றுச் சூழல் உலக அளவில் சீர்கெட்டுள்ளது. எப்போதாவது வெள்ளம்; ஆனால் எப்போதுமே வறட்சி; அதனால் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு.

தாவரங்கள், உயிரினங்கள் எல்லாம் அழிவின் விளிம்பில் இருக்கின்றன. போதாக் குறைக்கு நூலாசிரியர் குறிப்பிடுவதைப் போலப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால் மண்புழு, கறையான், எறும்பு, வண்டு, தட்டான் போன்ற சிற்றினங்களும் பறவைகளும் காட்டு விலங்குகளும் அழிந்து விட்டன.

இவற்றை எல்லாம் விட நம் முன்னோர்கள் - குறிப்பாகப் புலவர்கள் மலை போல நம்பிப் பாடிய கருத்துகள் எல்லாம் இப்போது மலைகள் பாளம் பாளமாகவும் சுக்கு நூறாகவும் சிதைவது போலச் சிதைந்து விட்டன. சொல்வதற்கு என்ன வெட்கம்; புலவர் பெருமக்கள் கூறிய கருத்துகள் பொய்த்து விட்டன!

சாதிக்கு ஒரு நீதி கூறியோரின் கருத்துகள் கால வளர்ச்சியில் பொய்த்துத்தான் போகும்; ஆனால் தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் கூறிய கருத்துகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. எறும்பு முதல் எண்ணாயிரம் கோடி உயிர்களும் வாழ்வதற்கான கருத்தைக் கூறியுள்ளார்கள்.

பூமியில் மரம், மட்டைகளுடன் அவ்வளவு செழிப்பு இருந்தால் வானமே பொய்த்தாலும் தான் பொய்யாதது காவிரி என்பதை, **வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா, மலைத்தலைய கடற் காவிரி** (பட். 5-6) எனக் **கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்** எவ்வளவு நம்பிக்கையோடு பாடுகின்றார்.

மழை குறைந்தது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் எதற்கும் கட்டுப்படாத கர்நாடகத்தாலும் மாற்றாந்தாய்ப் பிள்ளையாக நினைக்கும் மத்திய அரசுகளாலும் **காவிரியைக் கடக்க இனி ஓடும் தேவையில்லை; ஓட்டகம் இருந்தால் போதும்** என அவலம் பாடும் நிலைக்குக் காவிரி ஆளாகிவிட்டது.

முதல் கோணினால் முற்றிலும் கோணும் என்பது போல இளங்கோவடிகளின் கருத்தும் பொய்த்துப்போய் விட்டது. **முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து... பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்...** (சிலப். 11: 64-65). அடிகளாரின் கருத்துப்படியும் பழந்தமிழக நெடுங்கால முறைப்படியும் குறிஞ்சி எனப்படும் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியும் முல்லையாகிய காடும் காடு சார்ந்த பகுதியும் மட்டுமே வறட்சியால் தற்காலிகமாகப் பாலை நிலமாகும். ஆனால் தற்போது வயலும் வயல் சார்ந்த மருத நிலமும் பாலை ஆகிவிட்டது. மனித மூளையின் உச்சக் கட்ட அறிவு வளர்ச்சியாகிய தொழிற்புரட்சி, பசுமைப் புரட்சி போன்றவற்றின் சாதனை தான் இவ்வகைச் சீர்கேடுகள்.

‘இவற்றை எல்லாம் செய்யாவிட்டால் வளர்ச்சி எவ்வாறு வரும்?’ என்னும் வினா எழலாம். பல்லாயிரம் கோடி உயிர்களை அழித்துச் சிலர் மட்டும் வாழ்வது வளர்ச்சி அன்று. பயன்படுத்தித் தூக்கி எறியப்படும் நெகிழி அன்று பூமி. பூமி ஒரு கற்பகத்தரு, காமதேனு, அமுதசுரபி, எண்ணெய்க்குடம், கண்ணாடிப் பாத்திரம், நாம் பயன்படுத்திய பிறகு வரும் தலைமுறைகளிடம் பத்திரமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்துறு போலக் கெடும் (திரு. 435)

வள்ளுவப் பெருந்தகையின் இந்த எச்சரிக்கை தனிமனித வாழ்க்கைக்கு மட்டுமன்று. ஊர், நாடு, உலகம் என எல்லாவற்றுக்கும்தான்.

இருப்பதை விட்டுப் பறப்பதைப் பிடிக்க அலைவதால் தாய்மொழிக் கல்வி இல்லை; சுற்றுச் சூழல் சீர்கேட்டால் பெரும்பாலான உயிரினங்கள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. யானைகளும் புலிகளும் முதலைகளும் காட்டெருமைகளுமே தீனிக்கும் தண்ணீருக்கும் இந்தப்பாடு படுகின்றன.

ஊருக்குள் படை எடுக்கின்றன. சிற்றுயிரினங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

அறிவு - நுண்ணறிவு

முளை, நரம்பு மண்டலம் என்னும் அடிப் படையான பகுதிகளை விளக்கிப் பிறகு நூலாசிரியர் அறிவு சார்ந்த எந்தப் பகுதியையும் விட்டு வைக்க வில்லை. நம் உடலைப் பேண நாம்தான் உண்ண வேண்டும்; நாம்தான் உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும். அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள நாம்தான் படிக்க வேண்டும்; பிறர் பேசுவதைக் கேட்கவேண்டும்; கண்ணில் படுகின்றவற்றைப் பார்க்க வேண்டும்.

பணி நிமித்தமாகச் சென்ற இடங்களில் கண்டவை, நண்பர்கள் வழி அறிந்தவை, புத்தகங்களில் படித்தவை, திரைப்படம், தொலைக்காட்சியில் பார்த்தவை என அனைத்து வகையிலும் அறிந்தவை எல்லாம் நூல்முழுவதும் அரும்பாகவும் மொட்டாகவும் மலராகவும் பிஞ்சாகவும் காயாகவும் கனியாகவும் கண்ணில் படுகின்றன.

அறிவும் நுண்ணறிவும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையவையாக இருந்தாலும் நுட்பமான வேறு பாடுடையவை என்பது பின்வருமாறு விளக்கப் பட்டுள்ளது.

அறிவு வேறு, நுண்ணறிவு வேறு. ஒன்றைப் பற்றிய செய்தியை ஒருவர் தெரிந்து வைத்திருந்தால் அது அறிவு; அதை வாழ்க்கையோடு தொடர்பு படுத்திப் பார்ப்பது நுண்ணறிவு. அதற்குப் புரிதலும் செயல்படுத்தும் தன்மையும் அவசியம். ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி குறிப்பிடுவதைப் போல அறிவு கடந்த காலத்துக்கச் சொந்தமானது. நுண்ணறிவு நிகழ்காலத்துடையது (ப. 184).

மழை பெய்ய அறிகுறியாக மேகம் கருத்திருக்கும்; கார் இறங்கி இருக்கும்; மின்னலும் இடியும் வெளிப்படும். இவ்வகைச் சூழலில் மழை பெய்யப்போகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் அனுபவமுள்ள தாத்தாக்களுக்கு மட்டும் விரைவில் மழை பெய்யப்போவது சில நாட்களுக்கு முன்பே தெரிந்துவிடும். உடலில் ஏற்படும் மாற்றத்தை அறிந்து நுண்ணறிவால் கூறுவார்கள். இயல்பாக உள்ள உடம்பில் வியர்த்துக் கொட்டாது; ஆனால், கசகசப்பாக இருக்கும். எல்லோருக்கும் இப்படி இருந்தாலும் எல்லோராலும் சொல்லிவிட முடியாது. இந்த நுண்ணறிவுக்குக் கூடப் பட்டறிவு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

வாய்ப்புக்கு ஏற்ப வளர்ச்சி

முளைவழிச் சிந்திப்பதில் உயர்வு, தாழ்வு கிடையாது, சூழல்தான் வாழ்க்கையை மேலும் கீழுமாக மாற்றி விடுகிறது.

முதல் தலைமுறை அரும்பாடுபட்டு முன்னேறியதும் அடுத்த தலைமுறைக்கு மிகச் சிறந்த கல்வியையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கற்றுத் தருகிற சூழலை உருவாக்கி விட்டால், அந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்தவர்கள் நான்குகால் பாய்ச்சலில் முன்னேறுவதையும் அவர்களுடைய ஒட்டுமொத்தத் தோற்றமும் மூன்று தலைமுறைக்கு முன்பு இருந்ததற்குச் சம்பந்தமே இல்லாமல் இருப்பதையும் காண முடிகிறது. (ப. 189).

நூலாசிரியர் வெ.இறையன்பு கூறுவது அப்பட்டமான உண்மை. கல்வியைப் பெருவாரியான மக்களுக்குக் காட்டாமல் ஒளித்து வைத்து அனுபவித்தவர்கள் இன்றைய சூழலைப் பார்த்து மிரண்டுபோய் இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகக் கு.காமராசர் முதலமைச்சர் ஆனபிறகு பட்டிதொட்டி எங்கும் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவினார். பிள்ளையைப் படிக்க வைத்தால் நிலத்தில் புல் மண்டிப் போய்விடும் என்று எண்ணியவர்கள் எல்லோரும் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்தார்கள். படித்தவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களாகவும் அலுவலக ஊழியர்களாகவும் ஆனார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகள் பலர் பேராசிரியர், மருத்துவர், பொறியியலாளர், வழக்குரைஞர், மாவட்ட ஆட்சியர் எனப் பல்வேறு நிலையில் உள்ளனர். நூலாசிரியர்களின் கருத்தைப் படித்தபோது கல்வியால் ஏற்பட்டு உள்ள மாற்றங்கள் எல்லாம் நினைவுக்கு வருகின்றன.

முளை, வாழ்வியல் தொடர்பான எந்தச் செய்தியையும் நூலாசிரியர் விட்டு வைக்கவில்லை. உணவு கொள்ளாமல் புத்தர் செய்த தியானம் (ப. 244). வயோதிகர்களின் பிரச்சினை, அவர்களின் சாதனை (பக். 255-258), போதைப் பழக்கத்தின் விளைவு (ப. 271) என எல்லாவற்றையும் தொட்டுக் காட்டுகிறார்.

வெள்ளம், சுனாமி, கடும் வறட்சி, பஞ்சம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் நெருங்கிய சொந்தங்களை இழந்தவர்களும் சொத்துக்களைப் பறிகொடுத்தவர்களும் திடீரென வியாபாரம் நொடித்தவர்களும் எக்கச்சக்க எதிர்பார்ப்புக்குப் பிறகு தோல்வியடைந்தவர்களும் பாதிக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். (ப. 469)

போரால் பாதிக்கப்பட்டு அகதிகளாக அல்லற்பட்டு வாழ்வோரையும் இந்தப் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். உலக நாடுகள் மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு ஒதுக்கும் நிதியைவிட எப்போதோ வரும்- வராமலே போகும் போருக்காக, உள்நாட்டுப்

பாதுகாப்பு என்று ஒதுக்கும் நிதியே அதிகமாக உள்ளது.

சித்தர்களும் யோகிகளும்
சிந்தனையில் ஞானிகளும்
புத்தரோடு ஏசுவும்
உத்தமர் காந்தியும்
எத்தனை உண்மைகளை
எழுதி எழுதி வச்சாங்க
எல்லாந்தான் படிச்சீங்க
என்ன பண்ணிக் கிழிச்சீங்க (பட். பாட. ப. 2).

பள்ளிப் படிப்பு அதிகம் இல்லாத ஆனால் பள்ளிக்கு உதவும் பட்டுக்கோட்டையாரின் பாடலடிகள் மறைந்த - வாழ்கின்ற ஓட்டுமொத்த மானுடத்தையே சவுக்கால் அடிப்பதுபோல உள்ளன.

மூளைக்குள் சுற்றுலாவின் மூலை முடுக் கெல்லாம் மானுட நேயமே மண்டிக்கிடக்கின்றது. நூலாசிரியர் வெ.இறையன்புவை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

மூளைக்குள் சுற்றுலாவை ஒரே மூச்சில் படித்தால் உன் மூளைக்குள் ஏறாது (ப.16). என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்திய நூலாசிரியரின் நெறிமுறைப்படி படித்தபோது மூளையின் பாகங்களை விட அதன் செயல்பாடுகள் மலைக்க வைக்கின்றன. நாடு, மொழி, இனம் என வேறுபாடு இல்லாமல் எவ்வளவு ஒற்றுமை! எவ்வளவு வேற்றுமை!

மூளையின் ஆற்றலை அறியும்போது வியப்பாக இருக்கிறது. அது செய்யும் தந்திரங்களை நினைக்கும் போது அற்பமாக எண்ணத் தோன்றுகின்றது. **ஒரு சாண் வயிற்றுக்குத்தான் இந்தப்பாடு** என்று கிராமத்தில் பெரியவர்கள் கூறுவார்கள்.

ஓட்டு மொத்தமாக நூலைப் பார்க்கும்போது எல்லா உயிரினங்களும் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாகவே மூளையைப் பயன்படுத்துகின்றன. மனிதன் சிந்திக்க ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து மூளை இருவழிச் சாலையை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. ஆத்திகம் - நாத்திகம்; கருத்துமுதல்வாதம் - பொருள்முதல்வாதம். அடிப்படையில் சுரண்டலும் சுரண்டலுக்கு எதிர்ப்பும் என்னும் நிலையிலேயே இயங்கி இருப்பதை அறிய முடிகின்றது.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
(பாட. 1787)

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவு தீர்க்க தரிசனமானது மகாகவியின் பார்வை! அறிவியல் வழி ஆராச்சி எந்த அளவு இந்தியாவில்

வளர்ந்துள்ளதோ தெரியவில்லை; வல்லுநர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அறிவியல் பற்றிய புரிதல் உள்ளது. அறிவியல், இலக்கியம் போன்ற வற்றில் நோபல் பரிசு பெறும் அளவுக்கு இந்தியர்கள் வளரவேண்டும்.

மகாகவியின் கனவுக்கு **மூளைக்குள் சுற்றுலா** ஒரு நல்வரவு. மருத்துவம், அறிவியல், மனவியல், பொருளியல், சமுதாயவியல், நிர்வாகவியல், தத்துவவியல் என அனைத்துத் துறைகளைச் சார்ந்தோரும் பொதுவாக அனைவரும் படிக்க வேண்டிய நூல் **மூளைக்குள் சுற்றுலா**.

நூலாசிரியர் **வெ. இறையன்பு** பசிபிக் கடல் போன்ற மூளை தொடர்பான செய்திகளைத் திரட்டத் தெள்ளுப் பூச்சியைப் போல் அல்லாமல் அதி நவீன கப்பலை - மூளையைப் பயன்படுத்தி இருப்பது நூலைப் படிக்கும்போது நன்கு தெரிகின்றது. நூலாசிரியர்க்கு மீண்டும் பாராட்டுகள். நூலாசிரியரைச் சந்தித்தவர்கள் பார்த்துப் பாராட்டி இருப்பார்கள்; படித்துப் பார்த்துவிட்டுப் பாராட்ட வேண்டும்.

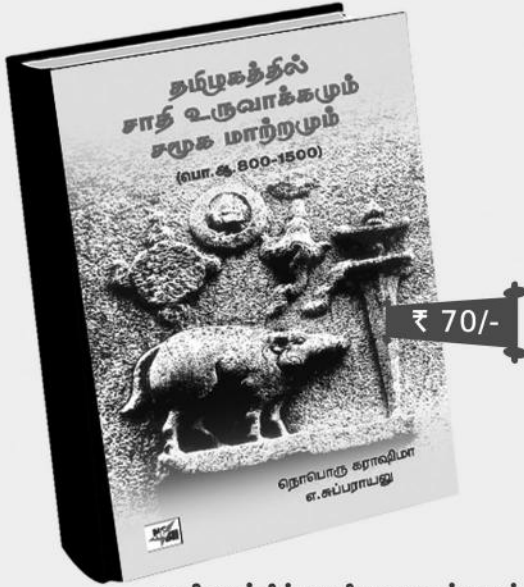
மூளையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் நூலாக மட்டுமல்லாமல் ஆய்வு நெறியியல் முறைப்படி அமைந்திருப்பதைக் கலைச்சொல் விளக்கத்தில் காண முடிகிறது. (பக். 559 - 595).

பொதுவுடைமை, முற்போக்கு, பகுத்தறிவு தொடர்பான நூல்களை வெளியிடும் **நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்** ஆர்வத்தோடு இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளது. நம் முதுகு நமக்குத் தெரியாது என்பார்கள். நூலில் மூளை, நரம்பு மண்டலம், பிற பாகங்கள் வண்ணப் படங்களில் துல்லியமாக நம் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன.

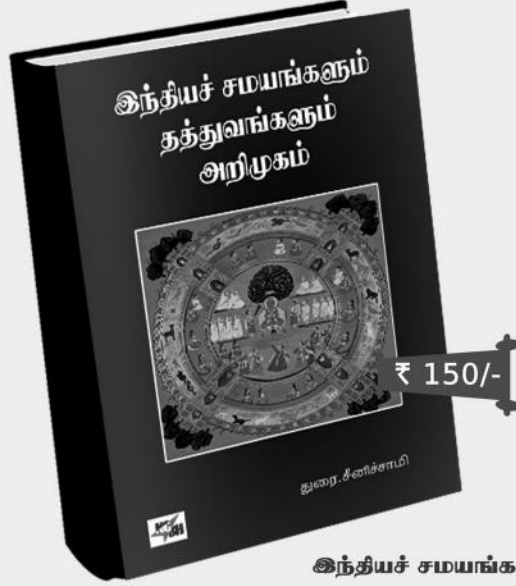
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன மேலாண்மை இயக்குநரும் பொதுமேலாளரும் நூலுக்கு எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக வரவேற்பு இருப்பதாகக் கூறினார்கள். மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

உனக்கிருப்பது மூளையா? களிமண்ணா? என்கிற கேள்வி அடிக்கடி கேட்கப்படுவதுண்டு. இரண்டிற்கும் நெகிழித் தன்மையில் ஒற்றுமை யுண்டு (ப. 178). இரண்டும் நெகிழித் தன்மையில் ஒற்றுமை பெற்றிருப்பதை நூலாசிரியர் நயம்படக் கூறுகின்றார். நமக்கிருப்பது எது என்பதை அறிய எல்லோருக்கும் ஆர்வம் இருக்கும்தானே! அதனால் **மூளைக்குள் சுற்றுலாவுக்கு** நல்ல வரவேற்பும் இருக்கும்.

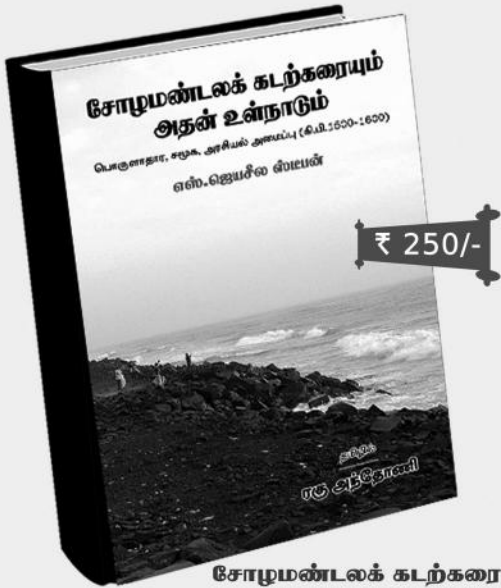
அண்மையில் **மூளைக்குள் சுற்றுலா** செய்த நூல்களில் ஆகச்சிறந்த நூல் **மூளைக்குள் சுற்றுலா**. உண்மை! வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை. ●

தமிழகத்தில் சாதி உருவாக்கமும்
சமூக மாற்றமும்
(பொ.ஆ. 800-1500)
நொபொரு கராவிமா, எ.சுப்பராயலு

இந்தியச் சமயங்களும்
தத்துவங்களும்
அறிமுகம்
துரை.சீனிச்சாமி

சோழமண்டலக் கடற்கரையும்
அதன் உள்நாடும்
பொருளாதார, சமூக, அரசியல் அமைப்பு (கி.பி.1500-1600)
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்ரீபதி
தமிழில்: ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

பிராமண போஜனமும்
சட்டிச் சோறும்
இடைக்காலத் தமிழகத்தில் வைதீகமும்
சாதி உருவாக்கமும்
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

உலகாயதம் சுதந்தரமானது

கி. முப்பால் மணி

வார்த்தாமாலை, ஸ்ரீவசன பூஷணம் நூல்கள் வைணவ உலகினில் கீர்த்தி பொலிந்த ஆவணங்கள். நாதமுனிகள் (9-ஆம் நூற்றாண்டு) தொடங்கி நம்பிள்ளை (1147-1217) வரையான நானூறு ஆண்டு காலப் பகுதியில் தமிழக வைணவப் பெரியோர் உரைத்த வார்த்தைகளைத் தத்துவ முறையியலில் தொகுத்துக் கூறுவது வார்த்தாமாலை. தொகுத்தவர் பின்பழகிய ஜீயர். பிள்ளை லோகாச்சாரியர் (1264-1369) வரைந்தது ஸ்ரீவசன பூஷணம். இதற்கு மணவாள மாமுனி (1390-1470) வியாக்கியானம் உரைத்தார். இந்த இரண்டு நூல்களும் தேகாத்ம வாதம் குறித்து அடிப்படை நிலையில் பேசுகின்றன. தேகாத்ம வாதமானது உலகாயதத்தினது சமூக வாழ்வுக் கண்ணோட்டம்.

தேகாத்ம வாதமானது சம்சாரிகளது வாழ்க்கைப் பண்பு என அந்த வைணவ நூல்கள் சுட்டுகின்றன. சம்சாரிகள் சுதந்தரம் உடையவர்கள் (வசன. 7). அநாதி காலமாகவே இப்படி. (வார்த்தை. 431). நெடுநாட்களாய் சுதந்தரனாய் (வசனம்- 156) உள்ள சம்சாரியை கடவுளுக்கு அடிமையாக ஆக்க வேண்டும் என அந்த வைணவ ஆவணங்கள் (மற்றும் முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆன்மீக நூல்கள்) மெய்யியல் நெறியினில் விழைகின்றன.

சம்சாரிகள் தேகம், பிள்ளை, வீடு, மனை, மாடு, வயல், பணம் (வார்த்தை--225, 263) ஆகியனவற்றைத் தம்முடையவை என்பர். சப்தம் (இசை) முதலான ஐம்புல விஷயங்களில் இனிமையை நுகர்வர். இவை அனைத்தையும் உண்மை என நிலைநாட்டுவர். இதனைத் தேகாத்ம வாதம் என்று அந்த வைணவ நூல்கள் சுட்டுகின்றன. (எல்லா இந்திய ஆன்மீக நூல்களும் இப்படியே). இப்படிச் சுட்டுவதுடன் நில்லாது, சம்சாரிகளைப் பொருள் பற்று, தேகப் பற்று கொண்ட அஞ்ஞானிகள் எனவும் விமர்சித்தன. இப்படி விமர்சித்ததன் மூலம் சம்சாரிகளால் கைக்

கொண்டு நிலவிய சுதந்தரத்தையும் நிராகரித்தன. ஆனால், உலகாயதமானது வாழ்வியல் நிலையில் தேகாத்ம வாதம், சப்தம் ஆகிய விஷயங்களின் இனிமையில் ஆழ்வது ஆகியனவற்றோடு சுதந்தரம் என்பதனையும் போற்றியது (வார்த்தை. 315).

உலகாயதம் என்பதை லோகே-- ஆயதம் என ஜீயர் அரும்பத ஈட்டின் அவதாரிகை பகுக்கிறது. இதன் அர்த்தமானது, உலகில் பரவலாக நடப்பினில் உள்ளது என்பதாகும். அழகிய மணவாளப் பெருமான் உலக மற்றும் நாட்டு இயல்பு எனச் சுட்டினார் (ஆச்சாரிய ஹிருதயம்--93, 94). வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை இவர்களை நாத்திகர் எனக் குறிப்பிட்டார் (திருவாய்மொழி 1- 3-3). (ஆயுதம் = கருவி, ஆயுதபூஜை. ஆய்தம் = ஃ எழுத்து).

சம்சாரி என்பவர் தேகம் சம்பந்தப்பட்ட நிலம், மனை, மாடு, மனைவி, மக்கள் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றிக் கொண்டு, கடவுளை விட்டு விலகுவதையே இயல்பெனக் கொண்டவர் என அழகிய மணவாளரும், அருளாளப் பெருமான் எம் பெருமானும், வேதாந்த தேசிகரும் விவரிக்கின்றனர் (ஆசாரிய ஹிருதயம். 94, ஞானசாரம்- 19, 42. பகவத்கீதை. 1-18). இதன் பொருட்டு உலகப் பொருள்கள், உடல் ஆகியனவற்றை உண்மை எனப் போற்றுகின்றனர். இவை எதனுடைய சார்புக்கும், ஆணைக்கும் உட்படாது நிலவுவதாக சுதந்தரமாக நிலவுவது.

உலகாயதம் போற்றிய தேகாத்ம வாதமும் (பொருள், உடல் உண்மை) உலக, சமூக வாழ்வியல் இன்பங்களும், சுதந்தரமும் ஆகியன ஒன்றுடன் ஒன்று கைபிணைந்தவை. இதில் சுதந்தரம் என்ப தானது சிறப்பாகச் சுட்டுவதற்கு உரியது. தமிழக வைணவ நூல்கள், உலகாயதமானது சம்சாரிகளிடம் சுதந்தரமாக நிலவியதாகச் சுட்டியது இந்திய அளவிலும் சிறப்பு உடையது.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் ரஷ்ய இலக்கிய வெளியீடுகள்

காலத்தையும் நிலப்பகுப்புகளையும் கடந்து நிற்கும்
ரஷ்ய இலக்கிய மேதைகளின் படைப்புப் பொக்கிஷங்கள்

புத்துயிர்ப்பு
லியோ டால்ஸ்டாய்

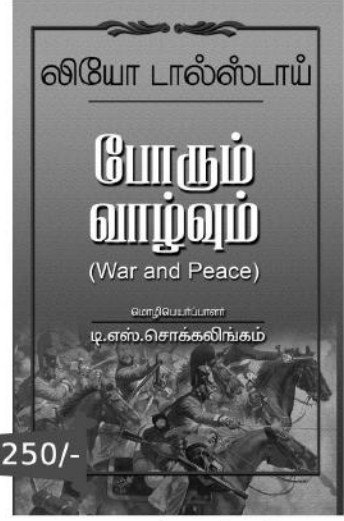
₹ 550/-

வீரம் விளைந்தது
நிக்கொலாய் ஒஸ்திரோவ்ஸ்க்கிய்

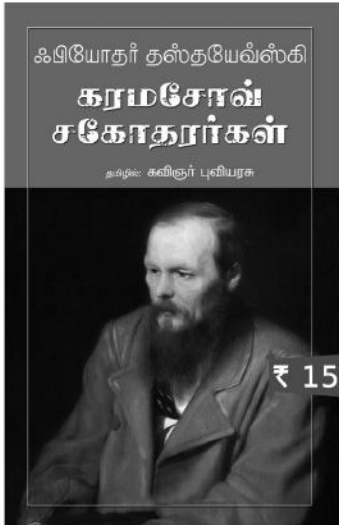
₹ 400/-

₹ 2250/-

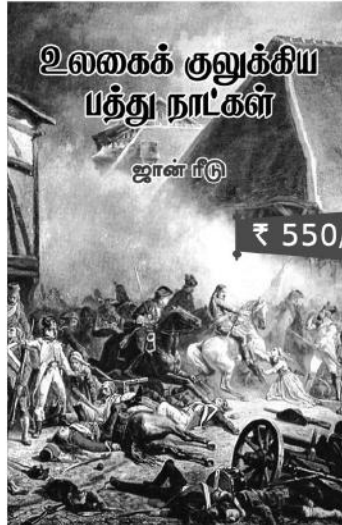
போரும் வாழ்வும்
(மூன்று பாகங்கள்)
லியோ டால்ஸ்டாய்

மொழிபெயர்ப்பாளர் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம்

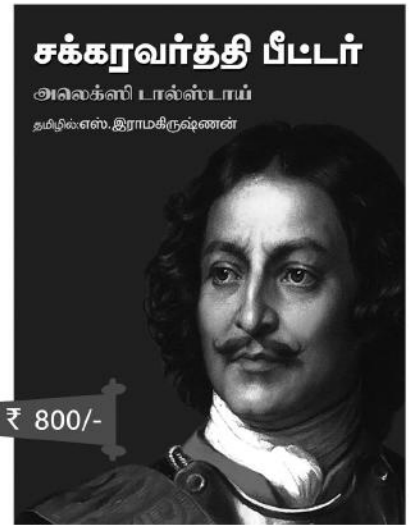
கரமசோவ் சகோதரர்கள்
(இரண்டு பாகங்கள்)
ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி
தமிழில்: கவிஞர் புவியரசு

₹ 1500/-

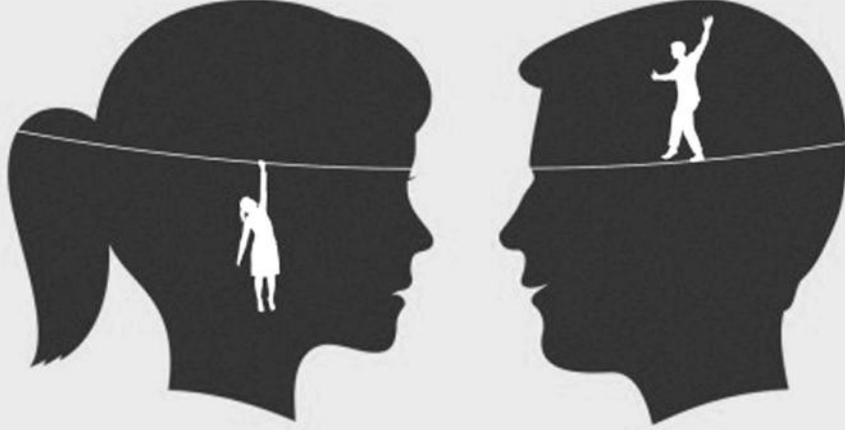
**உலகைக் குலுக்கிய
புத்து நாட்கள்**
ஜான் ரீடு

₹ 550/-

சக்கரவர்த்தி பீட்டர்
அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய்
தமிழில்: எஸ். இராமகிருஷ்ணன்

₹ 800/-

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் பாலின வேறுபாட்டின் தாக்கம்

சுகுமாரன்

சமூகத்தில் நிலவும் பாலின வேறுபாட்டின் தாக்கம் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் பிரதிபலித்து உள்ளது. வீட்டின் ஓரத்தில் கனி தரும் மரமாக பெண் இருக்கிறாள் என்று பைபிரும், பெண் குடும்பத்தின் பெருமை என்று குரானும், தற்காத்து தற்கொண்டான் பேணி என்று வள்ளுவமும் கூறுவதிலிருந்து சமூகத்தில் ஆண் - பெண் பாலின சமத்துவமின்மை நிலவுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பிள்ளைத் தமிழ் என்பது இறைவன் அல்லது சான்றோரின் பிள்ளைப் பருவத்தைப்பாடும் இலக்கியமாகும். பிள்ளைத் தமிழில் பத்துப் பருவங்கள் பாடப்படுகின்றன. பாலின வேறுபாடு பிள்ளைத் தமிழிலே ஆரம்பித்து விடுகிறது. முதல் ஏழு பருவங்கள் ஒன்றாக இருப்பது எட்டு, ஒன்பது, பத்தாவது பருவங்கள் பெண் குழந்தைக்கு அம்மாணை, நீராடல், ஊஞ்சல் என்று வேறுபடுகிறது.

குழந்தைகளுக்கான தாலாட்டுப் பாடல்களிலும் பாலின வேறுபாட்டின் தாக்கம் காணப்படுகிறது.

யானைப் படைகொண்டு சேனை பல வென்று உலகை ஆளப் பிறந்தவனாக ஆண் குழந்தை பாடப்படுகிறான். பெண் குழந்தை வீட்டின் பெருமையாகப் பாடப்படுகிறாள்.

நாடோடிப் பாடல்களிலும் ஆண் குழந்தைகளின் உயர்வுதான் பேசப்படுகிறது.

நாடோடிக் கதைகளில் பெண், இளவரசியாக சிறைபிடிக்கப்படுகிறாள். அவளை மீட்பவனாக இளவரசன் இருக்கிறான். பெண் சூனியக்காரியாக தீமை செய்கிறாள் அல்லது தேவதையாக நன்மை செய்கிறாள்.

'தோசையம்மா தோசை
அம்மா சுட்ட தோசை

அரிசி மாவும் உளுந்து மாவும்
கலந்து சுட்ட தோசை
அப்பாவுக்கு நான்கு
அம்மாவுக்கு மூன்று
அண்ணனுக்கு இரண்டு
பாப்பாவுக்கு ஒன்று
தின்ன தின்ன ஆசை
திருப்பிக் கேட்டா பூசை'

என்ற குழந்தைப் பாடல் பள்ளியிலும் வீடுகளிலும் எல்லா குழந்தைகளும் பாடுவது. உணவில் கூட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள சமத்துவமின்மையை இப்பாடல் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அம்மாவுக்கும் பாப்பாவுக்கும் உணவு குறைப்பு என்பது உண்டி சுருக்குதல் பெண்டிர்க்கு அழகு என்பதோடு சம்பந்தப் பட்டது. எண்கள் கற்பிப்பதற்கான பாடல் என்று கூறப்பட்டாலும் மறைந்திருக்கும் உபதேசம் அது தான்.

அழ. வள்ளியப்பாவின் பிரபல பாடலான 'வட்டமான தட்டு'வில் 'கிட்டு நான்கு லட்டு, பட்டு நான்கு லட்டு' என்று பாலின வேறுபாடின்றிக் கூறப் பட்டிருந்தாலும் அது எண்கள் கற்பிப்பதற்கான பாடல்தான்.

தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் பாலின வேறு பாட்டின் தாக்கத்தை மூன்றாக வகைப்படுத்த முடியும். ஆணாதிக்கக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக ஒரு வகை இருக்கிறது. பாலின சமத்துவத்திற்கு குரல் கொடுப்பதாக இரண்டாவது வகை இருக்கிறது. மூன்றாவது வகை ஆணை விட பெண்ணை உயர்த்திக் காட்டும் பெண்ணிய பார்வையில் இருக்கிறது.

அழ.வள்ளியப்பாவின் சில பாடல்கள் மரபான ஆணாதிக்கக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் விதமாக அமைந்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

'மலரும் உள்ளம்' தொகுதியில் வரும்

'அழகு' என்ற பாடலில்,

'நாட்டுக்கு அழகு வளமை
நாவிற்கு அழகு இன்சொல்
.....'

என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும் குழந்தைக் கவிஞர்

'ஆணுக்கு அழகு வீரம்
பெண்ணுக்கு அழகு கற்பு'

என்று கூறுகிறார். ஆண் என்றால் வீரம், பெண் என்றால் கற்பொழுக்கம் என்கிற பழமைக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். பெண்ணுக்கும் வீரம் தேவை, ஆணுக்கும் கற்பு தேவை என்பதுதான் சரியாக இருக்க முடியும் இல்லையா!

பாலின சமத்துவமின்மையின் காரணமாக ஆண் குழந்தைக்கு ஒரு பண்பாடும் பெண் குழந்தைக்கு ஒரு பண்பாடும் முன் வைக்கப்படுகிறது. இந்த வேறுபாடு அவர்கள் பயன்படுத்தும் பொருள் களிலும் எதிரொலிக்கிறது.

'பட்டணம் போகிற மாமா' என்கிற அழ.வள்ளியப்பாவின் பாடலில் மாமா வாங்கி வரும் பொருளாக 'பெண்ணுக்கு ரப்பர் வளையல், பையனுக்கு சைக்கிள்' என்பதாக இருக்கிறது.

'மல்லிகை' என்ற ஒரு பாடலில் அழகு மல்லிகையை மணமுள்ள மலரை பெண்கள் தலையில் சூடுகிறார்கள். ஆண்களால் சூட முடிய வில்லை என்று வருந்துவதாகக் கூறப்படுகிறது.

ஆண் குழந்தை என்றால் அவர்கள் விளையாட்டு வேறு. பெண் குழந்தை என்றால் அவர்கள் விளையாட்டு வேறு என்பது பாலின வேறுபாட்டின் பண்பாடாக இருக்கிறது.

தம்பி சீனிவாசனின் 'சவாரி' என்ற பாட்டில் ஆண் குழந்தைகளின் விளையாட்டு குதிரை ஏற்றம், யானை ஏற்றம் என வருகிறது. இது வீரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது.

'குதிரை எதற்கு? யானை எதற்கு?

குஷியாகச் சவாரி செய்வோமே.

எதிரே நிற்கும் எங்கள் அண்ணன்
என்னை ஏற்றிச் செல்வானே!

'சொப்புப் பெட்டி' என்கிற தம்பி சீனிவாசனின் பாட்டு சோறு பொங்கி விளையாடும் பெண் குழந்தை பற்றியது.

'அடுப்பு வேணும், துடுப்பு வேணும்

அண்டா செம்பு குடமும் வேணும்

தட்டு வேணும், முறமும் வேணும்

சட்டி வாளி கிண்ணம் வேணும்

அரிசி வேணும், பருப்பு வேணும்

அல்வா ஆக்க சீனி வேணும்

பெட்டி வேணும், எல்லாம் வைக்கப்

பெரிய சொப்புப் பெட்டி வேணும்'

வீரம் சம்பந்தமான ஆண் குழந்தை விளையாட்டும் சமையல் சம்பந்தமான பெண் குழந்தை விளையாட்டும் பாலின வேறுபாட்டின் அடையாளந்தானே!

பாலின வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் வகுக்கப்படும் ஆண் - பெண் பண்பாட்டு வேறுபாடு ஆண் குழந்தைக்கு படிப்பும் வேலையும் என்றும் பெண் குழந்தைக்கு பூவும் பொட்டும் நடனமும் பாட்டும் என்பதாகவும் இருக்கிறது.

‘மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும்’ என்கிற அழ.வள்ளியப்பா பாடல் இவ்வாறு கூறுகிறது. கேலி செய்வதாக அமையும் பாட்டு இது.

‘பள்ளிக்கூடம் போனதில்லை.
படித்துப் பட்டம் பெற்றதில்லை.
மெள்ளக் கூட நடப்பதில்லை.
வேலை எதுவும் செய்வதில்லை.
என்ன மாப்பிள்ளை? - இவர்
என்ன மாப்பிள்ளை?
சடையில் பூவும் வைக்கவில்லை.
தலையைக் குனிந்து கொள்ளவில்லை.
நடனம் ஆடத் தெரியவில்லை.
நலுங்குப் பாட்டும் புரியவில்லை.
என்ன பெண்ணடி? - இவள்
என்ன பெண்ணடி?’

‘மலரும் மொட்டுகள்’ - என்கிற கவிஞர் இளம் பாரியின் பாடல் பெண் குழந்தையின் தேவையை இவ்வாறாக வகைப்படுத்துகிறது.

‘பொன்னும் பொருளும் தேவையோ?
புதிய ஆடை வேண்டுமோ?
சின்னச் செப்பில் ஆசையோ?
செல்வமே நீ சொல்லுவாய்,’

கவிஞர் தமிழவேள் கூட ‘சின்னப் பாப்பா’ பாடலில் இவ்வாறே வகைப்படுத்துகிறார்.

‘சின்னச் சின்னப் பாப்பா
சிங்காரப் பாப்பா
பூ வேணுமா உனக்குப்
பூ வேணுமா?
அழகான ரோஜா
வெள்ளை நிற முல்லை

காலை மலரும் தாமரை
மணக்கும் பவழ மல்லிகை’

என்று பெண் குழந்தையின் தேவை பூக்கள் என்று பாடுகிறார். ஆண் குழந்தையின் தேவை புத்தகமாக இருக்கிறது.

‘தம்பி, தம்பி புத்தகம் படி’ என்று அகநானூறு, புறநானூறு, ஆத்திசூடி, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் என்று நூல்களை அடுக்கிக் காட்டி பாடுகிறார்கள்.

இது தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் பாலின வேறுபாட்டின் தாக்கம் காரணமாகவே நேருகிறது.

கோ.பெரியண்ணனின் சிறுவர் இன்னிசைப் பாடல்களும் இதே ராகத்தில்தான் ஒலிக்கிறது.

‘பள்ளிக்குச் சென்றிடுவாய் சின்ன பாப்பா!
பாடங்களை படித்திடுவாய் சின்ன பாப்பா!
வீட்டு வேலை செய்திடுவாய் சின்ன பாப்பா!
விரும்பிப் பாடி மகிழ்ந்திடுவாய் சின்ன பாப்பா!’

பெண் பிள்ளைக்கு புத்திமதி வேறு விதம்தான்.

‘நூலகம்’ பாடலில் பெரியண்ணன்,

‘வீணாய்க் காலம் போக்காமல்
விரும்பி நூலகம் சென்றிடா - தம்பி
தூணாய் நின்று நம் நாட்டை
தூய அறிவால் உயர்த்திடா!’

ஆண் பிள்ளைக்கு புத்திமதி சொல்வது வேறு விதம்தான். அறிவு சார்ந்தும் சமூகம் சார்ந்தும் ஆணுக்கு அறிவுரை வருகிறது. பெண் பிள்ளையை பள்ளிக்குப் போய் படி என்று சொன்னாலும் வீட்டு வேலையையும் கற்றிடுவாய் என்று சமையலறைக்குள் தான் அடைக்கிறார்கள். அதில் புரட்சிக் கவிஞர் கூட

விதி விலக்கில்லை. ‘பெண்ணுக்கு கல்வி வேண்டும் - குடித்தனம் பேணுதற்கே’ என்கிறார்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் ‘பள்ளிப் பறவைகள்’ பாடல் தொகுப்பில் வரும் பாடல்களில் இவ்வேறுபாடு கூர்மையாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

‘தம்பி! நீ தான் நாளை தலைவன்!
வெம்பிய கனி போல் வீணாகாதே!
நம்பிக்கை வை நீ ! நாட்டை உயர்த்துவாய்!’

என்று தம்பிகள்தான் முன் நிறுத்தப்படுகிறார்கள். எங்கும் தங்கைகள் முன் நிறுத்தப்படுவதில்லை. அரசியலிலும் சமூகப் பணிகளிலும் தங்கைகள் விலக்கப்படுவது தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தின் அடிநாதமாக இருக்கிறது.

தம்பிகளுக்கே நிறைய கருத்துக்களைக் கூறும் பாடல்களை எழுதும் பெருஞ்சித்திரனார் ‘தமிழ்த் தம்பியே உலகைத் திருத்தடா!’ என்ற பாடலில்,

‘தம்பியே இது கேள்! தங்கையே இது கேள்!
செம்பொன் மணி போல் சில உரை சொல்வேன்’

என்று ஒரே ஒரு பாடலில் மட்டும் தங்கையைச் சேர்ந்துள்ளார்.

தங்கைகள் வெளியிற் செல்ல நேர்ந்தால் தம்பிகளின் பார்வை அணுகாதபடி முக்காடிட்டுச் செல். அது உன் பெண்மையைப் பாதுகாக்கும் கருவி என்று ‘தோகையர் உபதேசம்’ என்கிற இஸ்லாமிய குழந்தை இலக்கிய நூல் உபதேசம் செய்கிறது.

‘ஆண் பிள்ளைகள் பார்வை
அணுகா முக்காடிட்டு
வீண் காரியங்களைச் செய்ய
விரும்பாதே புத்திரியே’

என்கிறது.

‘பெண் புத்தி மாலை’ என்கிற நூல்,

‘வீணான பேச்சுக்கு வாழ்நாளை
மாய்க்காதே மயிலே - கண்ணிற் காணா
காணாப் பிறைக்குக் கையேந்தி
நிற்காதே குயிலே’

என்று பெண் குழந்தைக்கு அடக்கத்தை உபதேசிக்கிறது.

பாலின சமத்துவத்திற்கான குரலாக பெண் கல்வி குறித்தான சிறுவர் பாடல்கள் வெளிப்பட்டு உள்ளன.

எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் பாரதிதாசன் ‘தலை வாரிப் பூச்சுடி உன்னைப் பாடசாலைக்குப் போ என்று சொன்னாள் உன் அன்னை... படியாத பெண்ணாயிருந்தால் - கேலி பண்ணுவார்...’ என்று பெண் குழந்தைகள் படிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திய விஷயத்தைத்தான் ‘கேளு பாப்பா கேளு’ என்ற தனது சிறுவர் பாடலில்

‘எழுதப் படிக்கத் தெரியணும் பாப்பா
இல்லேன்னா எதிர்காலம் பாழாகும் பாப்பா’

என்று இப்போதும் உதயசங்கர் பாடவேண்டியிருக்கிறது.

‘பள்ளிக்கூடம் போகாமலே மாரியம்மா
தீப்பெட்டி கம்பெனிக்கு
போனாளே மாரியம்மா’

என்று பெண் குழந்தைகளுக்கு கல்வி மறுக்கப் பட்டிருப்பதையும் பாடுகிறார் உதயசங்கர்.

பாலின சமத்துவத்திற்கான திறவுகோல் பெண் கல்விதான். அந்த முனைப்போடு சில சிறுவர் பாடல்கள் வந்துள்ளன.

கவிஞர் தமிழ் ஒளி ‘கல்வி’ பாடலில் தாய் மகளுக்குக் கூறுவது போல் இவ்வாறு வலியுறுத்து கிறார்.

‘வீட்டுக்கேற்ற விளக்கம்மா
வேண்டும் கல்வி உனக்கம்மா!
பாட்டுக் கேற்ற பண்ணம்மா!
படிக்க வேண்டும் பெண்ணம்மா.’

சென்னை வானொலி மூலம் தமிழ்நாட்டின் காற்றில் கலந்த பாடல் ஈரோடு தமிழன்பனின்,

‘பாடசாலை போக வேண்டும்
பாப்பா எழுந்திடு - செல்வப்
பாப்பா எழுந்திடு - அன்புப்
பாப்பா எழுந்திடு - அழகுப்
பையை நீயும் கையில் தூக்கிப்
பார்த்து நடந்திடு’

என்ற பாடலாகும்!

நகை மோகம் பெண்களுக்கான சாபம், பாப்பாக்களின் மனங்களிலிருந்தே அந்த ஆசையை அகற்றிட வேண்டுமென்பதற்காகப் பாடப்பட்ட சிறுவர் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்கது கவிஞர் தமிழ் ஒளியின் ‘நகை வேண்டாம் பாப்பா’ என்ற பாடல்.

‘பச்சைக் கிளிக்கு நகையில்லை!
பாடுங்குயிலுக்கு மணியில்லை!
இச்சை மைனாப் பறவைக்கும்
ஏதும் கழுத்தில் நகையில்லை!
கச்சை சதங்கையில்லாமல்
காட்டில் ஆடும் மயிலுக்கும்
உச்சிக் கொண்டை நகையில்லை!
உனக்கேன் பாப்பா நகையெல்லாம்!’

பாரதிதாசனின் சிறுவர் பாடல்களிலும் நகைக்கு எதிரான உணர்வு அழுத்தமாகப் பதிவாகியிருக்கிறது.

‘அம்மா என் காதுக்கொரு தோடு - நீ
அவசியம் வாங்கி வந்து போடு!
.....’

ஆபரணங்கள் இல்லையானால் - என்னை யார் மதிப்பார் தெருவில் போனா? என்று மகள் தாயைக் கேட்கிறாள்,

‘கற்பது பெண்களுக்கா பரணம் - கொம்புக் கல் வைத்த நகை தீராத ரணம்’ என்று தாய் பதிலளிக்கிறாள்.

நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பாலின சமத்துவத் திற்கான துணிச்சலான, முற்போக்கான பதிவு மகாகவி பாரதியினுடையது. மகள் சகுந்தலாவுக்காக அவர் எழுதிய ‘பாப்பா பாட்டு’ பெண் குழந்தை களுக்குரியது என்றே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சமூக உணர்வு, மொழி உணர்வு, நாட்டுப் பற்று, இயற்கையின் மீது அன்பு கொள் என்று பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கூறும் பாரதி,

‘பாதகஞ் செய்பவரைக் கண்டால் - நாம் பயங் கொள்ள லாகாது பாப்பா மோதி மிதித்து விடு பாப்பா - அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்து விடு பாப்பா’

என்று முன்பில்லாத புதுமையாக அவர்களுக்கு வீரத்தை அணிகலனாக்குகிறார்.

மூன்றாவது வகையான பெண்ணிய பார்வையில் சிறுவர் இலக்கிய படைப்புகள் பெண் பிள்ளையை உயர்வுபடுத்தியும் பெண் பிள்ளைகளின் பிரச்சனை களை முதன்மைப்படுத்தியும் வந்துள்ளன.

‘நிலவுக்குச் செல்வோம்’ என்ற கவிஞர் வெற்றிச் செழியனின் பாடல் வளர்மதி என்கிற பெண் குழந்தையை முதன்மைப்படுத்தி பாடுகிறது.

‘வண்ண வண்ணக் கனவுடனே வளர்மதி வந்தார் வானில் பறந்து செல்கிற ஊர்தியை செய்தார்’ என்று வான்வெளிக்கு சென்றுவந்ததைப் பாடுகிறது.

‘விந்தை உலகில் விண்ணி’ என்கிற வெற்றிச் செழியனின் நாவல் விண்வெளியில் ஒரு செயற்கை நிலாவுக்கு சுற்றுலா செல்லும் குழுவிற்கு விண்ணி என்கிற பெண் பிள்ளை தலைமை தாங்குவதைப் பற்றி கூறுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் பெண்ணியவாதிகள் குழந்தை பாலியல் துன்புறுத்தல் (Child Sexual abuse) பற்றி வெகுகாலமாகப் பேசி வருகிறார்கள். யெஸ்.பாலபாரதி எழுதிய ‘மரப்பாச்சி சொன்ன ரகசியம்’ என்கிற நாவல் இப்பிரச்சினைப் பற்றி பேசுகிறது. குழந்தை களின் அந்தரங்கப் பகுதி மீது அந்நியர்களின் நல்ல தொடுதல், கெட்ட தொடுதல் (Good Touch, Bad Touch) பற்றி எச்சரிக்கை செய்யும் உள்ளடக்கம் தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் புதிய வரவாகும்.

குழந்தை இலக்கியத்தில் எதை எழுதக் கூடாது என்பது முக்கியம் என்று குழந்தை இலக்கியத்தின் பிதாமகர் அழ.வள்ளியப்பா கூறுவார். எவரும் எழுதத் தயங்குகிற குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் அத்து மீறலை பால பாரதி தொட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பெரும்பான்மையாக பெண் குழந்தைகளின் மீதே அத்துமீறல் நடக்கிறது. அதனால் இந்நாவல் பூஜா என்கிற சிறுமிக்கு நேர்ந்ததைக் கூறுகிறது. தமிழ்க் குழந்தை இலக்கியத்தில் பாலின வேறு பாட்டின் தாக்கம் குறித்து இன்றும் பேச வேண்டிய பரப்புகள் இருக்கின்றன. பெண் சிறுவர் இலக்கிய படைப்பாளிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இக்கட்டுரையில் பாடல்களில் வரும் செய்திகள் குறித்தே அதிகம் பேசப்பட்டிருக்கிறது. சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, திரைப்படம், நாடகம் போன்ற பிரிவுகள் உள்ளன. இத்தலைப்பில் அவற்றில் வரும் கருத்துகள் குறித்துப் பின்னர் பார்ப்போம்.●

FORM - IV

Statement about ownership and other particulars about newspaper New Century in Ungal Noolagam to be published in the first issue every year after the last day March.

1. Place of Publication : Chennai
2. Periodicity of its Publication : Monthly
3. Printer's Name : S.Sanmuganathan
Nationality : Indian
Address : Pavai Printers (P) Ltd.,
16(142), Jani Jhan Khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
4. Publisher's Name : Shanmugam Saravanan
Nationality : Indian
Address : New Century's Readers Sangam,
16 (142), Jani Jhan Khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
5. Editor's Name : T.Stalin Gunasekaran
Nationality : Indian
Address : 16 (142), Jani Jhan Khan Road,
Royapettah, Chennai - 14.
6. Names and addresses of individuals those who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.

I, Shanmugam Saravanan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Shanmugam Saravanan)

Signature of Publisher

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்

தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறுகள்

20 தொகுதிகள்

பதிப்பாளர்: தமிழ் மார்க்சிய மெய்யியலாளர் ந.முத்துமோகன்

₹ 5000/-

ரா.கிருஷ்ணையா, ஆர்.கே. கண்ணன், எஸ்.வி.ராஜதுரை முதலான தலைசிறந்த மார்க்சிய அறிஞர்களின் மொழிபெயர்ப்பில்

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்கள் (12 தொகுதிகள்), அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்துக்குப் பங்களிப்பு, டிரிங்குக்கு மறுப்பு, இயற்கையின் இயக்கவியல் முதலான

தமிழில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்கள், கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள், கடிதங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் காலவரிசைப்படுத்தி

சோவியத் அறிஞர்கள் குழு எழுதிய ஆசான்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும் சேர்த்து

மொழிபெயர்ப்புகளை மேம்படுத்தி, கலைச்சொற்களைச் செழுமை செய்து வெளியாகியுள்ளது.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர்: 044-26359906; ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371; திருநெல்வேலி: 0462-4210990, 2323990; மதுரை: 0452-2344106, 4374106; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554; ஈரோடு: 0424-2256667; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; ஊட்டி: 0423-2441743; வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

இனவரைவுப் பண்பாட்டு எழுதுகை: மிராசு நாவலை முன்வைத்து

இரா. காமராசு

மிராசு

சி. எம். முத்து

வெளியீடு: அனன்யா பதிப்பகம்
தஞ்சாவூர் - 5

தொலைபேசி எண் : 9442346504

₹ 780/-

“இலக்கிய இனவரைவியல் என்பது இலக்கியத்தை மானிடவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு முறையியல் ஆகும்”. (2017 : 23), என்பார் ஞா. ஸ்டீபன். இலக்கியம் எனும் எழுத்து ஊடகத்தின் வழியாக ஒரு குழுவின் (இனத்தின்) வாழ்வை, வரலாற்றைப் பண்பாட்டை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ பதிவு செய்தல். ஓர் படைப்பாளி தான் சார்ந்த மக்கள் திரளின் வாழ்வியலையும், பண்பாட்டையும், மரபுகளையும் நிகழ்வுகளாகவும், சித்திரிப்புகளாகவும் படைப்பில் தருகின்றார். “குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரின் சமூக பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையை ஒரு வகைத் திட்ட வட்டமான முனைப்புடன் களப்பணியின் மூலம் உற்றுநோக்கித் திரட்டும் தரவுகளைக் கொண்டு ஓர் ஆய்வாளன் படைக்கும் பண்பாட்டுச் சித்திரிப்பாக அமையும் ஒரு தனி வரைவு நூலே இனவரைவியல்” (2017 : 10). என்பார் ஆ. தனஞ்செயன்.

தஞ்சாவூர் வட்டாரம் வேளாண் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஊர்ப்புறங்களை மையமிட்டது. உழைப்புப் பண்பாடும் தொல் வாழ்வுக் கூறுகளும் நிறைந்தது. திணை சார் வாழ்வியலும், நாட்டார் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் இங்கு பெருமளவில் நிலவுகின்றன. நாட்டுப்புற வழக்காறுகள், தெய்வங்கள், கலைகள், விழாக்கள், கைவினைப் பொருட்கள் ஆகிய நாட்டார் பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் எழுத்திலக்கியங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

எழுத்தாளர் சி.எம்.முத்து தஞ்சை வட்டார எழுத்தாளர். சிறுகதைகளும், நாவல்களும் படைத்து உள்ளார். இவரது படைப்புகள் யாவும் தஞ்சை வட்டாரப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

இவரது அண்மைப் படைப்பு “மிராசு” (2016) எனும் நாவல். 850 பக்கங்கள். மேலத் தஞ்சைப் பகுதியில் வாழும் வேளாண்குடிகளான “கள்ளர்” இன மக்களின் வாழ்வியலைப் பேசுகின்றது இந்நாவல்.

நிலவுடைமை வளர்ந்து, உச்சமடைந்து, சரியத் தொடங்குவதை, விடுதலைக்குப் பிந்தைய ஐம்பதாண்டுகளை மையமாக வைத்து நாவல் பதிவு செய்கின்றது. இந்நாவல் முழுவதும் இனவரைவியல், பண்பாட்டு மானிடவியல் அடிப்படையில் அமைந்து உள்ளது.

- ★ வாழிடங்கள்
 - ★ ஊர்ப்புற விளையாட்டுகள்
 - ★ வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்
 - ★ உணவுப் பண்பாடு
 - ★ புழங்கு பொருள் பண்பாடு
 - ★ வேளாண்மரபு தொழில்நுட்பம்
 - ★ தெய்வங்கள், நம்பிக்கைகள், விளையாட்டுகள்
- ஆகிய இனவரைவியல் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அடிப்படையில் “மிராசு” நாவலை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

சி.எம்.முத்து தன் படைப்பில் கையாளும் வாய்மொழி பேச்சு மரபு முக்கியமானது. கூடவே, இந்நாவலில் விவரிக்கப்படும் வேளாண் வாழ்வியல் நாட்டார் பண்பாட்டு விவரிப்பாக மிளர்கிறது. இந்நாவலில் இடம் பெறும் இடப்பெயர்கள், ஊர்ப்பெயர்கள், மாந்தர் பெயர்கள், புழங்கு பொருட்கள் ஆகிய யாவும் இனவரைவு அருங்காட்சியகம் (Ethno Museum) போல காட்சிப் படுத்தப்படுகின்றது.

ஆக, “மிராசு” நாவல் தஞ்சை வட்டார வேளாண் சார் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது. கள்ளர் இன மக்களின் பண்பாட்டு எழுதுகையாக இந்நாவலை மதிப்பிடலாம்.

“தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சின்னஞ்சிறிய கிராமங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஏராளமான மிராசுதாரர்களைப் பற்றி என் சிறு பிராயத்திலிருந்தே ஏராளமாக அறிந்து வைத்திருக்கின்றேன். அவர்களின் வாழ்க்கை முறையானது அபாரமானது, ரசிக்கத்தக்கது, நேர்த்திமிக்கது, மிடுக்கானது, கொஞ்சம் சூசகமானதும் கூட. அப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு மனிதரின் வாழ்க்கையே இந்நாவல்” என்பார் சி.எம்.முத்து.

ஆக, கண்டு, கேட்டு, உற்று நோக்கி, உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட இனவரைவுப் பனுவலாக இந்நாவல் அமைகின்றது.

இனவரைவு எழுத்தானது 1. சுய அனுபவம் 2. கள ஆய்வு 3. நூலறிவு ஆகிய மூன்று வழிமுறைகளில் ஓர் படைப்பாளியால் புனைவாக்கப்படும். “மிராசு” நாவலில் சி.எம்.முத்து தன் சுயஅனுபவம் ஒன்றையே படைப்பில் கையாண்டுள்ளார். “சுய அனுபவம் என்பது நாவலாசிரியன் தான் பிறந்து வளர்ந்த சமூகச் சூழலையோ, தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமூகச் சூழலையோ, தான் மேற்கொண்டிருக்கும் தொழில் அடிப்படையில் பெறும் அனுபவங்களையோ மையமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதுவதாகும். இம் முறையில் நாவலாசிரியனுக்கு மிகவும் இயல்பாக இனவரைவியல் தரவுகள் கிட்டி விடுகின்றன” (2014 : 10). என்பார் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன். தான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்கிறச் சூழலையும், தான் மேற்கொண்டிருக்கும் வேளாண் தொழிலையும் மையமிட்டே சி.எம்.முத்து இந்நாவலைப் படைத்துள்ளார்.

மேற்குத் தஞ்சையின் நடுவில் அமைந்த காவிரி பாயும் ஊர்களை மையமிட்டே நாவல் இயங்குகிறது. இப்பகுதியில் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் கள்ளர் இன மக்கள்தான் நாவலை இயக்குகிறார்கள். என்றாலும் உழுகுடிகளான பள்ளர்களும், சேவை குடிகளும் சமூக இயங்கு சக்திகளாக நாவலில் வலம் வருகிறார்கள்.

இந்தனூர் சேது காளிங்கராயர் பல வேலி நிலங்கள் கொண்ட நிலவுடைமைக்குடும்பம். தாத்தா சோமு காளிங்கராயர், அப்பா மருது காளிங்கராயர் அவரைத் தொடர்ந்து சேது காளிங்கராயர் என்று நில மரபுரிமை “மிராசு” எனும் பட்டத்தை உயிர்ப்பித்து வருகின்றது. சேது காளிங்கராயர் அவர் மனைவி ராஜாமணி, மகன்கள் அசோகன், வெங்கடேசன், மகள் கிருஷ்ணவேணி அவர்களின் பிள்ளைகள் என்று மூன்று தலைமுறையின் வாழ்க்கையாக நாவல் விரிகிறது. ஓமந்தூர்ரெட்டியார் தொடங்கி எம்.ஜி.ஆர் வரை விடுதலைக்குப் பின்னான தமிழ்நாட்டின் அரசியல், சமூகப் பண்பாட்டு விளைவுகளை நாவல் பதிவு செய்கின்றது.

நாட்டின் விடுதலை வந்தபொழுது தன்னைக் காணவரும் தன் சாதியினரையே நிற்க வைத்துப் பேசி அனுப்புமீ மிராசு, பின்னாளில் எல்லோரையும் சமமாக உட்கார வைத்துப் பேசும் பக்குவத்தைக் காலமும் சனநாயகமும் அவருக்குத் தருகின்றது. என்றாலும் காங்கிரஸ் பேராயக்கட்சி, அதன் அரசு, தலைவர்களுடன் நிலவுடைமையாளர்களுக்கு உள்ள

உறவுநிலை காரணமாக மிராசுகள் மையத்திலேயே இருக்கிறார்கள்.

நிதிக் கணக்கு வழக்குகளுக்கு கணக்குப்பிள்ளை (அய்யர்), நில மேற்பார்வைக்கு கார்வாரி (இடைநிலைச் சாதியர்), உடல் இளைப்பாற வைப்பாட்டிகள், பயணத்துக்கு குதிரை ரேக்ளாவண்டி, உடம்பெங்கும் பெருநகையணிகள் (நரிப்பல், சிங்கப்பல் செயின், புலித்தலை தங்கக்காப்பு, கல்மோதிரம்) பெரிய மிதியடி, பரந்து விரிந்து கிடக்கும் பண்ணை வீடு, தேங்காய்ப்பூ துண்டு, தேக்குமரப்பீரோ, சாப்பிட வெட்க்கோழி, ஒருமரத்துக் கள்ளு, வீசை ஆட்டுக்கறி, விரால் மீனு, கைக்குத்தல் அரிசி, ஊர் பஞ்சாயத்தில் கோவில் திருவிழாவில் முன்னுரிமை... எனக் குறுநில மன்னர் வாழ்வு நடக்கின்றது.

நிலமே செல்வம். நிலக் குவியல் உள்ளோர் பெருந்தனக்காரர்கள். பள்ளி வேண்டாம். கல்வி பற்றிக் கவலை இல்லை. பிறர் பற்றிய அக்கறை கூடாது. தன் பெண்டு, தன் பிள்ளை, தன் குடும்பம். மன மகிழ்ச்சிக்கு, பெரிய மனிதத்தன வெளிச்சத்துக்குத் தானதர்மம். இவை தான் நிலவுடைமையின் வெளிப்பாடு இன்னொரு முகமும் இவர்களுக்கு உண்டு. ஆணவம், அதிகாரம், ஆதிக்கம், தீர்ப் பெழுதுதல், தண்டனை வழங்கல், பெண் குறையாடல், அழித்தொழித்தல்... ஆனால் இந்நாவல் மிக மென்மையான மிராசையே - ஏழைகளுக்கு இரங்கும் - அநீதிக்கு அச்சப்படும் - பிரபலத்தனம் விரும்பாத - சரிக்கும் தவறுக்குமிடையே சஞ்சலப் படும் மனம்படைத்த ஒருவரையே நாயகனாக்கி உள்ளது.

மேடு பள்ளங்கள் நிறைந்த மண் சாலைகள் கப்பிச் சாலைகளாகி, தார்ச் சாலைகளாகவும் மாறுகின்றன. கட்டுச் சோறு கட்டிக் கிளம்பிய பயணங்களை அடிக்கடி வந்து செல்லும் பேருந்துகள் மாற்றிவிடுகின்றன. ஊருக்குள் பள்ளிக்கூடம் வந்து ஆடு, மாடுகள் மேய்த்த பிள்ளைகள் கல்வி கற்கிறார்கள். இருண்டு கிடந்த ஊரும், தெருவும், வீடுகளும் மின்சாரத்தால் ஒளி வெள்ளத்தில் மிதக்கின்றன. வானொலி, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சிகள் வந்துவிட்டன. பித்தளைச் சாமான்களுக்குப் பதில் எவ்ரில்வர் பாத்திரங்கள். ஊரில் பெரிய பங்களாக்கள், மாடி வீடுகள். பல ஏசி கார்கள் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் வாழ்க்கையைத் திருப்பிப் போடுகின்றது.

காவிரி மடைதிறந்து ஓடியது போக, கர்நாடகா கட்டிய அணைகளால் முறைப்பாசனம் வருகின்றது. ஆற்று நீரை நம்பிப் பலனில்லை என பம்பு செட்டுகள் வருகின்றன. முப்பது அடியில் கிடைத்த தண்ணீர் முன்னூறு அடிக்குச் செல்கிறது. முப்போக சாகுபடி

ஒரு போகமாகச் சுருங்குகிறது. வீரிய விளைச்சல், பசுமைப் புரட்சி, பிராய்லர் கோழி, விதையில்லா பழங்கள், காய்கறிகள், வங்கிக் கடன்கள், கட்டா விட்டால் சப்திகள்... எல்லாம் அரங்கேறுகின்றன.

ஊர்ப்புறங்களில் உள்ள டிக்கடைகள் அரசியல் விவாத அரங்குகளாகத் திகழ்கின்றன. காங்கிரசும், காமராசரும் தோற்று, தி.மு.கவும், அண்ணாவும், கலைஞரும், எம்.ஜி.ஆரும் ஆள்கிறார்கள். உரிமை களுக்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போராடுகிறது. பா.ம.க, வி.சி, தே.மு.தி.க எனப் பல அரசியல் கட்சிகள் முகிழ்க்கின்றன.

சேது காளிங்கராயர் தன் இரு மகன்களுக்கும் தன் தங்கை மகளையும், தன் மனைவியின் அண்ணன் மகளையும் மணமுடிக்கிறார். குடும்ப நிர்வாகம், பெட்டி சாவி பிள்ளைகள் கைகளுக்குச் செல்கிறது. அவர்கள் தனியே வீடுகள் கட்டி, கார்கள் வாங்கி, கடன்கள் பட்டு வாழ்கிறார்கள். மிராசு தன் பழைய வீட்டில் பேரப்பிள்ளைகள் அன்பிற்கு ஏங்கித் தவிக்கிறார். கைச் செலவுக்குக் கூட மகன்களை நம்பி இருக்க வேண்டிய அவலம். மூத்த மகன் அசோகன் மிராசு சோக்கில் வைப்பாட்டிகள், ஊதாரித்தனம், வெற்று அதிகார, ஆடம்பரத்தில் தன் நிலை தாழ்கிறான். இளைய மகன் வெங்கடேசன் நல்ல சம்சாரி ஆகிறான். மகள் கிருஷ்ணவேணியோ கணவன் வைப்பாட்டியோடு எல்லாவற்றையும் இழக்க, பிள்ளைகளோடு பிறந்தகம் வந்துவிடுகிறாள். மிராசுவின் கண்முன்னே அவர் கட்டி எழுப்பிய கோட்டை சரியத் தொடங்குகிறது.

ஓர் மழை நாளில் மிராசுவின் பெரிய வீட்டின் பின்பகுதி இடிந்து விழுகிறது. மகள் பதறி வருகிறார். ஊரே கூடி வந்து விசாரிக்கிறது. மகன்கள் எட்டிப் பார்க்கவில்லை. மிராசு சேது காளிங்கராயரும் - ராஜாமணியும் அதிர்ச்சியில் உறைகிறார்கள். திடீரென சேது மயங்கி விழுகிறார். அதனை அறிந்த ராஜா மணிக்கும் உயிர் பிரிகிறது. இருவரும் இணைந்தே இறக்கிறார்கள்.

பெற்றோர் இறந்தபின் பிள்ளைகள், அவர்களின் பெற்றோரின் நற்குணங்களை, சமூகப் பெருமதியை உணரத் தலைப்பட்டு நல்நிலையில் வாழத் தொடங்குகிறார்கள்.

மிராசுவின் மகள் கிருஷ்ணவேணியின் மகள் வடிவுக்கரசியை அசோகன் மகன் ஞானசேகரனுக்கு மணமுடிக்க யோசிக்கையில், எப்போதும் மடிக்கணினி, செல்பேசி சகிதமாக இருக்கும் அசோகன், வெங்கடேசன் ஆகியோரின் பிள்ளைகள் ஞானசேகரன் ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பதாகச் சொல்லிப் படத்தையும் காட்டுகிறார்கள். மொத்தக் குடும்பமும்

திகைத்து நிற்கிறது. கிருஷ்ணவேணி நீண்ட நாட்களாக பிறந்த வீட்டில் இருப்பதை கூச்சமாக உணர்ந்தவள், தன் பிள்ளைகளோடு எவ்வித உறுதியும் இல்லாத புகுந்த ஊருக்குச் செல்வதோடு நாவல் நிறைவு பெறுகின்றது.

இது சேது காளிங்கராயர் என்ற தனியொரு மிராசின் கதை மட்டுமல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான மிராசுகளின் வாழ்வியல். சி.எம்.முத்து வகை மாதிரியாக இதனைப் படைத்துள்ளார். தத்துவ விசாரங்கள், சமூக அரசியல் காரணிகள் பற்றி யெல்லாம் கவலையின்றி தன்மனம் எனும் காமிரா கொண்டு படைப்பாளி ஒரு பெருந்திரை விருந்தைப் படைத்துள்ளார் எனலாம்.

நாட்டார் வழக்காறுகள்

சி.எம்.முத்து அடிப்படையில் ஓர் கலைஞர். நாடகம், கூத்து ஆகியவற்றில் நடித்தவர். நீண்டக் கூந்தலுடன் பெண் வேடமிட்டு நடித்ததாகக் கூறுவார். நாட்டுப்புறப் பாடகர். கதை சொல்லி. எனவே அவரின் படைப்புகளில் நாட்டார் வழக்காறுகள் இயல்பாக சூழலுக்கு ஏற்ப வந்தமையைக் காணலாகும். மிராசு நாவலில் பழமொழிகளாக உவகதைகளாக, வட்டார வழக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளவற்றை இங்கு சுட்டலாம்.

“ஒரு ஈ காக்காய் குருவியைக்கூட காணுமே” (ப.47)

“மலை போல் வருமென்று நினைத்தது
பனிபோல் விலகியது” (ப.49)

“மச்சினன் இல்லாத ஓட்டுல
பொண்ணுக்கட்டக் கூடாது” (ப.57)

“மோட்டுக்கு இழுத்தால் பள்ளத்திற்கு” (ப.62)

“ஓ கைய ஊனித்தான் கரணம் பாஞ்சாவனும்” (ப.85)

“எரியிறத இளுத்தா கொதிக்கிறது
அடங்கிப்போயிரும்” (ப.104)

“மயிரு உள்ள சீமாட்டி அள்ளி முடிஞ்சிக்கறா” (ப.107)

“கிளி மாதிரி பொண்டாட்டி இருந்தாலும்
கொரங்கு மாதிரி ஒரு வப்பாட்டி வேணும்” (ப.107)

“ஏ தலமுடிய எண்ணுனாலும்
எண்ணிப்புடலாம் நா வாங்கி வச்சிருக்கிற
கடன எண்ணமுடியுமா” (ப. 173)

“முட்ட வுடற கோழிக்குத்தான் சூத்தெரிச்சத்தெரியும்”

“ஆடாய்தான் பிறந்தோமா” (ப.177)

“போடி போக்கனம் கெட்டவுள்” (ப.267)

“எளவுக்கு வர்றவள்ளாம் தாலியறுக்க மாட்டா” (ப.288)

“வெண்ண தெறண்டு வர்றப்ப தாளி ஓடஞ்ச கதையா” (ப.314)

“வெறப்பு சறப்பும் வீராப்பும் எம்புட்டு நாளைக்கு” (ப.343)

“பணம் ஈசப்பூத்துக் கெடக்குதாம்” (ப.359)

“எச்சித்துப்பி எச்சி காயிரதுக்குள்ள” (ப.371)

“ராவுத்தரு கொக்கா பறக்குறாராம் குதூர
கோதும் ரொட்டி கேட்டுச்சாம்” (ப.381)

“வெட்டிப் போட்ட வாழைப் போத்து மாதிரி” (ப.411)

“கெணத்த வெட்டுனா ஊத்து வாயில நெல்லி
மரத்த வைக்கனும்” (ப.529)

“மடையான் மடையான் பூப்போடு
மட்டைக்கு ரெண்டு பூப்போடு
ஒன்ன ஒருத்தன் புடிக்க வாரான்
அதுக்கு ரெண்டு பூப்போடு”
(குழந்தைப்பாட்டு ப.586)

“தாலியறுத்தவளுக்கு தானா வரும் ஒப்பாரி” (ப.696)

“கையெழுத்து மறைகிற நேரம்” (ப.700)

“குருடன் கிழித்த துணி கோவணத்துக்கு ஆவும்” (ப.736)

“அணில் கொம்பிலும் ஆமை கிணத்திலும்
என்கிற மாதிரி” (ப.740)

“மயிருள்ள சீமாட்டி அள்ளி முடிஞ்சிக்கட்டும்” (ப.751)

“துரியோதனன் கெட்டது வீம்பால்” (ப.752)

“ஜாடிக் கஞ்சியை மூடிக் குடிக்கனும்” (ப.775)

“அடிச்சிகிட்டு போற வெள்ளம் கடல்ல
போயி கலக்குறக்குள்ள” (ப.841)

இப்படி ஏராளமான வழக்காறுகள் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன. தெருக்கூத்துப் பாடல், நாட்டுப்புறப் பாடல், நவீனக் கவிதை ஆகியவற்றையும் சி.எம். முத்து நாவலில் பொருத்தமான இடங்களில் கையாள்கிறார்.

நாட்டுப்புறக் குழந்தை விளையாட்டுக்கள்

காலம் காலமாக நாட்டுப்புறங்களில் பல விளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. பெரியவர்களின் விளையாட்டுக்களை வீர விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்கு விளையாட்டுக்கள் எனப் பகுப்பர். குழந்தைகள் பொழுது போக்கவும், வேடிக்கைக்கும் பலவித விளையாட்டுக்களை மேற்கொள்வர். பெரும்பாலும் மன மகிழ்ச்சியையும் குதூகலத்தையும் இவை தரவல்லவை. குழு விளையாட்டுக்களாக அமையும். இறுக்கமான விதிகள் இன்றி நீக்குப் போக்குடன் அமையும். குழந்தைகளின் இயல்புக்கங்களை நிறைவு செய்யும் விதத்தில் இவை அமைகின்றன. இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருள்கள், பறவைகள், காய், கனிகள், குச்சிகள், கயிறு போன்றவை விளையாடப் பயன்படு பொருள்களாக விளங்குகின்றன. பாடல்களும் கதைகளும் கூட இடம்பெறுகின்றன.

மிராசு நாவலில் பலவித குழந்தை விளையாட்டுக்கள் சுட்டப்படுகின்றன. “கள்ளான் கள்ளான் தாப்பட்டி”, “ஒரு கொடம் தண்ணி ஊத்தி ஒரு பூ

பூத்தது”, “குலை குலைக்காய் முந்திரிக்காய் நரிய நரிய சுத்திவா” (ப. 25).

“கொல கொலக்க முந்திரிக்காய், ஓடிபிடித்து ஆடுவது, சில்லுக்கோடு, நொண்டிக்கோடு, உப்பு மூட்டை தூக்குவது” (ப.568), “கிட்டிப்புல்”, “பளீஞ்சடுகுடு” (ப. 327) என்று குழந்தைகளின் விளையாட்டை சுட்டும் நாவலாசிரியர் ஊரில் சாதாரணக் குழந்தைகள் ஆடிப்பாடி விளையாட மிராசுவின் பிள்ளைகள் வீட்டுக்குள்ளே ஏங்கித் தவிப்பதை கீழ்க்காணுமாறு பதிவு செய்கிறார்.

“ஒரு பட்டம் திருபட்டம் ஓரிய மங்கலம் ஒக்கா துரும்பி ஓம் பேரு என்ன”? தண்ணீருக்குள் மூழ்கி விளையாடுகிற கண்டுபிடிக்கிற ஆட்டம் அதுதான். “கொட்டான் கொட்டான்” ஈச்சம் பழம் பறிப்பது, கலாக்காய் பறிப்பது தின்னுவது, சொடக்குப் பழம் பறித்து வந்து நெற்றியில் குத்தி சொடக்கு போட்ட வுடன் துவர்ப்பும் புளிப்பும் கொஞ்சம் போல் இனிப்புமாய் இருக்கிற அந்தப் பழத்தை தின்று ருசிப்பது, வெண்டைக் காய்களின் அடிப்பாகத்தை அறிந்து முகம் உடம்பென்று ஒட்டிக்கொண்டு பயம் காட்டுவது, நுனாக்காய் பறித்து வந்து வாருகோல் குச்சிகளை குத்தி குத்தி தேர் செய்வது, நுனாப்பழம் தின்னுவது, புளியம் பிஞ்சியை கை நிறைய பறித்து வந்து கருங்கல்லில் இழைத்து இழைத்து விரலால் தொட்டு நக்குவது, ஓணான் பிடிப்பது, செத்துப் போன நாயை அதன் கால்களில் கயிற்றைக் கட்டி தெருவுக்குத் தெரு இழுத்துக்கொண்டு ஓடுவது, இலுப்பை மரப் பொந்துகளில் கை நுழைத்து கிளியும் அதன் குஞ்சுகளையும் பிடிப்பது, வண்ணத்துப் பூச்சி களைப் பிடித்து அதன் றெக்கைகளை உள்ளங்கையில் தேய்த்து மினுமினுப்பைக் காட்டுவது, போலீஸ் காரன் திருடன் விளையாட்டு விளையாடுவது, கூட்டாஞ்சோறு ஆக்குவது, ரயில் வண்டி விளையாட்டு, கோலி குண்டடிப்பது, கிட்டிப்புல் ஆடுவது” (ப. 568 - 569).

இவை குழந்தைகள் தமக்குக் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு, நினைத்த விதத்தில் விளையாடும் தன்மையன. தனித்தோ, குழுவாக ஆண்கள், பெண்கள் மட்டுமே சேர்ந்தோ விளையாடக் கூடியவை. பொழுதுபோக்கு, மனமகிழ்ச்சி, உடற் பயிற்சி, மனவளர்ச்சி சார்ந்து இந்த நாட்டுப்புறக் குழந்தை விளையாட்டுகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவை நாவலில் அழகாகப் பதிவாகின்றன.

கோலங்கள்

கோலம் என்பதற்கு “அழகு” என்றும் “ஓப்பனை” என்றும் பொருள் கூறுவர். வீடுகளின் வாசல்களில் கோலமிடுவது பெண்கள் சார்ந்த ஓர் கலையாக

வளர்ந்துள்ளது. தொடக்கத்தில் வீட்டை அலங்காரம் செய்யும், வீட்டுக்கு வருவோரை வரவேற்கும் அழகுக் கலையாக இருந்தது. பின்னர் சமய நம்பிக்கைகளின் படி கோயில்களில், திருவிழாக்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

பெரும்பாலும் மழை, பனிக் காலங்களில் மாக்கோலமிடுவது, இரைதேடி வரும் எறும்பினங்களுக்கு உணவு கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான். எனவே மாக்கோலமிடும் முறை தமிழர்களின் உயிர் இரக்கச் சிந்தனை எனவும் கொள்ள இடமுண்டு.

கோலங்கள் இன்று வண்ணக் கோலங்களாகி, ஸ்டிக்கர் கோலங்களாகி வணிகக் கலையாக உருவெடுத்துள்ளது. மிராசு நாவலில் மார்கழி மாதம் கோலமிடும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபு பதிவாகி உள்ளது.

“மார்கழி மாசமாக இருக்கும் பட்சத்தில் பெண்கள் இரவு நேர சங்கூதி வந்துவிட்டுப்போன நாழிக்கெல்லாம் எழுந்து கொள்வார்கள். அவர்கள் அப்படி எழுந்து கொள்வதற்கு அப்புறம்தான் தலைக் கோழியே கூவ ஆரம்பிக்கும். எழுந்ததும் என்ன கோலம் போடுவதென்று இரவே திட்டம் போட்டிருப்பார்கள். மாட்டுக் கொட்டிலுக்குப் போய் வாசல் தெளித்து கூட்டிப் பெருக்கிய கையோடு கொட்டாங் குச்சியில் அரிசிமாவை எடுத்துக் கொண்டுவந்து கோலம் போடுவார்கள். ஒருமணி நேரத்துக்குமேல் ஆகும் அவர்கள் கோலம் போட்டு முடிக்க. தெரு வடைத்து பெரிய கோலம் போடுவார்கள். புள்ளிக்குப் புள்ளி கோடுகளை இணைப்பதே கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். அப்படி இப்படி இழுத்து தேரைக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். மான், மயில், குருவி, மிட்டாய் தட்டு என்று விதவிமான கோலங்கள்... கோலம் வரைந்த கையோடு தோட்டத்துக்குப் போய் பறங்கிப்பூ, பூசனிப்பூ பறித்து வந்து கோலத்தின் நடுவில் வைப்பார்கள். ஒரு சிலர் பசுஞ்சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து அருகம்புல் சொருகி விளக்கேற்றியும் வைப்பார்கள்” (பக். 252 - 253).

என்று கோலமிடுவதை பதிவு செய்பவர், கோலம் எனும் கலை அழகை மிக நுட்பமாக, “புள்ளி வைத்து கோல நர்த்தனம் புரிவார்கள். விரலிடுக்கில் மாவு கசிந்து கசிந்து ஓவியம் உருக்கொள்ளும். ஒருத்தர் வீட்டு வாசலை ஒருத்தர் வீட்டு வாசல் தொட்டுக் கொள்ளும்படியாய் கோல நர்த்தனங்கள். உயர்ந்த ஸங்கீதத்தில் மேல் ஸ்தாயியிலேயே நின்றுவிடாமலும் கீழ்த்தாயியில் இருந்துவிடாமலும் மூன்று ஸ்தாயி களையும் பிடித்து அழகு பண்ணுகிறமாதிரி மேல், கீழ், மத்திமம் என்கிற மாதிரி அழகழகாய் கோலப் படிமம் வித்தை பண்ணும். இந்த வித்தையில்லாத

கோலம் அலங்கோலமாய் ஆய்விடுமல்லவா?” (ப. 761)
என சி.எம்.முத்து விதந்து எழுதிச் செல்கிறார்.

மரபு தொழில் நுட்பம்

எந்த ஓர் இனமும் தனக்கான சுயாதின அறிவைக் கொண்டே இயங்கும். தொழில் அடிப்படைச் சாதிகள் உருவானபோது, இனக்குழு மக்கள் தங்கள் மரபறிவின் துணையினூடே தங்கள் அடையாளங்களைக் காத்தனர். தொழில் நுட்பக் காலமான இத்தருணத்தில் தொழில் மரபறிவின் தேவையையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணரலாம். மரபுரிமை, காப்புரிமை என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். நவீனக் கல்வி முறைமை உருவாகு முன்பே பன்னெடுங்காலம் செழுமையான ஓர் அறிவு மரபு இருந்ததை நாட்டார் மரபிலிருந்தே அனுமானிக்க இயலும். மிராசு நாவலில் கோழி பிடித்தல் தொடங்கி எலி பிடித்தல், சுண்ணாம்பு செய்தல், வண்டி செய்தல், விதைக் கோட்டை, சேர்கட்டுதல் வரை பல மரபு தொழில் நுட்பக் கூறுகள் எழுத்தாளரால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

கோழி பிடித்தல்

ஊர்ப் புறங்களில் கோழி வளர்த்தல் முக்கியமான ஒன்று. பெரும்பாலும் வணிக நோக்கின்றி முட்டை, இறைச்சி ஆகியவற்றுக்காக நாட்டுக் கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டன. கோழி முட்டைகளை அடைகாத்தல் தொடங்கி குஞ்சி பொறிப்பது, வளர்ப்பது வரை அநேகம் நுட்பங்கள் உண்டு. வளர்ப்புக் கோழிகள் வீட்டையொட்டியே வளரும். இரை தேடும். காலை திறந்துவிடப்படும் கோழிகளை இடையில் பிடிப்பது கடினம். மிராசு நாவலில் வெட்க்கோழி (முட்டையிடும் பருவத்தில் உள்ள இளம் கோழி) பிடிப்பதை அழகாக் காட்சிப் படுத்துவார்.

மிராசுதாரர் வீட்டின் வேலைக்காரர் அம்புஜம் கோழிகளைப் பிடிக்க முயற்சிக்கிறார். வாயால் கூப்பிட்டால் வாரா. அரிசியையும் நெல்லையும் வீசியெறிகிறார். “கோழிகள் இரை கிடைத்த மகிழ்ச்சியும் முன்னே முன்னே என்று தின்று கொண்டே வீட்டுப் பக்கம் வந்துவிட்டது. இப்போது அம்புஜம் புறக்கடை வாசலுக்கு வந்து “போ போ” என்று கூப்பிட்டு தானியங்களை இரைத்துவிட்டு திறந்திருந்த கதவின் ஒண்டியில் மறைந்து நின்றாள். தானியம் தின்ற ருசியில் கோழிகள் அத்தனையும் மறுபடியும் தானியம் தின்ன வீட்டுக்குள் படைபோல் வர ஆரம்பித்து விட்டது. சமயத்தை எதிர்பார்த்து காத்திருந்த அம்புஜம் பொசுக்கென்று கோழிகள் வெளியில் போய்விடாதபடி கதவை சாத்திவிட்டு அவைகளைப் பிடிப்பதில் வேகம் காட்டினாள். கோழிகள் தன்னைப் பிடிக்க வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்டு தானியத்தைத் தின்னாமல் அங்கும்

இங்குமாய் ஓடிஓடி பாய்ச்சல் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. அம்புஜம் லபக்கென்று கோழியை தாவிப்பிடிக்க முற்படுகையில் கோழியின் ஒரு இறகு மட்டும் பிய்த்துக் கொண்டு அவள் கையில் இருந்தது. மறுபடியும் பாய்ச்சல் துரத்தல்தான். இந்த நாடகம் ஒரு கால் மணி நேரத்திற்கு ஆட்டம் காட்டியதும் கோழிகள் அசந்து போய் துவள ஆரம்பித்துவிட்டது. அம்புஜத்திற்கு இப்போது கோழிகளைப் பிடிப்பதில் அதிக சிரமம் இருக்கவில்லை” (ப. 134).

மிக எளிமையான செயல். சாதுவானப் புறவை. இதைப் பிடிக்கவே இத்தனை எத்தனம் என்பதை இப்பகுதி உணர்த்துகிறது.

எலி பிடித்தல்

அறுவடை சமயத்தில் வயலில் எலி பிடிப்பதும் நடக்கும். வேலை செய்யும் நேரத்தின் ஊடே மண் வெட்டியைக் கொண்டு வரப்புகளில் எலியைப் பிடிப்பார்கள். எலிக்கறி உணவாகவும் மருந்தாகவும் பயன்படும். மிராசு நாவலில் எலி பிடிக்கும் தருணத்தை சி.எம்.முத்து பதிவு செய்துள்ளார்.

“ஐந்தாறு ஆட்கள் மண்வெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வரப்பை வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். மண் தள்ளியிருக்கிற வலையில் எலிகள் கூட்டமாக இருக்கும் என்று பேசிக்கொண்டுதான் வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். வலை போகிற திசையைப் பார்த்துப் பார்த்து வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். பந்து பந்தாய் நெற்கதிரகளை வலைக்குள் கொண்டு போய் வைத்திருந்தது எலி. கதிரகளை எடுத்து சாக்குப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டார்கள். எலிகள் எங்கும் ஓடி விடாதபடி இரண்டு ஆட்கள் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து பார்த்துக் கொண்டார்கள். எலியின் வால் தெரிந்தது. வாலைப் பிடித்து இழுக்க எலி வெளியில் வந்தது. வாலாலேயே எலியின் பற்களை அகற்றி விட்டு சாக்குப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டு மறுபடியும் வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். பத்து எலிகளுக்கு மேல் அகப்பட்டுவிட்டது. சின்னஞ்சிறிய எலிக்குஞ்சுகளும் முப்பது நாற்பது இருந்தது. அவைகளையும் பிடித்து சாக்குப் பைக்குள் போட்டார்கள். ஆசை விடவில்லை போல. மேலும், இன்னொரு வலையைத் தேடி வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அந்த வலையில் ஐந்தாறு எலிகளும் குஞ்சுகளும் இருந்தன” (ப. 477).

எலிகள் பிடித்து உண்பது உழைக்கும் மக்களின் உணவு வழக்கம். இதனை இப்பகுதி சுட்டி நிற்கின்றது.

சுண்ணாம்புச் சாந்து

அக்காலத்தில் சிமென்ட்டுக்குப் பதிலாகச் சுண்ணாம்புச் சாந்தே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது.

கோயில் கட்டுமானப் பணிக்குச் சுண்ணாம்பு பயன் படுத்தல் பற்றிய பதிவு நாவலில் இடம்பெறுகின்றது.

“தஞ்சாவூர் அம்மன்பேட்டைக்கும் அடுத்தாப்புல இருக்கிற அரசூர்லதான் வாங்கணுங்கய்யா. அந்த ஊரு சுண்ணாம்பு ரொம்ப பேர் பெத்ததுங்கய்யா. அவுங்களே சுண்ணாம்பக் கொண்டு வந்து கொளச்சி போட்டுட்டு போயிடுவாங்க. அத நாம புளிக்க வச்சி சித்தாளுங்க வுட்டு ஒலக்கையால குத்தி மணலும் சுண்ணாம்பு ஒன்னா சேர்றமாறி குடுத்துட்டா கட்டுற கட்டடம் ஆயிரம் வருசம் ஆனாலும் அசையாதுங் கய்யா. அம்புட்டு கெட்டியா பிடிச்சுக்கும்” (ப. 285).

கட்டிடக் கலையில் செங்கல்லோடு சுண்ணாம்புச் சாந்து சேர்த்துக் கட்டிட வேலை செய்வதன் நுட்பத்தை இப்பகுதிச் சுட்டுகின்றது.

வண்டி செய்தல்

பந்தயக் குதிரைப் பழக்குவது குறித்து மிராசு நாவலில் இடம் பெறுகின்றது. குதிரை வாங்குதல், குதிரை வகை, குதிரைக்குத் தீனி பற்றியெல்லாம் அரிய கருத்துக்கள் பதிவாகியுள்ளன.

குதிரை வண்டி செய்வது, வண்டிக்கு ஏற்ற பூவரசு மரம் தேர்வது, சக்கரக்குடங்களுக்கு ஏற்ற மரம் தேர்வது, தச்சாசாரி வரை ஏராளம் செய்திகள் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

ரேக்ளா வண்டி செய்ய பூவரசு மரம் ஏற்றது. அதுவும் முதிர்ந்த “வைரம் பாஞ்சு மரம்” வேண்டும். அப்படி ஒரு மரத்தை மிராசு வீட்டில் தருமன் வெட்டுகிறார். “ரேக்ளா வண்டிக்கி போறுமாடா மரம்?” மிராசு கேட்கிறார்.

“அடி மரத்துல ஆசாரி ரெண்டு சக்கரத்துக்கும் வட்டாவய தயாரு பண்ணிக்கிட்டாருன்னா போதுங் கய்யா கெளையெல்லாம் வலுவா இருக்கு. வண்டிக்கு ஆயிரும்”.

“கொடத்துக்கு என்ன பன்றது?”

“பூசரையில கொடத்துக்கு போட மாட்டாங்க ஆண்ட. ‘வம்மார’ மரத்துலதான் கொடம் செய் வாங்க. வம்மார மரம் நம்ம பக்கத்துல கெடையாதுங் கய்யா. ஆசாரிகிட்ட சொன்னா அவுரு எங்கயாச்சும் வாங்கிப் போட்டுருவாருங்கய்யா”.

“ஆரத்துக்கு என்ன பன்றது?”

“கெளையில எடுத்துக்கலாங்கய்யா... பொதுவா வண்டிக்கான ஆரம் வட்டாவெல்லாம் கருவ மரத்துல தான் போடுவாங்கய்யா. இந்த மாறி வைரம் பாஞ்சு மரமா இருந்துட்டா வட்டா ஆரமெல்லாம் நல்லா ஊக்கமா இருக்குங்கய்யா. பூசரையிலும் போடலாம்

மரம்தான் நல்லா ஊக்கமா இருக்குங்களேய்யா” (ப.328).

வண்டி, வண்டிக்கால், வண்டிக்கொடம் என்று அதன் உறுப்புகள் அதற்கு ஏற்ற மரம் என்று விலா வாரியாகச் சொல்லப்படுகின்றது. வண்டி செய்வது தச்சாசாரியின் வேலை. அதைப் பற்றிய பதிவு இல்லை.

வீடு அமைப்பு

அக்காலத்தில் ஊர்ப் புறங்களில் எளிய மக்களின் வீடுகள் வெயில், மழை, இரவு, பகல் இவற்றிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் ஓர் எளிய ஏற்பாடாக மட்டுமே அமைந்தது. தங்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கும் கீற்று, வைக்கோல், மண் போன்ற பொருள் களை வைத்து வீடுகளை உருவாக்கிக் கொள்வர். ஆனால் “மிராசு” போன்ற நிலவுடைமையாளர்கள் தங்களுக்கென்று வசதியான பெரிய “பண்ணை” வீடுகளை அமைத்துக் கொள்வது வழக்கம். நாவலில் மிராசுவின் வீட்டைப் பற்றிய பதிவு.

“சேதுவின் தாத்தா சோமு காளிங்கராயர் கட்டிய வீடுதான் இது. விசாலமான ஆலோடி, ஆலோடியைத் தாண்டியதும் ரேழி, ரேழியைத் தாண்டியதும் பெரிய கூடம். அந்த கூடத்தின் மத்தியில் மிகப் பெரிய முற்றம். முற்றத்தின் வழியாய் காக்கைகளோ குருவி களோ மற்ற மற்ற பறவையினங்களோ வீட்டுக்குள் வந்து விடாத படிக்கு முற்றத்துக்கு மேல் கம்பிவேலி இருக்கிறது. முற்றத்தைச் சுற்றியுள்ள நான்குபுற கூடத்திலும் நூறு பேர்கள் வரை தாராளமாய் உட்கார்ந்து சாப்பிடலாம். கூடத்தை ஒட்டி விசால மான அறைகள். ஒரு அறை சேதுவின் படுக்கை அறை. இடது பக்கமிருக்கிற அறை முக்கிய உறவினர் வந்தால் அவர்கள் தங்குவதற்காக அமைக்கப் பட்டது. கட்டில், மெத்தை, பீரோல், சோபா, நாற்காலிகள், மேஜையென்று ஏக அமர்க்களம் பண்ணி வைத்திருக்கிறார் சேது. விருந்தாடிகளின் சௌகரியத்தின் பொருட்டு பார்த்துப் பார்த்து வடிவமைத்திருக்கிறார். இதையடுத்த அடுத்த கட்டுகளில் தான் சாப்பாட்டு அறை, குழந்தை களுக்கான அறைகள் என்று ஐந்தாறு அறைகள் இருக்கின்றன” (ப. 59).

விதை நெல் பாதுகாப்பு : கோட்டை

வேளாண் வாழ்வில் மிக முக்கியமானது விதைகளைப் பாதுகாப்பது. முற்றிய தானியங்களை நன்றாகக் காயவைத்து, பூச்சிகள் தாக்கா வண்ணம், ஈரப்பதம் ஏறாவண்ணம் கோட்டைகளாகக் கட்டுவர். இது குறித்து மிராசு நாவலில் பின்வருமாறு பதிவாகி உள்ளது. “கோட்டை கட்டுவதில் தருமன், முத்தன் இருவருமே கில்லாடிகள். ஒரு கோட்டைக்கு எட்டு பிரிகள் வீதம் எத்தனை கோட்டை கட்டுகிறார்களோ

அத்தனை பிரிகள் விட்டு வைத்துக் கொள்வார்கள். ஒரு கோட்டைக்கு ஆகிற எட்டுப் பிரிகளில் இரண்டு பிரிகளை மட்டும் வட்டமாக முடிந்து கொள்வார்கள். இந்த வட்டப் பிரிகள் இரண்டையும் தரையில் வைத்து அதன்மேல் வைக்கோலை லாவகமாக உதறி, உதறிய வைக்கோலின் மேல் ஆறு மரக்கால் விதை நெல்லை அளந்து கொட்டுவார்கள். கொட்டிய நெல்லின் மேல் லாவகமாக ஒரு காலை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வைக்கோலுக்கும் அடியில் போட்டிருந்த வட்டப்பிரிகளை மெது மெதுவாக மேலே ஏற்றிக் கொண்டு வருவார். இப்போது உதறிப் போட்ட வைக்கோல் கூடை வடிவத்திற்கு வந்திருக்கும். இப்போது மறுபடியும் ஒரு ஆறு மரக்கால் நெல்லை அளந்து போட்டு மறுபடியும் இரண்டு பிரிகளையும் மேலே கொண்டு வருவார். நான்கு விரற்கடை அளவுக்கு மேலே கொண்டு வந்ததும் மறுபடியும் ஆறுமரக்கால் நெல்லை அதனுள் கொட்டிவிட்டு இப்போது வட்டப் பிரிகளில் ஒன்றை அப்படியே விட்டுவிட்டு ஒரு பிரியை மட்டும் மேலே ஏற்றிக் கொண்டு வருவார். இப்போது மறுபடியும் ஒரு ஆறு மரக்கால் நெல்லைக் கொட்டி உபரியாக இருக்கிற வைக்கோலை கச்சிதமாய் சுருட்டிவைத்துக் கொண்டு மீதமுள்ள ஆறு பிரிகளையும் ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து கோட்டையைச் சுற்றி கட்டிவிட்டால் கோட்டை பம்பரம் மாதிரி ஆகிவிடும். ஒரு நெல் கூட கோட்டைக்குள்ளிருந்து சிந்தாது சிதறாது. என்ன மழை பெய்தாலும் கோட்டைக்குள்ளிருக்கிற நெல் சேதப்படாது. ஒரு கோட்டைக்கு ஒரு மூட்டை நெல்தான் அளவு. கோட்டையை கட்டி முடித்ததும் அடிப்பாகத்தை மட்டும் விட்டுவிட்டு மற்ற பகுதி முழுவதையும் சாணத்தால் மெழுகி இரண்டு நாட்கள் காய வைப்பார்கள். காய்ந்ததும் மறுபடியும் கோட்டையை தலை குப்புற கவிழ்த்துப் போட்டு அடிப்பாகத்தை மெழுகி இரண்டு நாள் காய வைப்பார்கள்” (பக். 461 - 462).

மிராசு சேது காளிங்கராயருக்கு நூற்றி ஐம்பது கோட்டைகள் வரை கட்டுவார்கள் என நாவல் சுட்டுகின்றது.

சேர்

கோட்டைகள் பலவற்றைச் சேர்த்து அதைப் போலவே பக்குவமாகப் பாதுகாக்கும் முறைக்கு “சேர்” என்று பெயர். இதுவும் வைக்கோல், வைக்கோல் பிரிகளால் உருவாக்கப் பெறும். பெரிய குதிர் போல காட்சி தரும். சுமார் ஐம்பது கோட்டைகளை ஒன்று சேர்த்து ஒரு “சேர்” உருவாகும். எண்ணிக் கைக்கு ஏற்ப அளவு சிறிதாகவோ, பெரிதாகவோ அமையும். மிராசு நாவலில் “சேர்” கட்டுதல் இப்படிப் பதிவாகி உள்ளது.

“சேர் எவ்வளவு நீள அகலத்திற்கு வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு தரையில் மண்ணைக் கொட்டி முக்கால் முழம் அளவுக்கு மேடுபடுத்துவார்கள். கோட்டை கட்டியது மாதிரி நான்கு பிரிகள் நீள அகலத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் சதுர வடிவில் கட்டி மேடுபடுத்திய இடத்தில் வைத்துவிட்டு பிரிகள் மூடுகின்ற மாதிரி சுற்றிலும் கனமாக வைக்கோல் உதறுவார்கள். உதறிய வைக்கோலின் மேல் வரிசைக்கு பத்து கோட்டைகள் வீதம் இருபது கோட்டைகளை வைத்துவிட்டு சுற்றிலும் ஐந்தாறு ஆட்கள் நின்று கொண்டு சதுர வடிவில் கட்டப் பட்ட பிரிகளை லாவமாக மேல் ஏற்றிக் கொண்டு வருவார்கள். பிரிகள் கோட்டைகளின் முக்கால் பகுதிக்கு மேலே வந்ததும் வைக்கோலை உதறாமல் கன்னு கன்னாக கட்டி பாந்தமாக கோட்டையின் மேல் அடுக்குவார்கள். இப்போது அடுக்கி வைத்த கோட்டைகளின் மேல் மேலும் இருபது கோட்டைகளை தூக்கி வைத்து பிரிகளை ஒவ்வொன்றாய் தூக்கி மேலே ஏற்றுவார்கள். ஏற்றி முடித்ததும் மேலும் வைக்கோல் கண்ணைப் பிடித்து பிடித்து கோட்டையின் மீது பரப்பிவிட்டு மேலும் பத்து கோட்டைகளை ஒரே வரிசையாக நடுமையத்தில் வைத்துவிட்டு வைக்கோலைப் பரப்பி சேரை மூடி விடுவார்கள். மூடிய சேரின் மேல் முழத்திற்கு ஒரு பிரி வீதம் சேரின் மேல் போட்டு இரண்டு முனைகளையும் அடிப் பாகத்தில் சொருகிவிடுவார்கள். சேர் கட்டி முடிந்ததும் ஏனங்களில் சேற்றை அள்ளிக் கொண்டு வந்து கட்டிய சேர் முழுவதும் மெழுகுவார்கள். மெழுகிய சேரில் வேப்பிலைக் கொத்தை சொருகிவிட்டு வேலையை முடித்துக் கொள்வார்கள். விதை விடுகிற காலத்தில் தான் சேரைப் பிரித்து கோட்டைகளை வெளியே எடுப்பார்கள்” (பக். 462 - 463).

இது மரபான விதைப் பாதுகாக்கும் முறைமை. சில இடங்களில் நொச்சி போன்ற இலைகளையும் கோட்டை, சேர்களுக்கு வெளியே பூச்சிகள் வராத வகையில் போட்டு வைப்பார்கள்.

பெயர்கள்

மிராசு நாவல் கள்ளர் இன மக்களை மையமிட்டு இயங்குவதால், மனிதர்களுக்குப் பின் பட்டப் பெயர்கள் நீக்கமற நிறைந்து இருக்கின்றன. சில இடங்களில் பட்டப்பெயரே ஆகுபெயராகவும் நிற்கிறது.

“இடங்காப்பிறந்தார், கொத்தப்பிரியர், அம்மாளைத் தேவர், நாயக்கர், வன்னியர், நாட்டார், வம்பாளியார், குச்சிராயர், சோழகர், வாண்டையார், காளிங்கராயர்... என்று பலவிதப் பட்டப் பெயர்கள் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன. இவை கள்ளர் இனப் பட்டப் பெயர்களாக அமைகின்றன.

வயல் - பெயர்கள்

மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல விளையும் வயல் களையும் பெயர் சுட்டி அழைப்பது நாட்டுப்புற வழக்கம். பெரும்பாலும் காரணப் பெயராகவும், சூழல் சார்ந்தும் இப்பெயர்கள் அமைகின்றன. மிராசு நாவலில் சேது காளிங்கராயரின் வயல்களின் பெயர்கள் இடம் பெறுகின்றன.

“சுந்தரி காணி, சொக்கங்காணி, முக்கடத்தான் காணி, சீவட்டி, செட்டிக்காணி, ராமநாதன், எள்ளடி கரையரத்தான் காணி, சோளமுட்டி சாமியார் குண்டு... நெட்டை, சம்பா வட்டம், தேவஸ்தானம், சுப்பிரமணியன்” (ப. 166).

“அரிச்சினங்காணி, சீவிட்டி” (ப. 459).

மீன்கள்

வேளாண் வயல்களில் நெல்லோடு மீன்களும் விளையும். இது வளத்தின் குறியீடு. வயலில் பயிரை ஒதுக்கிவிட்டு, தோண்டிக்கால் போட்டு கச்சால் வைத்து நீரை இறைத்துவிட்டு குழிமீன் பிடிப்பர். நாட்டு மீன்களின் வகைகளை நாவலில் சுட்டி உள்ளார். “குரவை, ஆரால், கெளுத்தி, கெண்டைப் பொடி, உளுவை, விலாங்கு மீன், சிலேப்பி” (ப. 167).

செடிகள்

வயல் வெளிகளில் குறிப்பாக வரப்புகளில் தானாய் முளைத்து வளரும் காட்டுச் செடிகள் பல உண்டு. தாவர இனங்கள் பற்றிய அறிவு நாட்டுப் புறத்தில் நிரம்ப உண்டு. நாவலில், “பூல், பூண்டுகள், காஞ்சிராணி, நெருஞ்சிமுள், நாயுருவி செடி, ஊமத்தை, எருக்கன், தஞ்சாவூரான் பூண்டு” (ப. 164). என்று பல தாவரப் பெயர்கள் இடம் பெறுகின்றன. தொட்டால் சுருங்கி, மீன்முள் செடி, கோரைப்புல் போன்ற பலவும் இவற்றில் அடங்கும்.

சடங்குகள் - நம்பிக்கைகள்

வழிபாடும் நம்பிக்கைகளும் மனித வாழ்வில் பெரும் பங்கு வகிப்பவை. அதே போல விழாக்களும் ஊர்ப்புற வாழ்வில் பெருமதி மிக்கவை. வேளாண் சடங்குகள் யாவும் நம்பிக்கை சார்ந்தே நிகழ்கின்றன.

வேளாண்மைத் தொழிலைத் தொடங்கும் பொழுது விதை முகூர்த்தமும், நல்லேர் பூட்டுதலும் நடைபெறுவது நாவலில் சுட்டப் பெறுகின்றது.

நல்லேர் கட்டுவது ஆகட்டும், விதை மூகூர்த்தம் செய்வதாகட்டும், ஊர் பொது நிலத்தில் தான் அவ்வைபவம் நடைபெறும். நிலம் வைத்திருப்பவர்களாட்டும் இல்லாதவர்களாகட்டும் கண்டிப்பாய் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு வந்து சேர்ந்துவிட வேண்டும்.... ஊரில் உள்ள எல்லாப் பிரிவினரும் பங்கேற்பர்.

முதல் நாளே தண்டோரா மூலம் அறிவிப்பு செய்யப் படும். தேங்காய், பூ, பழம், சூடம், சாம்பிராணி, பத்தி ஆகியவற்றை வாங்கிக் கொள்வர். நல்லேர் பூட்டும் காளைகளை கழுவி குளிப்பாட்டி சுத்தம் செய்வர். மஞ்சள், குங்குமம் வைப்பர். ஏர் கலப்பை களையும் கழுவி சுத்தம் செய்து மஞ்சள், குங்குமம், திருநீரு பூசுவர்.

“ஊர் வெட்டியான் வந்து விதை முகூர்த்தம் செய்கிற நிலத்தில் சனி மூலைப் பக்கம் கொஞ்ச இடத்தை மண் வெட்டியால் நச்சுக் கொத்தாகக் கொத்தி ஐந்தாறு பாத்திகள் கட்டி சனி மூலையில் தாழம்பூவின் குருத்து மடல்களை நட்டு வைத்து விட்டு தயாராகக் காத்திருப்பர். கோயில் பூசாரி வந்ததும் அபிஷேகம் செய்து தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி சூடம் காட்டி முடிந்ததும் அங்கே கூடியிருக்கிற அத்தனைப் பேருக்கும் விபூதி குங்குமம் கொடுப்பர். அதற்கு பிறகு எல்லோரும் “நல்லேர்” உழப் போவார்கள். நூறு நூற்றைம்பது ஏர்களுக்குக் குறையாது. வரிசைக்கட்டி நிற்கும் அழகைக்காண கோடி கண்கள் வேண்டும். கொஞ்ச தூரம் உழுததும் ஏர் இல்லாதவர்கள் கலப்பைகளை ஆளுக்கு ஒன்றாக மாற்றி மாற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு உழுவார்கள். நல்லேர் உழுது முடித்ததும் ஏற்கனவே வந்திருந்த விதைகளைத் தூவுவார்கள். விதை தெளித்து முடிந்தவுடன் குடங்களில் கொண்டு வந்த நீரை தெளிப்பார்கள். எல்லோருக்கும் சந்தனம் கொடுத்து விட்டு, தேங்காய், பழம், அவல், பொறிகடலை வெல்லம் போட்டு ஊறவைத்த அரிசி விநியோகம் நடக்கும்” (ப. 156 - 157). என விதை முகூர்த்தம், நல்லேர் பூட்டுதல் குறித்தப் பதிவுகள் உள்ளன.

கோடுகிளி முணியாண்டவன் பற்றிய நம்பிக்கைகள் (பக். 257- 259), நெல் தூற்றுவது குறித்த நம்பிக்கைகள் (ப. 451), சாம்பலாயம்மன் (சியாமளா தேவி) அம்மை போடுதல், பொங்கல் விழா, மாட்டுப் பொங்கல் (பக். 426 - 429). என்று பலவித நாட்டார் நம்பிக்கைகள் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன.

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளில் முக்கியமாக இறப்புச் சடங்கு மிக விரிவாக நாவலில் பதிவாகி உள்ளது.

மனிதர்களின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நிகழும் பல்வேறு சடங்குகளையும் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் என்பர். ‘மிராசு’ நாவலில் திருமணம், இறப்பு ஆகியவை பற்றிய பதிவுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

திருமணச் சடங்குகள்

மிராசு வீட்டுத் திருமணம். சேது காளிங்கராயர் மகன் அசோகனுக்கும், பெருமாக்கூர் தங்கவேல் தொண்டைமான் மகள் கஸ்தூரிக்கும் திருமணம். ஊர் மட்டும் அல்ல. வட்டாரமே கூடிவிட்டது. விருந்து. தவில் நாதஸ்வரம் கே. பி. சுந்தரம்பாள், எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி கச்சேரிகள். ஊர் உழைக்கும் மக்களின் சீர் செனத்திகள் என அமர்க்களப்படுகின்றது.

திருமணம் முடிந்ததும் ஓர் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. “அந்த வைபவத்தை நடத்தி வைப்பவர் நாவிதர் ரெத்தினம்தான். ரெத்தினம் பெரிய புதுப்பானைக்குள் மஞ்சள் நீரை ஊற்றி வெள்ளி பாலாடையையும் தங்க மோதிரத்தையும் போட்டு மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் ஒரே சமயத்தில் கையைவிட்டு எடுக்கச் சொல்வார். இதில் யார் ஒருவர் தங்க மோதிரத்தை எடுக்கிறாரோ அவர்தான் கெட்டிக்காரரென்று நாவிதர் சொல்வார். மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் போட்டா போட்டி போட்டுக்கொண்டு பானைக்குள் கையைவிட்டு தங்க மோதிரத்தை எடுக்கத் தேடுவார்கள், தேடுவார்கள், அப்படித் தேடுவார்கள். இப்போதும் அப்படிதான் அசோகனுக்கும் கஸ்தூரிக்கும் தேடுதல் வேட்டை நடந்து கொண்டிருந்தது.” (ப. 626)

இப்படிப் பலமுறை நடக்கும். பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்க எண்ணி இருவருமே எதையும் எடுக்காமல் வெறுங்கையோடு வருவார்கள். சுற்றி இருப்பவர்கள் ஏதாவதொன்றை எடுத்துதான் ஆகவேண்டும் என்பர். சில சமயம் இரண்டையும் ஒருவரே எடுக்க, ஒருவர் வெறுங்கையோடு வருவர். ஆளுக்கொன்று எடுக்கும் போது மோதிரம் எடுத்தவரைக் ‘கெட்டிக்காரர்’ என்பது வழக்கம். இச்சடங்கு புதுமணத் தம்பதியர் கூச்சம் போகவும், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து வாழ்வதை வலியுறுத்தியும் அமைகின்றது எனலாம். பாலியல் குறியீடாகக் கொள்ளவும் வாய்ப்புண்டு.

இதனைத் தொடர்ந்து இன்னொரு நிகழ்வு நடக்கும். இந்த வைபவம் முடிந்ததற்கும் பிற்பாடு மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் குளத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் மாப்பிள்ளை கையில் ஒதியன் போத்தைக் கொடுத்தார்கள். பெண்ணின் கையில் மண் குடத்தைக் கொடுத்தார்கள். பெண்ணைக் குளத்தில் இறங்கி குடத்தில் நீர் எடுக்கச் சொன்னார்கள். கஸ்தூரி மண் குடத்தில் நீர் எடுத்து முடித்ததும் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் மேளதாளத் தோடு வீட்டின் புறக்கடைப் பக்கம் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். புறக்கடையில் மாப்பிள்ளை

ஒதியன் போத்தை நட்டு முடித்ததும் பெண் கொண்டு வந்த நீரை ஒதியம் போத்துக்கு ஊற்றினார்கள். இந்த சம்பிரதாயத்தை முடித்துக் கொண்ட பிற்பாடு மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் வீட்டுக்குள் அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஊஞ்சலில் உட்கார வைத்து ஆட்டிவிட்டார்கள். பாடத்தெரிந்த பெண்மணி யொருத்தர்

“பாலாலே கால் கழுவி
பட்டாலே துடைத்து
மணி தேங்காய் கை கொடுத்து
மாப்பிள்ளையை உள்ளே அழைத்து”

என்று நலுங்கு பாடிக்கொண்டிருந்தார். பின்னர் மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் தரையில் பட்டுப்பாய் விரித்து உட்கார வைத்து பால் பழம் கொடுத்தார்கள். ஒரு தம்ளரில் இருந்த பாலைப் பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஆளுக்கு பாதியாய் குடித்து முடித்ததும் தனித்தனியே எழுந்து போனார்கள். (பக். 627 - 628)

இதில் ஒதியன் போத்து நடுதல், நீர் ஊற்றுதல் என்பவை வளமையின் குறியீடுகள். ஆணும் பெண்ணும் இல்லறம் ஏற்று, மறு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதின் குறியீடு. பால்பழம் இருவரும் சேர்ந்துண்பது வாழ்வு முழுக்க இன்பம் பெருகி இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதன் குறியீடு எனக் கொள்ளலாம்.

இறப்புச் சடங்குகள்

இறந்த உடன் இறந்த உடலுக்குச் செய்ய வேண்டியவைத் தொடங்கி சுடுகாட்டில் கொள்ளி போடுவது வரை பல்வேறு நிலைச் சடங்குகள் நாவலில் இடம்பெறுகின்றன.

“வம்பாளியாரை (பிணத்தைக்) குளிப்பாட்டி அவர் எப்போதும் பிரியமாய் அணிந்திருக்கிற உடைகளை போட்டுவிட்டு நெற்றியில் சந்தனத்தை கொஞ்சம் கெட்டியாகக் குழைத்து அகலப் பொட்டு போல் வைத்துவிட்டு நாணயத்தை சந்தனத்தில் பதித்து வைத்தனர். வெற்றிலை, சீவல், புகையிலை மூன்றையும் கசக்கி வாய்க்குள் திணித்துவிட்டு ‘வாய்கட்டு’ போட்டனர். மூக்குத் துவாரங்களில் கொஞ்சம் போல் பஞ்சை திணித்து வைத்தனர். இரண்டு கால் கட்டை விரல்களையும் கை கட்டை விரல்களையும் வேஷ்டியில் கொஞ்சம் போல் கிழித்துக் கட்டி பலகையில் படுக்க வைத்துவிட்டு தலைக்கு அணைவாய் வைக்கோலில் ‘சுருணையைக் கட்டி வைத்தனர்’ (ப. 691).

பிணத்தை எடுத்துச் செல்ல பாடை கட்டுதல், பாடையை ஜோடித்தல் முக்கியமான ஒன்று.

ஊருக்கு ஒரிருவர்தான் இதில் கெட்டிக்காரர்களாக இருப்பார்கள். பூக்களை தனியாகவும், தோரணமாகவும் பயன்படுத்துவர். பிணத்துக்கு விழுந்த மாலையையும் பயன்படுத்துவர். ஜோடனைக் குறித்து, “நமசு வம்பாளியார் எதிர் வீட்டு திண்ணையில் அமர்ந்து தென்னங்குருத்தோலையை லாயக்காய் சீவி வாழைக்கன்றின் அடியையும் முனையையும் சீவி விட்டு குடங்களை செப்பனிடுவதில் தீவிரமாய் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். பாடையை எவ்வளவு தான் பூக்களால் ஜோடித்தாலும் பாடையின் உச்சியில் ஓலையால் செய்த குடங்கள் வைத்தால் தான் பாடை தேர்போல் ஜொலி ஜொலிக்கும்” (ப. 708).

அதே போல உறவு முறையில் எடுக்கப்படும் கோடி, கோடி ஊர்வலத்தில் எடுத்துவரப்படும் பொருள்கள் பற்றியெல்லாம் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பிணத்தைக் குளிப்பாட்டும் முறை,

“நாவிதர் ரெத்தினம் பந்தலில் மரப்பலகை (பெஞ்ச்)யைப் போடச் சொல்லி முடித்ததும், திண்ணையில் வைத்திருந்த பிணத்தை பலகையில் கிடத்தச் சொன்னார். கிடத்தியதும் நாவிதர் பிணத்திற்கு முதல் நாள் போட்டிருந்த கால் கட்டு கை கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு நெற்றிக் காசை எடுத்தவர் அங்கே சுற்றி நின்றவர்களைக் கூப்பிட்டு பிணத்தைச் சுற்றி (மறைப்பு) பண்ணச் சொன்னார். அவர்கள் அந்தக் காரியத்தை செய்து முடித்ததும் பிணத்திற்குப் போட்டிருந்த ஆடைகளை களைத்து ஒதுக்குப் புறமாய் வைத்துவிட்டு பிறகு குடங்களில் இருந்த நீரைக் கொண்டு வரச் சொல்லி இரண்டு குடம் நீர்விட்டு குளுப்பாட்டியதும் எண்ணெய் தேய்த்து சீயக்காய் தேய்த்து மறுபடியும் பிணத்தை குளிப்பாட்டிவிட்டு புதுத்துணியால் பிணத்தை போர்த்திக் கட்டிவிட்டு, சுற்றி நின்று கொண்டிருந்த பெண்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். “அம்மாவுக்கு தாலி களட்டற வேலயப் பாத்துட்டு புள்ளைங்க ரெண்டு பேரையும் ஐயாகிட்ட திரவியத்தையும் பணத்தையும் குடுத்து வாங்கிட்டு போயி லுட்டுக்குள்ள வைக்கச் சொல்லிட்டு திரும்பிப் பாக்காம வந்துடச் சொல்லுங்க” (பக். 710 - 711).

அடுத்து வாய்க்கரிசி போடும் சடங்கு. தொடர்ந்து இசை முழங்க பிணத்தைத் தூக்கிச் செல்லல் சுடுகாட்டில் கொள்ளி வைத்தல் எனும் பிணத்துக்கு தீமூட்டுதல் நடைபெறுகின்றது. அதனை,

“நாவிதர் சத்தியமூர்த்தியின் (மகன்) தோளில் நீர் நிரம்பிய கலயத்தை தூக்கி வைத்து அரிவாள் முனையால் கலயத்தில் ஒரு துளை போட்டு சுற்றி வரச் சொல்லி விட்டு பரமசிவத்தை கலயத்திலிருந்து

பீய்ச்சியடிக்கும் நீரை புறங்கையால் விசிறிக் கொண்டே வரச் செய்தார். மூன்றாவது சுற்றுக்கு உடன்பட்ட பங்காளி ஒருத்தர் அந்தக் காரியத்தை செய்து முடித்ததும் சத்தியமூர்த்தியின் கையில் கொள்ளிக் குச்சியைக் கொடுத்து தலைமாட்டில் வைத்துவிட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் நடந்து போய்விடும்படி சொன்னார். பக்கத்தில் இருந்தோர்கள் வைக்கோல் பந்தத்தைக் கொளுத்தி சிதையை சுடர்விட்டு எரியச் செய்தனர். பரமசிவமும் (இன்னொரு மகன்) முக்கியப்பட்டவர்களும் பிணத்தின் கால்மாட்டருகே விழுந்து வணங்கிவிட்டு கூட்டத்தோடு நடக்க ஆரம்பித்தனர். பினம் சுடர் விட்டு எரிய ஆரம்பித்துவிட்டது” (ப. 713).

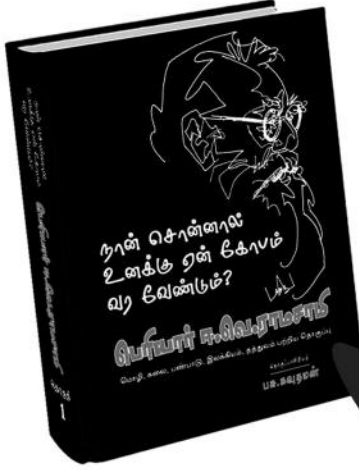
இப்படி வாழ்க்கை வட்டச்சடங்குகள் நாவலில் இடம் பெறுகின்றன. இவை களாளர் இன மக்களின் சடங்குகள் என்றாலும் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுவதைக் காணமுடியும்.

ஆக, மிராசு நாவலில் சி.எம்.முத்து தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலவுடைமை சார்ந்த கள்ளர் இன மக்களின் வாழ்வியலைப் பண்பாட்டுப் பனுவலாகப் படைத்தளித்துள்ளார். “இனவரைவியலாளரைப் போன்று எழுத்தாளர்களும் வாழ்க்கையின் சாதாரண நிகழ்வுகளையும் அதிகம் பொருட்படுத்தாத நிகழ்வுகளையும் கவனிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இவைதான் சமூகத்தை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. தங்களுக்குள்ளும் மற்றவரையும் கவனிப்பதன் மூலமும் எழுத்தாளர்கள் பண்பாட்டின் அடிப்படையை வெளிக்கொணர முடியும். எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் வர்ணிக்கும் பண்பாட்டிற்குள்ளேயே வாழ்வதால் பண்பாட்டைக் குறித்து இனவரைவியலாளருக்கு இல்லாத புரிதல் எழுத்தாளர்களுக்குண்டு. இவர்கள் அப்பண்பாட்டின் மொழி, வரலாறு, விழுமியங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள்” (மறுமேற்கோள் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், 2014 : 34). என்ற ஜோனட் டாலிமனின் வரையறை மிராசு நாவலின் படைப்பாளர் சி.எம்.முத்துவுக்கு மிகவும் பொருந்தி நிற்கிறது.

மிராசு நாவலில் சி.எம்.முத்துவே இரத்தமும் சதையுமாக வாழ்கிறார். இந் நாவலை ஓர் இனவரைவு பண்பாட்டுக் காட்சியகம் எனச் சுட்டலாம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. மிராசு, சி.எம்.முத்து, அனன்யா, தஞ்சாவூர், 2016
2. இனவரைவியலும் தமிழ் நாவலும், ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2014.
3. இலக்கிய இனவரைவியல், ஞா. ஸ்ரீபதி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2017.
4. தமிழ் இலக்கிய மானிடவியல், ஆ. தனஞ்செயன், உலகத் தமிழ் ஆராச்சி நிறுவனம், 2014.

பசு. கவுதமன் தொகுத்தளிக்கும்
பெரியாரின் எழுத்துகளுக்கான செம்பதிப்பு

“நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?”

பெரியார் எ.வி.ராமசாமி

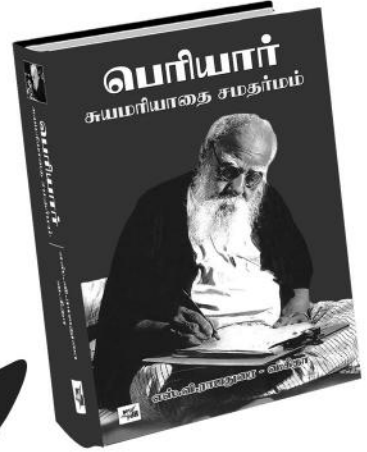
மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

3770 பக்கங்கள் அடங்கிய
ஐந்து தொகுதிகள்
₹ 4800/-

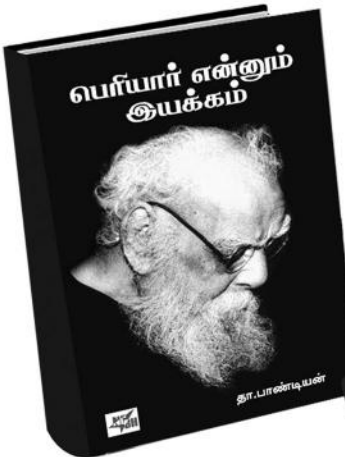
எஸ்.வி.ராஜதுரை - வ.கீதா எழுதிய

பெரியார்: சுயமரியாதை சமதர்மம்

இந்திய மக்களின் வாழ்க்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் அச்சுறுத்தலை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும், தமிழ் மக்களின் மொழி, பண்பாட்டு, சமூக, அரசியல் பொருளாதார நலன்களைத் துடைத்தெறிய பேயாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் போலி சந்நியாசிகளின் குண்டாந்தடி பாசிசத்தை எதிர்த்து நிற்க, ஊன்றி நிற்பதற்கு மட்டுமே கைத்தடிகளைப் பயன்படுத்திய அண்ணல் அம்பேத்கர், தந்தை பெரியார் ஆகியோர் நமக்கான வலுவான கருத்தாயுதங்களாக இருப்பர்.

₹ 900/-

பெரியார் என்றும் ஓயக்கம்

தா.பாண்டியன்

பெரியார் என்பவர் தனியொரு மனிதர். அவரது வாழ்வு ஒரு பேரியக்கமாகும். உலகுக்கே தன்வாழ்க்கைச் செயல்பாட்டில் வழிகாட்டும் பெரியார் காலங்களைக்கடந்து என்றென்றைக்கும் தேவைப்படும் ஞானசூரியன் என்பதை வலியுறுத்துகிறது இந்நூல்

₹ 80/-

முதல் முறையாக தமிழில் தோழர் ஸ்டாலின் நூல்கள் 15 தொகுதிகள் வெளியீடு

தோழர் ஸ்டாலின் : உலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவர். ரசியப் புரட்சியின் தளகர்த்தர் களிலும் முன்னணியில் நின்றவர். மேலும் ரசியப் புரட்சியின் நாயகர் லெனினின் உண்மையான சீடர் என்ற வகையில் ஒடுக்குவோர் – சுரண்டுவோர், முதலாளிகள் – நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோருக்கு எதிரான ரசியப் புரட்சியில் தனது சமகால போல்ஷ்விக்குகளை எல்லாம் விஞ்சி முன்னே நிற்பவராக இருந்தார். வர்க்கப் போராட்டத்

தைப் பொறுத்த வரையில் அவர் யாரையும், எதையும் விட்டுவிட வில்லை. ஜாராட்சி அடியாட்களின் எதிர்ப்புரட்சி இயக்கத்தை இருந்த இடம் தெரியாமல் அழித்தபோதும் சோசலிச வகைப்பட்ட சீரமைப்பிற்கு கேடு விளைவிக்கத் துணிந்தவர்களை நச்சுப் பாம்புகள் என நசுக்கியபோதும் பாசிசத்தின் கோட்டையை சுக்குநூறாக தூளாக்கியபோதும் மிகக் கடுமையானவராக எதற்கும் இடம் கொடாதவராகத்தான் அவர் இருந்தார். இதனால் எதிரிகள் அவரை இரக்கமே இல்லாத அரக்கன் என்றும் ஜார் மன்னனின் மூதாதையும் ரஷ்யாவின் அரசனுமான 'இவான் தி டெரிபிள்' என்று அழைக்கப்பட்ட இவானின் கொடூரச் செயல்களை எல்லாம் விஞ்சியவர் என்றும் அர்ச்சனை செய்து கொண்டு இருப்பதில் வியப்பேதும் இல்லை.

இத்தகைய பின்னணியில் தான் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையிலும் ரசியாவில் சோசலிசத்தை மறுகட்டுமானம் செய்த நிபுணர் என்ற வகையிலும் மார்க்சிய – லெனினிய தத்துவத்தை விளக்கிக் கூறியவர் என்ற வகையிலும் ஸ்டாலினது பங்கை காய்தல் உவத்தல் இன்றி மதிப்பீடு செய்வது மிக முக்கியமான கடமையாகத் தோன்றுகிறது. ஸ்டாலினின் எழுத்துகள் அவரது உரைகள் ஆகியவையே இக்கடமைக்கு பேருதவியாக இருக்குமே தவிர சந்தைக்கான தத்துவத்திடம் சோரம் போய்விட்ட 'அறிஞர்'களின் உள்நோக்கம் கொண்ட ஆய்வுகளோ கருத்துகளோ அல்ல.

இந்த நோக்கத்துடனேயே சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (போல்ஷ்விக்கட்சி) யின் மத்தியக் குழுவின் கீழ் இயங்கிய மார்க்ஸ் – எங்கெல்ஸ் – லெனின் கழகத்தால் 1946 காலப் பகுதியில் ரஷ்ய மொழியில் வெளியிடப் பட்டு, அவர்களது அந்நிய மொழிகள் பதிப்பகத்தால் 1952 – 55 காலகட்டத்தில் ஆங்கில மொழியில் வெளியிடப் பட்ட ஸ்டாலின் தொகுப்பு நூல்களை எவ்விதக் கூட்டல் கழித்தல் திருத்தலும் இன்றி அப்படியே தமிழில் அலைகள் வெளியீட்டகம் உங்களிடம் வழங்குகிறது. இப்பதிப்பு முயற்சி இக்காலத்தின் தேவை என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. எமது இந்த முயற்சியை வாசகர்கள் வரவேற்பார்கள் என்றே நம்புகிறோம். முன்பதிவு செய்பவர் களுக்கு மட்டும் நூல்களை வழங்க இருப்பதால், தேவையானவர்கள் முன் பதிவு செய்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

முன் பதிவு விவரம்

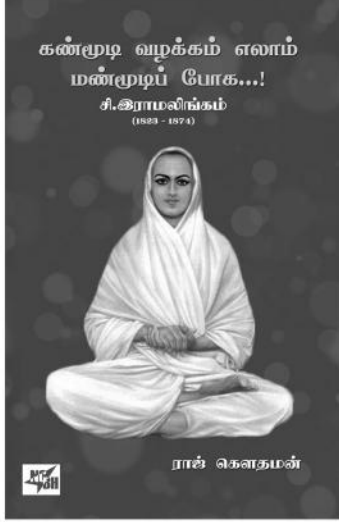
ஸ்டாலின் நூல்கள் மொத்தம் 15 தொகுதிகள் – பக்கங்கள் 6,700 (தோராயமாக) – 1X8 டெம்மி அளவு. விலை ரூ. 6,000/- முன்பதிவுச் சலுகை விலை ரூ. 3,500/- (அஞ்சலில் பெற ரூ. 500/- கூடுதலாகச் செலுத்தவும்.) நூல் தேவைப்படுவோர் ரூ. 500/- செலுத்தி தங்களை முன்பதிவு செய்து கொள்ளவும். மீதித் தொகையை ஒரே தவணையிலோ அல்லது மூன்று தவணைகளிலோ செலுத்தலாம். **முன்பதிவு செய்பவர்களுக்கு மட்டுமே நூல்கள் கிடைக்கும்.** நூல்கள் 2019 நவம்பர் புரட்சி தினத்தன்று வெளியிடப்படும். முன் பதிவு இறுதி நாள் **31-08-2019**. முன் பதிவுத் தொகையை ALAIGAL VELIYEETAGAM என்ற பெயரில் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு பணம், காசோலை, வரைவோலையாக (Cash, Cheque, D.D) செலுத்தவும்.

அலைகள் வெளியீட்டகம்

5/1 ஏ, இரண்டாவது தெரு, நடேசன் நகர், இராமாபுரம், சென்னை-600 089. கைப்பேசி : 9841775112.

நியூ செஞ்சுரியின் ராஜ் கௌதமன் வெளியீடுகள்

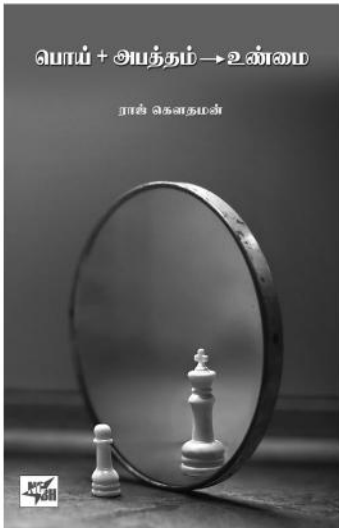
கண்மூடி வழக்கம் எலாம்
மண்மூடிப் போக...
சி.ராமலிங்கம் (1823 - 1874)
₹ 160/-

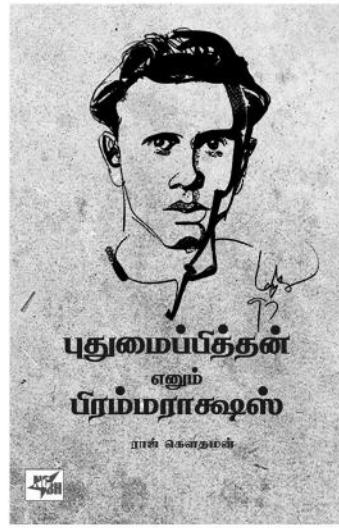
அ.மாதவையாவின்
தமிழ் நாவல்கள்
₹ 330/-

பதிற்றுப்பத்து - ஐங்குறுநூறு:
சில அவதானிப்புகள்
₹ 135/-

பொய் + அபத்தம் - உண்மை
₹ 90/-

புதுமைப்பித்தன்
எனும் பிரம்மராஷ்டிரம்
₹ 160/-

தமிழ்ச் சமூகத்தில்
அறமும் ஆற்றலும்
₹ 370/-

எல்லா சமூகங்களும் இலக்கியங்களால் பூத்துக் குலுங்க வேண்டும்

பொன்னீலன்

ஒரு சமூகம் வளர்ந்து செழித்துப் பருவமேறி விட்டதன் அடையாளம் என்ன? இலக்கியப் பூக்கள் அதில் பூத்துக் குலுங்கத் தொடங்குவதே. தமிழ் சமூகம் என்ற பொதுச் சமூகம் அதன் அன்றைய மேல்தட்டுப் படிப்பாளி வர்க்கம் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பூத்துக் குலுங்கத் தொடங்கிவிட்டது என்பதன் அபூர்வ அடையாளம் அதனினுள் இருந்து மொட்டுக் கட்டி வளர்ந்து பூக்களான அழகழகான சங்க இலக்கியங்கள். இந்த இலக்கியப் பூக்களின் வளர்ச்சியை முறைப்படுத்துவதற்காக அதற்கு முன்னரேயே தொல்காப்பியம் என்னும் பெரும் அழகியல் வழிகாட்டி நூல் உருவாக்கி விட்டது என்றால், சங்க காலத்தின் செழுமையையும் வளமையையும் என்னென்பது!

அதன் தொடர்ச்சியாகக், கடவுள்களையும், மன்னர்களையும் பற்றிய காப்பியங்கள் பிரம்மண்டமாக உருவாயின. கம்ப ராமாயணம் தமிழ் அழகையும் வளத்தையும் ஆழத்தையும் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டும் ஒப்பற்றக் காப்பிய இலக்கியம். அதை தொடர்ந்து சிற்றரசர்கள் ஜமிந்தார்கள் காலத்தில் சிருங்கார ரசம் ததும்பும் சிற்றிலக்கியங்கள் உருவாயின.

இந்தச் சிற்றிலக்கியங்களில் சலித்துப் போன 18ஆம் நூற்றாண்டு, 19ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலப் படிப்பாளிகளான மேற்குடிமக்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆங்கில நாவல்களின் ருசியை அறிந்தார்கள். இந்த ருசியானது அவர்களைத் தமிழில் நாவல் எழுதத் தூண்டியது. வேத நாயகம் பிள்ளை என்னும் முனிசிப் உத்தியோகத்தர் 'பிரதாப முதலிய சரித்திரம்' என்னும் நாவலை 1879-ல் எழுதினார். ராஜம் ஐயர் 1895-ல் கமலாம்பாள் சரித்திரமும், 1898-ல் மாதவ ஐயா பத்மாவதி சரித்திரமும் எழுதினார்கள்.

இந்த மூன்று இலக்கியவாதிகளும் அன்று உயர்குடிப் பிறப்பினர். ஆங்கிலம் கற்றவர்கள்.

இதற்கு முன்னாலேயே 1775-ல் முத்துக்குட்டி ஐயர் என்னும் இலக்கியவாதி சிவகங்கை மன்னர் ரவிகுல முத்து வடுகநாத துரைக்குச் செய்யுளில் ஒரு கதை சொன்னார். இது பனைஒலையில் "வசன சம்பிரதாயம்" என்னும் பெயரில் எழுதப்பட்டது.

இதே காலத்தில் சேஷ அய்யங்கார் என்னும் எழுத்தாளர் செய்யுள் வடிவத்தில் ஆதியூர் அவதானி என்னும் நாவலை எழுதினார். அது ஒரு செய்யுள் வடிவச் சமூக நாவல். ஒரு பிராமணர் தன் மகளுக்கு பிராமண சாதி வரம்புகளை மீறி செய்து வைத்த திருமணம் பற்றியது அது. இதே காலத்தில், 1889-ல் மலையாளத்தில் இந்துலேகா என்னும் நாவலைச் சாந்து மேனன் எழுதினார். அவரும் ஒரு முனிசிப் உத்தியோகஸ்தரே.

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் தமிழ் நாவலின் தொடக்கபுள்ளி என நான் கருதுகிறேன். இந்த நாவலை புனைவியல் நாவல் Romantic Novel என்று வரையறுக்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

அடுத்து கமலாம்பாள் சரித்திரம் 1895-ல் ராஜம் அய்யர் எழுதினார். நவீனத்துவ வகை சார்ந்தது இது என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள்.

ஆங்கில ஆட்சியின் விளைவாக இந்து சமூகத்தின் சாதிக் கோபுர அடுக்கு குலையத் தொடங்கிற்று. அடித்தளச் சாதிகள் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, அதிகாரத்தில் பங்கு எனப் பெற்றுப் படிப்படியாகத் தங்களைக் கோபுரத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து உருவிக் கொள்ளத் தொடங்கவே, வர்ணாசிரமக் கோபுரம் குலையத் தொடங்கியது.

கோபுரத்தின் உச்சியில் சுக போகத்தை அனுபவத்தவர்கள், உச்சி தகர்ந்து கீழ்நோக்கி விழத் தொடங்கினார்கள். இது நிரந்தத் துன்பம். இதையே துன்பியல் என்பார் அறிஞர் கார்ல் மார்க்ஸ். நிலை குலைந்த மேல்தட்டுகாரர்களில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் இழப்பை தாங்க முடியாமல் பெரும் சேகத்தில் மாட்டிக் கொண்டு, வேறு வழி தெரியாமல்

ஆன்ம விசாரத்தில் முழுகினார்கள். இதைச் சித்திரிக்கும் கதை தான் கமலாம்பாள் சரித்திரம்.

வீழ்ச்சியடைந்த சமூக அடுக்குகளுக்கு உள்ளிருந்து புதிய மனிதர்கள் புதிய காலச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தங்களைத் தக அமைத்து கொண்டு மேல் நோக்கி வளரத் தொடங்கினார்கள். மாதவ ஐயா காட்டும் பத்மாவதி சரித்திரம் இந்தப் போக்கின் அருமையான எடுத்துக்காட்டு.

காலம் யாருக்காகவும் காத்து நிற்பது இல்லை. நேற்று இன்றாக, இன்று நாளையாக, வாழ்வு சதா சர்வ காலமும் இயங்கிக் கொண்டே, பொங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது. இவ்வாறு பொங்கி எழும்பும் சகல வல்லமை உள்ள கால ஆற்றலே எதார்த்தம் என்பது. இந்த எதார்த்தை உற்று நோக்கி, அதைத் தன் இலக்கியத்தில் படைப்பவரே எதார்த்த இலக்கிய வாதி.

க.நா.சு.வின் பொய்த்தேவு, சுந்தர ராமசாமியின் ஜே.ஜே சில குறிப்புகள். ஜெயமோகனின் பின் தொடரும் 'நிழல்களின் குரல்கள்' முதலியன சமூகங்களின் வீழ்ச்சியை நுட்பமாகப் படைத்துக் காட்டும் சிறந்த நாவல்கள். சமூகத்தின் மேல்நோக்கி வளரும் யதார்த்தப் போக்கை முதலில் பதிவு செய்தவர் மாதவய்யா.

இப்படி நாவல்களின் போக்குகளைப் பிரித்துக் காட்டினாலும், நடைமுறையில் ஒரு போக்கில் இன்னொரு போக்கு பெரும்பாலும் சிறிய அளவிலாவது கலந்தே காணப்படும்.

இன்று இந்திய சமூகம் வர்ணச் சார்பான, சாதிக் கட்டமைப்பு உடைந்து அடித்தளங்கள் எழுச்சி பெறுகின்ற காலம். 1879-ல் வேதநாயகம் பிள்ளை தமிழில் முதல் நாவல் எழுதினார். ஆனால் தலித் எழுத்தாளரான சிவகாமி IAS அதன் பின் 110 ஆண்டுகள் கழித்துத் தான் 'ஆனந்தாயி' நாவலை எழுதினார். அதற்கும் 14 ஆண்டுகளுக்குப் பின் தான் மீனவரான ஜோடி குருஸ் 'ஆழிகுழல் உலகு' எழுதினார். இலக்கியப் பூக்களைத் தங்கள் சமூகங்களினுள்ளிருந்து மலர்விக்கும் ஆற்றல் உள்ள எழுத்தாளர்கள் எல்லாச் சமூகங்களுக்குள் இருந்தும் எழ வேண்டும். அப்படி எழும் போது தான் அந்த அந்த சமூகங்கள் தங்கள் அழகோடும் மணத்தோடும் பிற சமூகங்களின் பார்வைக்கும் ரசனைக்கும் வரும். இலக்கியப் படைப்புகளை இன்னும் உருவாக்காத சமூகங்கள் அடித்தளங்களில் எத்தனையோ நசங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளும் தங்கள் படைப்புகளால் பிற சமூகங்களின் கவனத்தைக் கவர வேண்டும். தங்களை இலக்கியம் மூலமாக விடுதலைப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே முழுமையான விடுதலை.

இலக்கியப் பெரு வெள்ளம் சமூகத்தின் அடித்தளம் வரை பாய்ந்து எல்லா சமூகங்களையும் நனைத்துப்

பூக்க வைக்க வேண்டும். மிக அண்மையில் தான் சாஞ்சரம் என்னும் நாவல் மூலம் கிராமப்புற நாடஸ்வர வாழ்வைப் படைப்பாக்கி இருக்கிறார் எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன். இவ்வாறான படைப்புகளின் வழியே தான் பொதுச் சமூகத்திற்கு இந்தச் சமூகங்கள் பற்றி அபிமானம் உண்டாகும். ஏற்கெனவே இருக்கும் அனுதாபம் கலைப்படைப்பு மூலம் அபிமானம் ஆகும். படைப்புகளின் வழியே தான் இது சாத்தியப்படும். பாரதி சொல்லுகிறார்.

வெள்ளம் போல் கலைப்பெருக்கும் கவிப் பெருக்கும் மேஷுமாயின் பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழி பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

சமூகத்தை நேசிக்கும் படைப்பாளிகள் தங்கள் ஆற்றல் முழுவதையும் பயன்படுத்தி அடித்தளச் சமூகங்கள் எழுத் தங்கள் எழுதுகோல் மூலம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். பாரதி சொல்வாரே.

கல்லை வைரமணியாக்கல் - செம்பைக் கட்டித் தங்கமெனச் செய்தல் - வெறும் புல்லை நெல்லெனப் புரிதல் - பன்றிப் போத்தைச் சிங்க ஏறாக்கல் - மண்ணை வெல்லத்து இனிப்பு வரச் செய்தல் - என விந்தை தோன்றிட இந் நாட்டை - நான் நாடும் படிக்கு வினைசெய்து - இந்த நாட்டோர் கீர்த்தி எங்கும் ஓங்க - கவி சாடும் திறன் எனக்குத் தருவாய்.

சமூக எழுச்சியின் முதல் அடையாளம் அந்தச் சமூகத்தில் இருந்து இலக்கியம் உருவாவது தான். அந்த இலக்கியம் குறுகிய வட்டத்தை தாண்டி பரந்த சமூகத்தினுள் தன் ஆற்றலைச் செலுத்த வேண்டும். வரலாற்றின் உள் நுழைந்து பழமையின் நல்ல அம்சங்களைத் துலக்கி அதன் ஆற்றலை சமூகத்திற்கு ஊட்ட வேண்டும். தன் அழகாலும் ஆற்றலாலும் மானுட எழுச்சிக்கு துணை நிற்பதே சிறந்த இலக்கியம். சமகாலத் தமிழ்நாவல்கள் அந்தப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்கின்றன.

சாதிக்குள் தான் நாம் வாழ்கின்றோம். சாதியத்தினுள் நாம் முடங்கி விடக் கூடாது. மதத்துக்குள் தான் நாம் வாழ்கின்றோம். மதவெறிக்குள் நாம் முடங்கிவிடக்கூடாது. இனத்துக்குள்ளும், மொழிக்குள்ளும் தான் வாழ்கின்றோம். இனவெறியும், மொழிவெறியும் நம்மைக் குருடாக்கி விடக் கூடாது. நம் பார்வை வெளிமுகமானதாக இருக்க வேண்டும். சுற்றுப்புறச் சமூகங்களையும் சமயங்களையும், அரவணைத்துக் கொள்ளுவதாக, நேசிப்பதாக இருக்க வேண்டும். தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு, தன்னைச் சுற்றிச் சகல மனிதர்களோடும் சுதந்திரமான, ஜனநாயக பூர்வமான, சகிப்புத்தன்மையும், மனித நேயமும் நிறைந்த மானுட வாழ்வு வாழ வழி காட்டும் சிறந்த இலக்கியங்கள் நம்முள் இருந்து தோன்ற வேண்டும். அவையே நம்மை உலகத்தோடு இணைக்கும். நம் கலையின் மேன்மையை உலகம் உணர வைக்கும்.

சேலம் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் முகவரி மாற்றம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் சேலம் கிளை விற்பனை நிலையம் நெ.3, Dr.சுப்பராயன் ரோடு (AVR திருமண மண்டபம் எதிரில்) சேலம்-1 என்ற முகவரியில் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நியூ செஞ்சுரியின் ராஜ் கௌதமன் வெளியீடுகள்

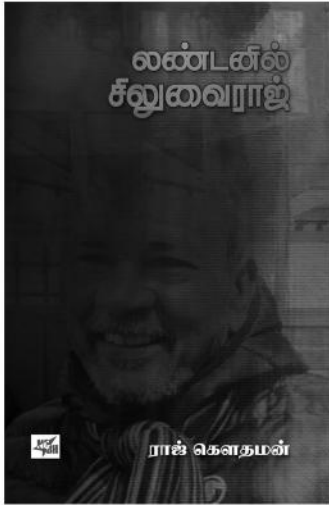
ஆரம்ப கட்ட முதலாளியமும்
தமிழ்ச் சமூக மாற்றமும்
₹ 70/-

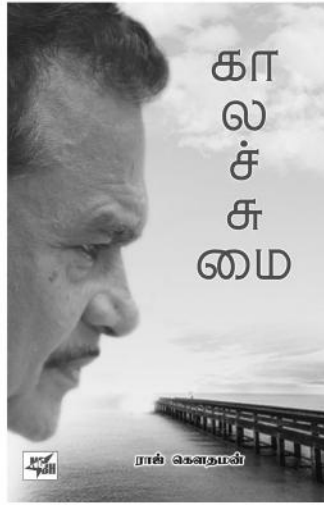
எண்பதுகளில் தமிழ்க்
கலாச்சாரம்
₹ 100/-

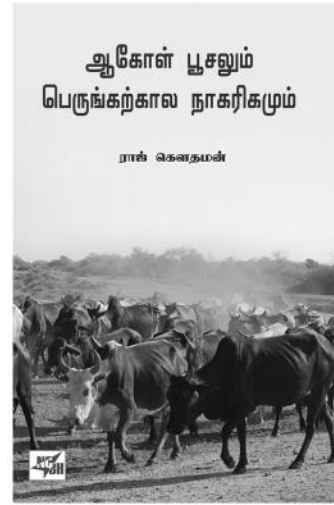
பாட்டும் தொகையும்
தொல்காப்பியமும்
தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும்
₹ 290/-

லண்டனில் சிலுவைராஜ்
₹ 145/-

காலச்சுமை
₹ 325/-

ஆகோள் பூசலும்
பொருங்கற்கால நாகரிகமும்
₹ 70/-

உலக புத்தக தினம்

ஏப்ரல் 23

உங்களுக்கு அரசியல் இல்லையா?

உதயை மு. வீரையன்

‘கவிஞர்கள் சொல்லால் உலகத்தை ஆளுகிறார்கள்’ என்றான் ஷெல்லி. எழுத்தாளர்களும் அப்படித்தான். அவர்கள் எழுத்தை ஆளுகிறார்கள்; இலக்கியத்தை ஆளுகிறார்கள்; இந்த உலகத்தையே ஆளுகிறார்கள்.

அவர்களால் படைக்கவும் முடியும்; துடைக்கவும் முடியும்; உடைக்கவும் முடியும்; இதையே ‘படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்’ என்று இறைவன் மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றனர். இறைவனையே படைக்கும் மனித ஆற்றலுக்கு ஈடேது? இணை ஏது?

அதனால்தான் ஓளவை கூறினாள், ‘அரிதரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது’ என்று. கூன், குருடு, பேடு நீங்கிப் பிறத்தல் அதனினும் அரிது’ என்றார். குறையோடு பிறந்தவர்களும் கொண்டாடும்படி மாபெரும் சாதனைகளைப் படைத்த வரலாறுகள் இல்லையா?

‘உலகம் ஓர் ஏணி; இதைச் சிலர் மேலே ஏறுவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர்; சிலர் கீழே இறங்குவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர்’ என்பது ஒரு இத்தாலிய பழமொழி. ஏறுவது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதைப்போல இறங்குவதும் முக்கியமே! மனித சமுதாயம் முன்னேறுவதையே கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த உலகம் யாரால் நிலைபெற்றிருக்கிறது? இந்தக் கேள்விக்கு சங்க இலக்கியமான புறநானூறு பதில் கூறுகிறது:

‘தமக்கென முயலா நோன்றாள்
பிறர்க்கென முயலுநர்
உண்மையானே’ (புறம் - 182)

தனக்கான மட்டும் தன்னலத்தோடு வாழாமல், தன்னைச்சுற்றியிருக்கும் மற்றவர்களுக்காக வாழ்பவர்கள் இருப்பதினால்தான் உலகம் நிலைபெற்றிருக்கிறது என்று புறம் கூறுகிறது. தமிழர்களின் உலகப் பார்வைக்குச் சங்க இலக்கியங்களே சான்றாகின்றன.

‘மனித இனம் எப்படி வாழவேண்டும்?’ என்ற கொள்கையை எழுத்தாளர்களே உருவாக்கிக் கொடுக்கிறார்கள். சமுதாய மாற்றம் அவர்களால்தான் ஏற்படுகிறது. சரியான ஆட்சி அவர்களால்தான் உருவாக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத மக்கள் பிரதிநிதிகளாகச் செயல்படுகின்றனர்.

அவர்கள் காலம்தோறும் பிறக்கின்றனர்; உழைக்கின்றனர்; உபதேசம் செய்கின்றனர்; உயர்ந்த இலக்கியங்களைப் படைத்துவிட்டு உலகத்திலிருந்து மறைந்து விடுவதில்லை. அவர்கள் படைத்த படைப்பின் மூலம் காலம் கடந்தும் வாழ்கின்றனர்.

‘நான் நிரந்தரமானவன்: அழிவதில்லை
எந்த நிலையிலும் எனக்கு மரணமில்லை’

என்று கண்ணதாசன் பாடுவதற்குக் காரணம் இதுவே. ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் தனக்கு முன் வாழ்ந்து மறைந்த படைப்பாளனின் தோள் மீது நின்று கொண்டு உலகத்தைப் பார்க்கின்றான். அந்த உலகத்தின் உயர்வுக்காகவே சிந்திக்கிறான்; செயல்படுகிறான்.

“அரசு வரலாறே நாட்டு வரலாறு என நம்புவதும் ஒரு மூட நம்பிக்கைதான். இலக்கியக் கர்த்தாக்களின் படைப்புகளையும் ஆராய்வது மூலமே நாட்டு வரலாற்றை அறிய முடியும்...” என்றார் டாக்டர் மு.வ.

வரலாற்றைப் படிப்பவர்கள் மக்கள்; ஆனால் வரலாற்றைப் படைப்பவர்கள் எழுத்தாளர்கள். ஆனால், இங்கு வரலாறு என்பது அரசர்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கிறது; மக்களைப் பற்றியதாகவே இல்லை.

வரலாறுகள் மட்டும்தானா? இலக்கியங்களும், புராணங்களும், இதிகாசங்களும் அப்படித்தான்.

இறைவனையும், இறைவனுக்கு அடுத்தபடியாக மதிக்கப்பட்ட அரசனையும் பேசுகின்றன. இதனால் தான் அக்காலப் பெரும்புலவர்கள் ‘மனிதனைப் பாட மாட்டேன்’ என்ற கொள்கையைக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

இந்த மூடநம்பிக்கையை உடைத்தெறிந்தார். துறவி இளங்கோவடிகள்; அதுவே சிலப்பதிகாரம். கதைத் தலைவர்களாக கோவலனும், கண்ணகியும் படைக்கப்பட்டனர்; இதனால்தான் இது ‘குடிமக்கள் காப்பியம்’ என்று கொண்டாடப்பட்டது.

உலகம் தோன்றியதிலிருந்து அடிமைத்தளைகளை அறுத்தெறிவதே எழுத்தாளர்களின் வேலையாக இருந்து வருகிறது. இதனால் ஏற்படும் எல்லா துன்பங்களையும் இன்முகத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மாபெரும் வேள்வியில் தங்களையே ஆகுதியாக ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். தங்களையே முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சிந்தனையாளன் சாக்ரடீஸ் முதல் தேசிய கவி பாரதி வரை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தனர். புதிய நாடுகளும், புதிய நாகரிகங்களும் முளைத்தெழுந்ததற்கு அவர்களே காரணம். அவர்கள் கலகக் காரர்களாகவும், புரட்சியாளர்களாகவும் வாழ்ந்தனர்.

‘கலகத்தில் பிறப்பது நீதி’ என்பதே பழமொழி. ‘கலகம் பிறக்காமல் நீதி கிடைக்காது’ என்பது இப்போதும் நாட்டுப்புற மக்களின் நம்பிக்கை. அந்த நம்பிக்கையின் சின்னமாக அவர்கள் வாழ்ந்தனர். வாழ்வது என்பதே சிந்திப்பதும், செயல்படுவதும் தானே!

“ஓர் எழுத்தாளன் மிகுந்த ஆற்றலுடையவன். மக்களுடன் சேர்ந்து போராடும் தோழன். அவனே அவர்களின் தலைவனும், அவனே போர் வீரனாகவும், படைத்தளபதியாகவும் இருக்கிறான். ஆகவே அவன் தன்னை எப்போதும் சாதாரண மனிதனோடு ஒருங்கிணைந்த வனாகவே கருத வேண்டும்...” என்றார் மாமேதை ராகுல்ஜி.

அப்படி மக்களோடு வாழாமல் ஒதுங்கி நின்று விட்ட பல பண்டித, மகாவித்துவான்களை உலகம் மறந்துவிட்டது. அவர்கள் இயற்றிய தல புராணங்களை கறையான்கள் தின்று தீர்த்து விட்டன. அச்சுக்கு வராமல் ஓலைச்சுவடிகளிலேயே உறங்கி விட்டன;

உலக நாகரிகங்களுக்கெல்லாம் அடையாளங்களாக இருப்பவை எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களே! சிந்துவெளி நாகரிகமான திராவிட நாகரிகங்களுக்கும், பொற்காலமாகப்

போற்றப்படும் சங்ககாலத்துக்கும் சாகாவரம் பெற்ற சங்க இலக்கியங்களே சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சுமேரிய - கால்டிய நாகரிகத்தின் பெருமைக்குக் காரணம் முதல் இலக்கியம் கண்டமையே. அதன் பின் கி.மு. 4000-ஆம் ஆண்டு எகிப்திய நாகரிகத்தின் உச்சநிலை 'மரித்தவர்' நூல் என்னும் இலக்கியம் படைத்ததால் அன்றோ?

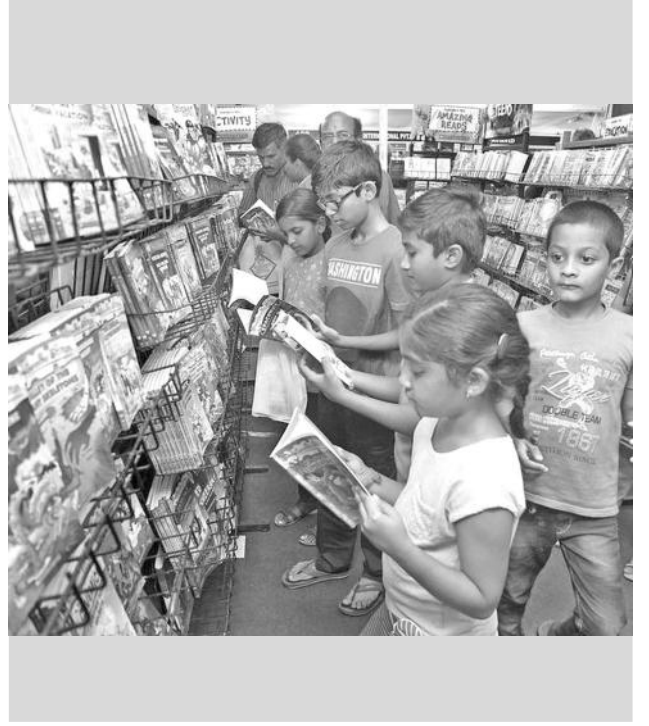
கிரேக்க நாகரிகத்தின் அடையாளமாக இன்னும் இருப்பவை சாக்ரடீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாடில் போன்ற சிந்தனையாளர்களின் வியத்தகு படைப்புகளாகும். கிரேக்கத்தின் ஏதென்ஸ் நகரம் அழிந்த பிறகு டாலமி மன்னர்களால் நிறுவப்பட்ட அலெக் சாந்திரியா நகரத்துக்குச் சிறப்பு சேர்ந்தவை 7 இலட்சம் நூல்களுடன் ஒரு மாபெரும் நூலகம் விளங்கியதாகும்.

சூரியனே அஸ்தமிக்காத மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தைக் கட்டியாண்ட பிரிட்டன் கூறியது: "நாங்கள் எங்கள் குடியேற்ற நாடுகளை வேண்டுமானால் இழப்போம். ஆனால், சேக்ஸ்பியர் இலக்கியங்களை ஒருபோதும் இழக்க மாட்டோம்...." என்று இதனால் ஒரு நாட்டின் பெருமையைத் தீர்மானிப்பவை இலக்கியங்களே என்பது தெரியவில்லையா?

செல்வங்கள் எல்லாம் அழியக்கூடியவை. ஆனால் அழியாத செல்வமான கல்வியின் அடையாளங்கள் இவை. எடுக்க எடுக்க எப்போதும் குறையாத கருவூலங்கள்; கொடுக்கக் கொடுக்க வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் கருவூலங்கள். ஓர் இனத்தை இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமானால் அவர்களின் அறிவுக் கருவூலமான இலக்கியங்களை அழித்து விடுவது. இலங்கையில் சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டதும் இதற்காகத்தான்!

இலக்கியமும், சமூகக் கொடுமையும் மோதும் போது நாம் இலக்கியத்தின் பக்கம் நிற்போம்; இலக்கியமும், மனிதனும் மோதும்போது நாம் மனிதனின் பக்கம் நிற்போம்; ஏனென்றால் எல்லா இலக்கியங்களும் மனிதர்களுக்காகவே எழுத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்டவை.

ஒரு நூலை இலக்கியம் என்று எப்படித் தெரிந்து கொள்வது? இது பற்றி புதுமைப்பித்தன் இப்படிக்கூறுகிறார்: "ஒரு நூல் இலக்கியமா? அல்லவா? என்பது அதன் அமைப்பைப் பொருத்துத்தான் இருக்கிறது. 'தட்சிணத்து சரித்திர வீரர்' என்று மகாதேவையா ஒரு சரித்திர நூல் எழுதினார்.

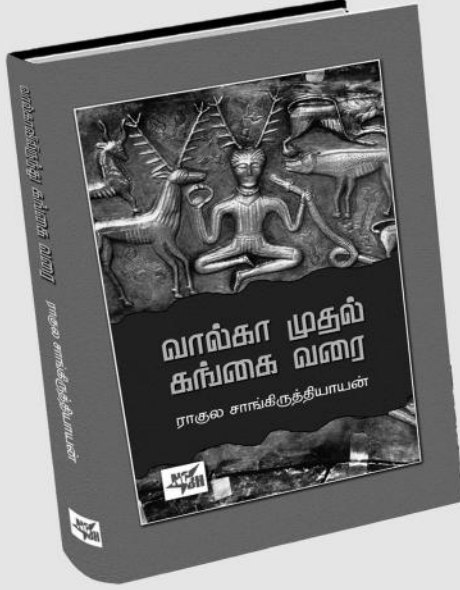

ஸ்ரீனிவாசயங்காரும் 'பல்லழு சரித்திரம்' எழுதியுள்ளார். இரண்டும் சரித்திரம்தான். முன்னது இலக்கியம். பின்னது சரித்திரம் அல்ல, வெறும் பஞ்சாங்கம். சரித்திரத்தை இலக்கியத்தின் வாயிலாகத்தான் அறிய முடியும்..."

கருத்து வேறுபாடு கலை இலக்கியங்களில்தான் ஏற்பட முடியும். கணக்கியலில் முடியாது. அதனால் தான் 'கலை கலைக்காகவே' என்றும், 'கலை மக்களுக்காகவே' என்றும் வாதாட முடிகிறது. வானத்துக்குக் கீழே படைக்கப்பட்டவையெல்லாம் மக்களுக்காகவே என்னும்போது கலையும், இலக்கியமும் அந்தரத்தில் நின்று ஆடமுடியுமா?

வானத்தில் வல்லூறு எவ்வளவு நேரம்தான் வட்டமிட்டு ஆடினாலும் பூமிக்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும். பொய்யான உமியை உரலில் இட்டு குத்திப் பொங்கலிட முடியுமா? காற்றைத் தின்று கடும்வம் செய்வது யாருக்காக என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடுகளே தோன்றுகின்றன. 'கடமையைச் செய். பலனை எதிர்பார்க்காதே' என்று ஊருக்கு உபதேசம் செய்கின்றனர்.

மக்கள் எழுத்தாளர்கள் இவர்களின் முகமூடிகளைக் கிழித்து எறிகின்றனர். முகமூடி கிழிக்கப்பட்டு அம்பலமாகிப்போன அவர்கள் அரசியல் பேசுவதாக அங்கலாய்க்கின்றனர். 'உங்களுக்கு அரசியல் இல்லையா?' என்று அவர்களைப் பார்த்துத் திருப்பிக் கேட்கின்றனர்!

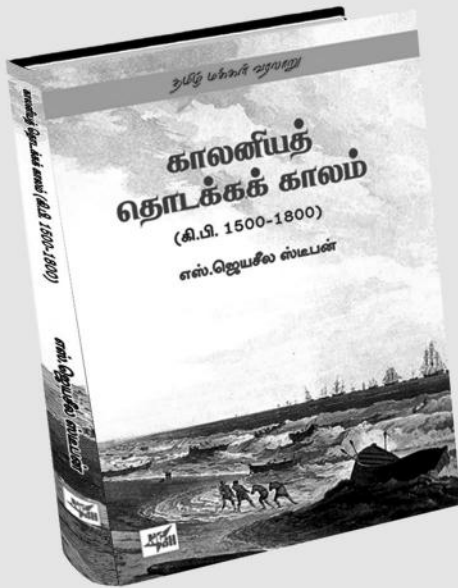

விலை ₹ 350/-

**வால்கா முதல்
கங்கை வரை**

ராகுல சாங்கிருத்தியாயன்

கி.மு 6000-2500 வரையிலான காலம் தொடங்கி 20ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான சமுதாயங்களின் வரலாறும் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளும் கதை வடிவில் 20 தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல்.

விலை ₹ 195/-

**காலனியத்
தொடக்கக் காலம்**
(கி.பி. 1500-1800)

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இதுவரை தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத தமிழகத்தின் காலனியத் தொடக்கக் காலம் பற்றி மிக விரிவாக, மூல ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் இந்நூல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

அன்பும் அறமும்

ந.முருகேசபாண்டியன்

“அறம் வெல்லும் மறம் வீழும்” என்ற பொதுப் புத்தி நிலவுகிற தமிழர் வரலாற்றில் உண்மையிலே அறம் இருக்கிறதா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது. சங்க இலக்கியப் படைப்புகள் முதலாகத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் பெரிதும் வலியுறுத்தப்படும் சொல் அறம். பூமியில் மனித இருப்பு, காலங்காலமாக எதிர் கொள்கிற சமூகரீதியிலான பிரச்சினைகளையும், தனிமனிதச் சிக்கல்களையும் கடந்து சென்றிட அறத்தை முன்னிறுத்துவது வழக்கமாக உள்ளது. அறம் என்ற சொல்லின் பின்னர் பொதிந்திருக்கிற நுண்ணரசியல் வலுவானது. அறத்தின் இன்னொரு எதிரிணையான விதியானது, பிறப்பு, பால் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வருக்கும் தனித்தனியாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற வைதிக இந்து மதத்தின் கருத்து, இன்றளவும் தமிழர் வாழ்க்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. விதியின் விளையாட்டு, விதியை வெல்ல முடியுமா? விதியின் கைப்பாவை போன்ற சொல்லாடல்கள் கவனத்திற் குரியன. அறம் என்ற சொல்லானது ஆட்சியதி காரத்தில் இருந்து ஆள்கிறவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காகப் பெரிய அளவில் பயன்பட்டுள்ளது. பொதுவாக மதங்கள் வலியுறுத்துகிற ஐம்புலன்களை அடக்கியொடுக்குதல் என்ற நடத்தையானது அறமெனப் போற்றப்பட்டதில், உடைமைச் சமூகம் வலுவடைந்த சூழலில், அடக்கியொடுக்கப்பட்ட அடிமை உடல்களை உருவாக்குதல் அடங்கியுள்ளது. அறம் என்பது விளிம்புநிலையினருக்குச் சார்பானது என்ற கருத்தியல் ஒருவகையில் நம்பிக்கை சார்ந்தது. தீமையை

எதிர்த்திடும் ஆற்றல் அறத்தின் வயப்பட்டது என்ற பொதுப்புத்தி காரணமாகத்தான் ஒடுக்கப்பட்டோர் வரலாறு முழுக்க அடங்கி இருக்கின்றனர். இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு அறம் பற்றிய பிரக்ஞையோ புரிதலோ இருந்திட வாய்ப்பு இல்லை. நுகர்பொருள் பண்பாட்டில் எல்லாம் சந்தைக்கானதாக மாற்றப்படுகிற நிலையில், மதிப்பீடுகளின் வீழ்ச்சியும் தொடங்கியுள்ளது. என்றாலும் படைப்பு சார்ந்து இயங்குகிற சில படைப்பாளர்கள் அறத்தின் மாண்பைப் போற்றுகின்றனர்; எழுத்தின் வழியாகக் கண்டறிந்த உண்மைகளைச் சித்திரிக்கும்போது, அறச்சீற்றமடைகின்றனர். அறத்தையும் அன்பையும் முன்னிறுத்திச் சரவணன் சந்திரன் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளை வாசித்தபோது, இன்னும் அறம் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. கங்கை ஒருபோதும் வற்றாது என்பதுபோல அறம் என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று தோன்றுகிறது, அன்பின் வழியது அறம் எனப் புதிய போக்கினைக் காட்டியுள்ள சரவணனின் கருத்தியல், இன்றைக்கு நிரம்பத் தேவைப்படுகிறது. சரவணன் சித்திரிக்கிற அறத்தை முன்னிறுத்தி நிரம்பப் பேசுவோம். அன்பைப் பற்றியும்தான்.

ஆனந்த விகடன் இதழில் தற்செயலாக வாசிக்க நேர்ந்த நண்பர் சரவணன் சந்திரனின் 'அன்பும் அறமும்' என்ற தொடரின் தலைப்பு, என்னைக் கவர்ந்தது. ஒவ்வொரு வாரமும் அறத்தை முன்வைத்துச் சரவணன் விவரித்த காட்சிகளும், அனுபவங்களும் மனிதர்களும் எனக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தனர். மேனாமினுக்கி, கருமி, பொறுக்கித் தனம், சுயநலம் போன்ற அற்ப விஷயங்கள் எங்கும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நவீன வாழ்க்கையில் எதன்மீது நம்பிக்கை வைப்பது என்ற கேள்விக்கு விடையாகச் சரவணனின் விவரணைகளைக் கருதிட வேண்டியுள்ளது. எளிய மொழியில் தருக்கரீதியில் சரவணன் விவரித்துள்ள வாழ்வியல் கதைகள் தழுவிய கட்டுரைகள், பிரசுரமானபோது, அவை வாசகர்களால் விருப்பத்துடன் வாசிக்கப்பட்டன. எனக்கு முந்தைய தலைமுறையினர் வாழ்க்கைக்கு அவசியம் எனக் கருதிய அறத்தினை எதிர்வரும் இளந்தலைமுறையினர் அறிந்திடும்வகையில் சரவணனின் எழுத்து முயற்சி அமைந்துள்ளது. உலகமயமாக்கல் காலகட்டத்தில் அறம் என்பதன் நீட்சியாக அன்பின் வெளிப்பாடு எங்கும் படர்ந்திட வேண்டியதன் அவசியம் இன்று எல்லா மட்டங்களிலும் உணரப்பட்டுள்ளது. அறன் எனப்பட்டதே இவ்வாழ்க்கை என்று விளக்கமளிக்கிற திருவள்ளுவர், திருக்குறளின் பாயிரத்தில் 'அறன் வலியுறுத்தல்' எனத் தனியாகப் பத்துக் குறள்களைச் சொல்லியிருப்பது, தற்செயலானது

அல்ல. சிவில் சமூகத்தில் அறத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவது வள்ளுவரின் நோக்கமாகும். யோசிக்கும் வேளையில் சமூக ஒழுங்கு அல்லது ஒழுக்கத்தின் ஆதாரமாக அறம் விளங்குவதை அறிந்திட முடிகிறது.

பதற்றமும் பயமும் எங்கும் பற்றிப் படர்கிற இன்றைய வாழ்க்கை குறித்து மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நேரமிது. எல்லோருக்கும் முன்கூட்டியே ஏதோவொரு திட்டம் காத்திருக்கிறது. எலியோட்டமாக ஓடிட வேண்டிய நெருக்கடி துரத்துகிறது. இயற்கையின் பிரிக்கவியலாத தன்மையை அறியாமல், எதுவும் செய்யலாம் என மனிதர்கள் பூமியை நாசமாக்கிடத் துடிக்கின்றனர். பூமிப் பந்தில் நுழைந்தது எவ்வளவு யதார்த்தமோ அதுபோல பூமியைவிட்டு வெளியேறுவதும் யதார்த்தம்தான். இடைப்பட்ட காலத்தில் மனிதர்கள் செலுத்துகிற வன்முறையும் அதிகாரமும் எல்லாவிதமான விழுமியங்களையும் சிதலமாக்குகின்றன. கையறு நிலையில் தவிக்கிற மனிதர்களுக்குத் தேறுதல் சொல்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மதங்கள், ஒருநிலையில் மனிதனைக் குள்ளமாக்கி விட்டன. உலகின் முதன்மையான பாசாங்குக் காரரும் கொடுங்கோலருமான கடவுளின் இருப்பு அல்லது மறைவு துயரங்கள் பல்கிப் பெருகிட வழிவகுத்துள்ளது. ஏன் தேவனே என்னைக் கை விட்டீர்? எனத் தேவகுமாரன் சிலுவையில் தொங்கியபோது கதறிய கதறல், இன்னும் காற்றில் மிதக்கிறது.

பனிக்குடம் உடைந்து தாயின் வயிற்றில் இருந்து வெளியேவரும் பச்சிளம் சிசு, ஒரு மணி நேரத்திற்குள் அம்மாவின் மார்பில் பால் குடித்திடக் கற்றுக் கொள்கிறது. காலந்தோறும் புதிய விஷயங்களைக் கற்றிட முயலும் முயற்சியானது, சிசுவின் மரபணுவில் பொதிந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் சமூகத்தில் எதிர்கொள்கிற அனுபவங்களைச் சரியாக உள்வாங்கிக் கொள்கிற மனிதர்கள், இறுதிவரையிலும் கற்றலைத் தொடர்கின்றனர். எல்லாம் எனது கைக்குள் என்ற பிரேமைக்குள் சிக்கியவர்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை, துயரத்தில் ததும்புகிறது. யதார்த்தத்தில் புனைவு எழுத்தாளர்கள் ஒருபோதும் கற்பனை செய்திட இயலாதவாறு நாளும் சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. 'ஐந்து முதலைகளின் கதை' நாவல் தொடங்கி வெற்றிகரமான நாவலாசிரியராக விளங்குகிற சரவணன், தான் கண்டு, கேட்டு அறிந்த கதைகளை விவரிக்கிற முறை, ஒருவகையில் அதிர்ச்சியை அளிக்கிறது. அதிகாரம், போலிப் புகழ்ச்சி, வீண்பெருமை, ஊழல், ஆடம்பரம், தற்பெருமை என அலைந்து திரிகிறவர்கள் ஒருபுறம் எனவும், கடுமையாக உழைத்து நேர்மையான முறையில் எளிய வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்கள் இன்னொருபுறம் எனவும் இருவேறு உலகங்களை அடுத்தடுத்துச்

சித்திரிப்பதுடன், சமூக விழுமியங்களை நாசக்காகச் சொல்வது சரவணன் எழுத்தின் தனித்துவம்.

அன்றாட வாழ்வில் மனிதன் தவறு செய்வது இயற்கை. அதேவேளையில் செய்த தவறு குறித்துக் குற்ற மனம் இல்லாமல் கடந்து போவது இயல்பாகிப் போன சூழலில் என்ன செய்வது? என்ற கேள்வியை நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சில கட்டுரைகள் முன் வைக்கின்றன. வாலிப வயதிலே சமூக விரோத செயல்களில் ஈடுபட்டு, கொலை உள்ளிட்ட சம்பவங்களை எவ்விதமான வருத்தமும் இன்றி, சாதாரணமாகச் செய்த சூசையண்ணன், வயதான காலத்தில் தவிக்கிற தவிப்பும் படுகிற பாடுகளும் கவனத்திற்குரியன. ஏன் சூசையண்ணனுக்கு இப்படியான வன்முறை வாழ்க்கை லபித்தது என்பதற்கு விடை எதுவுமில்லை. யாரோ ஒருவரின் தேவைக்காகச் சாகச மனநிலையுடன் செய்த கொலைகள் தந்த உற்சாகம் ஒருபுறம் என்றால், அந்தக் கொலைகளின் பின்விளைவாக எப்பொழுது தான் கொல்லப்படுவோமா என எந்த நேரமும் அஞ்சி நடுங்குகிற வாழ்க்கை இன்னொருபுறம் காத்திருக்கிறது. சூசையண்ணன் போலத் தான் செய்த தவறுகளுக்கு வருந்தாமல், தொடர்ந்து வன்முறையில் ஈடுபடுகிற வர்கள் வாழ்வின் இறுதிவரையிலும் சௌகரியமாக இருக்கச் சாத்தியமுண்டு. அறத்தின் மீதான அக்கறை யினால், சரவணன் மறச்செயல்களைக் கண்டிக்கும் வகையில் தனது எழுத்தினைக் கட்டமைத்துள்ளார். என்று சொல்லலாமா?

தெருவோரக் கடைகள் முதலாக வணிகம் குறித்த பதிவுகள், தனிமனித வாழ்க்கையின் மேம்பாட்டின் ஆதாரமாக விளங்குவது நுட்பமாகப் பதிவாகியுள்ளன. சரவணன், தொழில் தொடங்குவதில் இருக்கிற சிக்கல்களைக் கிழக்குத் தைமூர் நாட்டில் ரமலோவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள், வாசிப்பில் வியப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. முதலீடு, முதலீட்டாளனின் தகுதி பற்றிய பேச்சுகளின் பின்புலத்தில் அறம் பொதிந்திருக்கிறது. “தேவைக்கு அதிகமான விஷயங்களை நீ யாரிடமும் கேட்காதே, தேவைக்கு அதிகமான விஷயங்களை யாரிடமும் சொல்லாதே” என்ற ரமலோவின் மந்திர வாசகம் தொழிலுக்கு மட்டுமல்ல, நடப்பு வாழ்க்கைக்கும் பொருந்துகிறது. உணவகத்தில் தரத்தைத் தொடர்ந்து பின்பற்றுகிறவர்கள் தவறிப் பிறந்தவர்கள் அல்ல. “பணத்திற்காக எதையும் செய்யலாம். யாரையும் ஏமாற்றலாம் என்பது ஒரு காலகட்டத்தின் மனநிலையாக மெல்ல உருண்டு திரண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது” என்று ஆதங்கப்படுகிற சரவணனின் பார்வையில் அசலையும் போலியையும் இனம் பிரித்துக் கண்டறிந்து வாழ்கிறவர்கள்தான் நாகரிக சமூகத்தின் ஆன்மாக்கள்.

‘எதையும் கடந்தவர்கள்’ என விவரிக்கப் பட்டுள்ள சம்பவம், நடப்புச் சமூகத்தின் இன்னொரு முகம். குறிப்பாக இளம் தலைமுறையினர் செய்த தவறு பற்றிய பதற்றமின்றி இயல்பாக இருப்பதாக மாறிவரும் சூழல், எப்படி சாத்தியம் என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. இதுவரை சமூகம் கட்டமைத்திருந்த ஒழுங்கு, ஒழுக்கம், அறம் குறித்த அக்கறை எதுவுமற்ற நிலையில், துளிகூட குற்ற உணர்வின்றி இருக்கிற இளைஞன்/இளைஞியை எதில் சேர்ப்பது? குறைந்தபட்சம் நல்லது எது? கெட்டது எது? என்ற புரிதல் இன்றி வளர்கிறவர்கள்தான் மிதமிஞ்சிய சுயநலத்தில் எதையும் செய்யத் தயாராகின்றனர். “குற்றவுணர்வே கொள்ள வேண்டியதில்லை என்கிற மனநிலையை இவர்களுக்குக் கட்டியது யார்? ஒரு குற்றம் நடந்தால் அது எல்லோருக்கும் பொறுப் பிருக்கிறது என்பது பாலபாடம். ஒளிந்து மறைந்து திரிந்து ஒரு தலைமுறை செய்ததை இப்போது இவர்கள் வெளிச்சத்தில் செய்ய ஆசைப்படுகிறார்கள்... ஒரு சமூகம் எதை வேண்டுமானாலும் உதறி விடலாம். அடிப்படை அறம் சார்ந்த குற்றவுணர்வை மட்டும் உதறிவிடக் கூடாது என்று எளிமையாகப் புரிந்து கொள்கிறேன். தொகுக்கப்பட்ட குற்றவுணர்வுகளின் வழியாகத்தான் ஒரு சமூகம் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்கிறது என்பதை அழுத்தமாக நம்புகிறேன்” என்று நூலில் சரவணன் குறிப்பிட்டிருப்பது, யோசிக்க வைக்கிறது. குற்றம் செய்வது பிரச்சினை அல்ல. குற்றம் குறித்த குற்ற மனம் இல்லாமல் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிற இளந்தலைமுறையினர்தான் பிரச்சினைக்குரியவர்கள். இத்தகையோரிடம் அன்பும் இல்லை, அறமும் இல்லை என்பது வேதனையளிக்கிறது.

இன்றையப் பொருளியல் வாழ்க்கையில் குடும்ப உறவுகள், சிதலமாகி, அர்த்தமற்றுப் போவதைச் சில சம்பவங்கள் மூலம் சரவணன் விவரித்திருப்பது, வாசிப்பில் நெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. பெற்றோர் பொருளியல்ரீதியில் சிரமப்பட்டுப் படிக்கவைத்த குழந்தைகள், வளர்ந்து, வேலைக்குப் போய், திருமணமான பிறகு, அவர்களைப் புறந்தள்ளுவது, சமூக அடுக்கில் எல்லா மட்டங்களிலும் இன்று துரிதமாக நடைபெறுகிறது. தமிழரின் பாரம்பரியமான குடும்ப வாழ்க்கையைத் தொலைப்பது வேகவேகமாக நடைபெறுவது குறித்த கட்டுரை, சரவணனின் ஆதங்கமாக வெளிப்பட்டுள்ளது. முன்னர் கிராமத்து வாழ்க்கையில் யாரோ ஒருவரின் கேள்விக்குப் பயந்து, குடும்பத்தில் நடைபெறும் அத்துமீறல்கள் கட்டுக்குள்ளிருந்தன. இன்று அடையாளம் இழந்திட்ட நகரமயமான வாழ்க்கையில், சின்ன மனவருத்தம்கூட அடைய

வேண்டாத நிலையில், வயதான பெற்றோர்களைக் கைவிடுவது சாதாரணமாகி விட்டது. கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்திடும் நிலையில், கசப்பான சொற்களைச் சொல்வதனால் முறிந்திடும் குடும்ப உறவுகள் கட்டுரை, நுட்பமாகப் பிரச்சினையை அணுகியுள்ளது. சுடுசொற்களைப் பேசுவதன் மூலம் நாச மடையும் கணவன் - மனைவி உறவு, குடும்ப உறவுகள் பற்றிய விவரிப்பு, நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஊர்ச் சாவடியில் இருந்துகொண்டு, ஆலோசனை வழங்கிய பெரியவர்களை எனக்கு நினைவூட்டுகிறது.

மதம், இளமைக் கனவுகள், கண்காணிப்பு, பேரம், போலிப் பெருமிதம், கானகத்து விலங்குகள், பயம், போதை, குடிவெறி, வறுமை, கிராமத்து எளிய மனிதர்கள் என விவரிக்கப்பட்டுள்ள அனுபவம் சார்ந்த பதிவுகள், வாசிப்பில் வாசகர்களைத் தொந்தரவு செய்கின்றன; சமநிலையைச் சிலமமாக்குகின்றன. குறிப்பாகக் குடியினால் சீரழிந்துகொண்டிருக்கும் தமிழக இளைஞர்களின் மனைவியர், பிள்ளைகள் அடைந்திடும் துயரங்களுக்கு அளவில்லை. இன்றோடு மதுக் குப்பிகள் கிடைக்காது என்பது போல, மட்டமான சரக்கினைக் குடித்துத் தீர்த்திட முயன்று மட்டையாகிடும் வாலிபர்கள், ஒரு வகையில் உளவியல் நோயாளிகள். இன்னும் சாதிக்க வேண்டிய வயதில் சீக்குக் கோழி போலத் தலையைத் தொங்கவிட்டுத் திரிகிற குடிநோயாளிகளான வாலிபர்கள் குறித்த சரவணனின் அவலம் தோய்ந்த பதிவுகள், நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அபாயத்தை முன்னறிவிக்கின்றன. குடியினால் சீரழிந்திடும் வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்கள், குடும்பத்தில் அன்பையும் சமூகத்தில் அறத்தையும் இழந்து தட்டையாகி விட்டனர்.

இருபத்தோரு கட்டுரைகளில் சரவணன் விவரித்துள்ள சம்பவங்களும் அதனையொட்டிய அவருடைய கறாரான அபிப்பிராயங்களும் முக்கியமானவை. சரவணனின் கட்டுரைகள் வாரந்தோறும் ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையில் பிரசுரமானபோது, லட்சக்கணக்கான வாசகர்களால் வாசிக்கப்பட்ட நிலையில், நிச்சயம் குறைந்தபட்சம் 10,000 வாசகர்களின் மனதில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க வாய்ப்புண்டு. சுவசுவத்த சூழலில், கெட்டி தட்டிய இறுக்கமான மனதுடன் ஈரம் எதுவுமில்லாமல் வாழ்கிற மனிதர்களின் வாழ்க்கை குறித்துக் கேட்கப்பட்டுள்ள நுட்பமான கேள்விகள், ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் உயிரோட்டம் மிக்கதாக மாற்றி விட்டன. தற்பொழுது நூல் வடிவம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகளை ஒட்டுமொத்தமாக வாசிக்கும்போது ஏற்படுகிற அதிர்வுகள், தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஆழமாக

வினையாற்றக்கூடியன. தமிழரின் நடப்பு வாழ்க்கை குறித்து அறிந்திட விழைகிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் 'அன்பும் அறமும்' நூலை வாசித்து விட்டு, அது உருவாக்கிடும் முடிவற்ற பேச்சுக்களை விவாதிக்க வேண்டும்.

அச்ச ஊடகத்திலும், காட்சி ஊடகத்திலும் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றிய சரவணனின் விவரிக்கிற சம்பவங்களின் மொழி, சுவராசியமாக உள்ளது. எந்த விஷயத்தை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்ற திட்டம் எதுவுமில்லாதபோதிலும் சரவணனின் ஊடக அனுபவம், அவரை அற்புதமான கதை சொல்லியாக மாற்றியுள்ளது. அறிவுரை வழங்கினால், யாரும் அதைப் பொருட்படுத்தாத சூழலில், நடப்புச் சமூகம் குறித்த பேச்சுகளை உருவாக்கிடும்வகையில் எழுதுவது என்பது ஒருவகையில் சவால்தான். ஏதோ வொரு வெகுஜனப் பத்திரிகையின் பக்கங்களை வாரந்தோறும் நிரப்பிடும் முயற்சி என்றில்லாமல், தன்னைச் சுற்றிலும் நடக்கிற விஷயங்களை நுட்பமாக அவதானித்து, பொதுப் புத்தியில் அதிர்வை ஏற்படுத்தச் சரவணன் முயன்றிருப்பது, இன்றைய காலகட்டத்தின் தேவையாகும்.

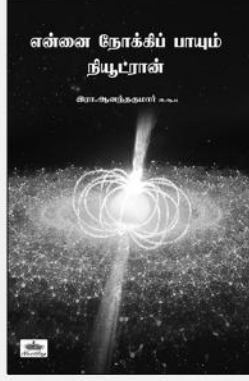
ஒரு தலைமுறையினர் கண்டறிந்திட்ட நுணுக்கமான விஷயங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அளிப்பது என்பது பட்டறிவின் தனித்துவம். இத்தகைய அறிவுமயமான காலச் சங்கிலியின் கண்ணி, இன்று அறுபட்டுள்ளது. பிராய்லர் கோழி போலக் கல்விக்கூடங்களில் வளர்க்கப்படுகிற பதின் பருவத்தினர் அசலான அறிவு இல்லாமல், வறண்டிருக்கின்றனர். எல்லாம் ஆயத்தமயமாகிப்போன சூழலில், சுயமுன்னேற்ற நூல்கள், போட்டித் தேர்வுக்கான நூல்கள் போன்றவற்றை மட்டும் வாசித்து, உயர்ந்த நிலையை அடைந்திடத் துடிக்கிற இளைய தலைமுறையினர், தாங்கள் இழந்தது எது என்ற புரிதல் இல்லாமலும், சமூகத்துடன் பொருந்திப் போக முடியாமலும் தத்தளிக்கின்றனர். தன்னைச் சுற்றிலும் நடைபெறுகிற காத்திரமான விஷயங்களைப் புரிந்திடாமல் ஒதுங்குவதுடன், தன்னையும் ஒதுக்கிக் கொண்டு வாழ்கிறவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகிக் கொண்டிருக்கிற காலகட்டத்தில், சரவணனின் 'அன்பும் அறமும்' நூல், நுட்பமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் மிக்கது. உன்னதமான மதிப்பீடுகள் சரிவடைந்த பின்புலத்தில், அசலான கதைகளுடன் நவீன வாழ்க்கையின் வீழ்ச்சி குறித்த சரவணனின் தீவிரமான இலக்கியப் பதிவுகள், இன்னும் தொடர்ந்திட வேண்டும். இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளியான சரவணன் சந்திரன் அறத்தைப் பற்றிக் காத்திரமாக எழுதியிருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

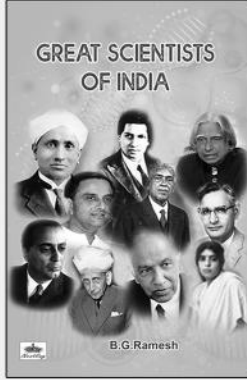
நெஸ்லிங் புகல்ஸ் பப்ளிஷிங்
அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

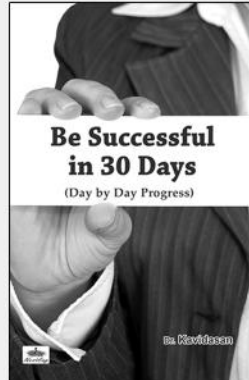
நரசீபுரத்தில் நான்கு
கில்லாடிகள்
இரா.கற்பகம்
₹ 90/-

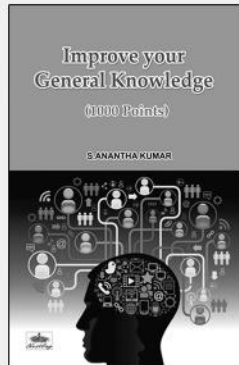
என்னை நோக்கிப்
பாயும் நியூட்ரான்
இரா.ஆனந்தகுமார் இ.ஆ.ப
₹ 80/-

Great Scientists of India
B.G.Ramesh
₹ 160/-

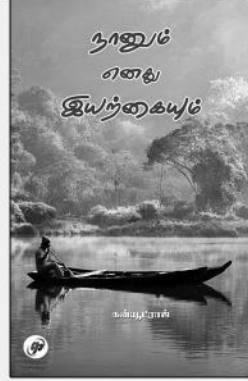
Be Successful in 30 Days
(Day by Day Progress)
Dr. Kavidasan
₹ 45/-

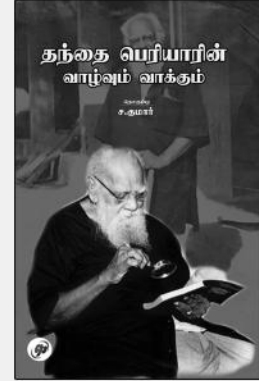
Improve your
General Knowledge
S.ANANTHA KUMAR
₹ 70/-

அறிவுப் பதிப்பகம் (அ) லிட்.,

நானும் எனது
இயற்கையும்
கன்யுட்ராஜ்
₹ 110/-

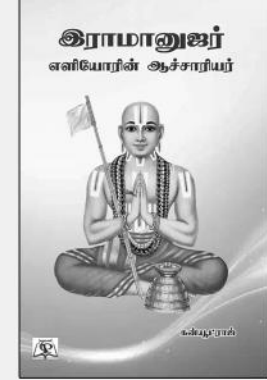
தந்தை பெரியாரின்
வாழ்வும் வாக்கும்
தொகுப்பு: ச.குமார்
₹ 110/-

தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்.,

விடமல் இருந்தே
சம்பாதிக்கலாம்!
காம்கேர் கே.புவனேஸ்வரி
₹ 100/-

இராமானுஜர்
எளியோரின் ஆச்சாரியர்
கன்யுட்ராஜ்
₹ 175/-

நூல்கள் கிடைக்கும் இடம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

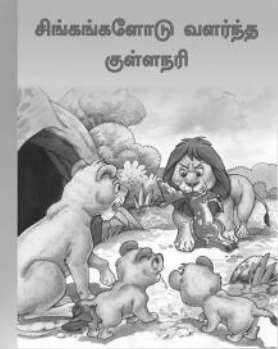
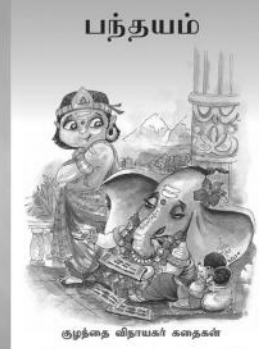
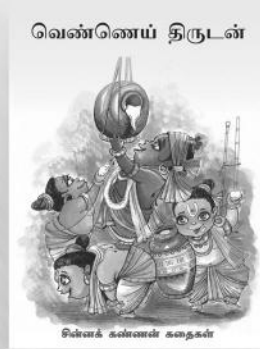
41-பி, சிட்டிகோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

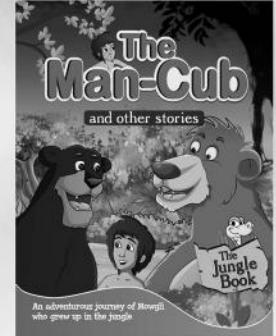
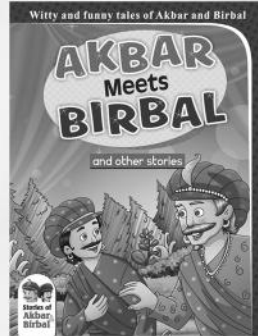
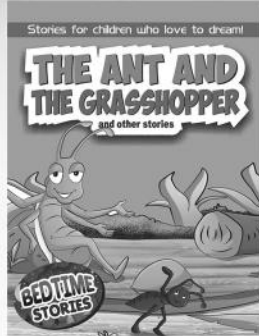
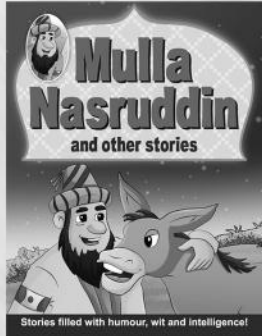
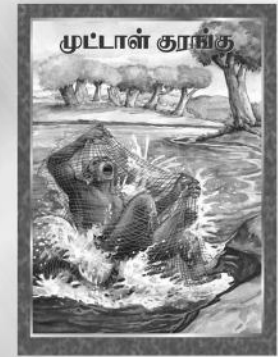
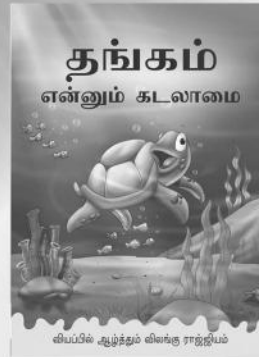
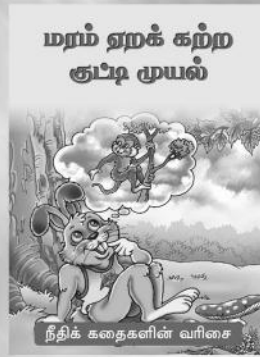
சம்பத்தூர் (H.O.): 044-26359900; மல்லை: 044-2849027; தஞ்சை: 0431-270088; மூல்தேவனா: 04322-22773;
தஞ்சை: 04362-23137; திருநெல்வேலி: 0465-421090, 2323990; மதுரை: 0452-2344106, 4374106; திண்டிவனம்: 0451-243217;
கேரளம்: 0422-2380554; கர்நாடகம்: 0424-225987; மைசூர்: 0427-2450817; ஒசூர்: 04344-245728; திருவனந்தபுரம்: 04343-234387;
சென்னை: 0423-2441743; வேலூர்: 0418-2234498; விழுப்புரம்: 04149-227800; மதுரை: 0413-2260101; திருவள்ளூர்: 04173-223449.

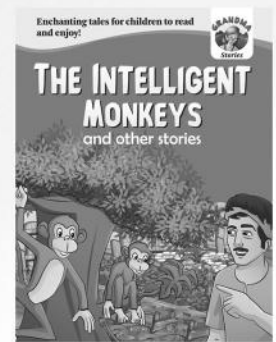
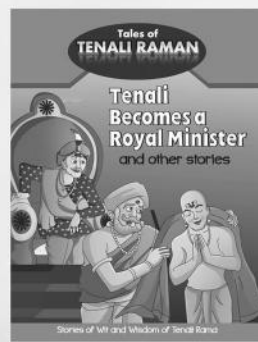
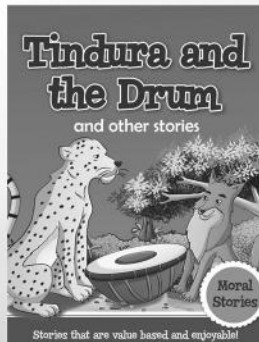
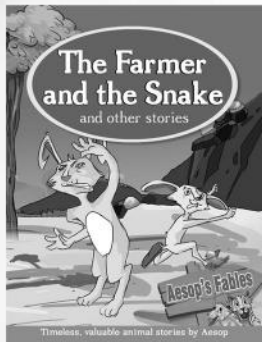
நெஸ்லிங் புகல்ஸ்
பய்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட.,
வெளியீடுகள்

Each Book ₹ 70

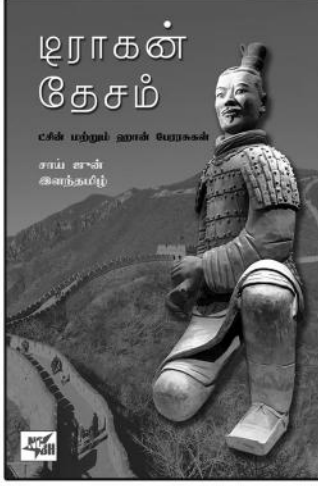

Each Book ₹ 65

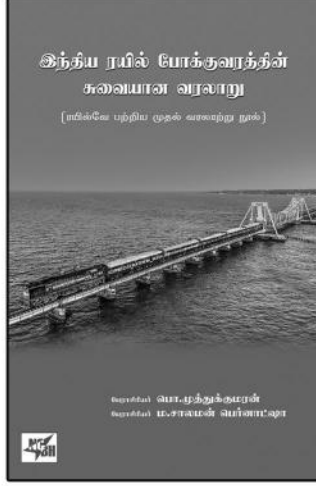

நியூ செஞ்சுரியின் புதிய நூல்கள்

டிராகன் தேசம்
சாய்ஜான் - இளந்தமிழ்
₹ 275/-

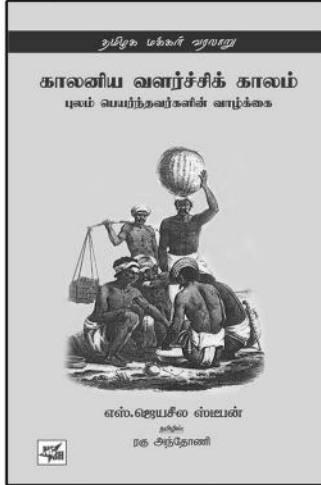
இந்திய ரயில் போக்குவரத்தின் சுவையான வரலாறு
பேராசிரியர் பொ.முத்துக்குமரன்
பேராசிரியர் ம.சாலமன் பெர்னாட்ஷா
₹ 275/-

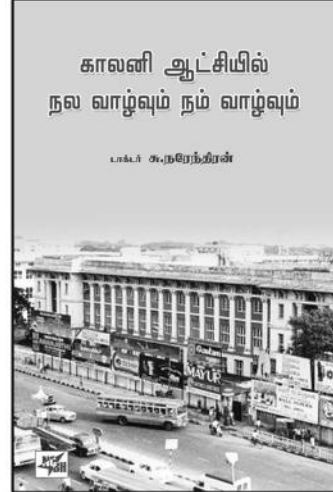
கவின்மிகு கானகம்
(கட்டற்ற காட்டுயிர்க் களஞ்சியம்)
மோகன ரூபன்
₹ 175/-

சூழலியல் மேலாண்மை
முனைவர் எம்.விக்டர் லூயிஸ் அந்துவான்
தமிழில்: முனைவர் அ.அந்தோணி குருசு
₹ 100/-

காலனிய வளர்ச்சிக் காலம்
புலம் பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்ரீபதி
₹ 175/-

காலனி ஆட்சியில் நல வாழ்வும் நம் வாழ்வும்
டாக்டர் சு.நரேந்திரன்
₹ 250/-

உ.வே.சாமிநாதையர் நினைவுகள் - 2

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

(ஏப்ரல், 28, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் 77-ஆவது நினைவு நாள்)

கும்பகோணம் கல்லூரியில் தாம் வகித்துவந்த தமிழ் ஆசிரியர் பணியைத் தமது ஓய்வுக்குப் பின்னர் உ.வே.சாமிநாதையர் ஏற்பதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று தியாகராச செட்டியார் முடிவு செய்துவிடுகிறார். அக்கால வழக்கப்படி அதற்குரிய ஏற்பாடுகளெல்லா வற்றையும் செட்டியார் செய்து முடித்திருந்தார். திருவாவடுதுறை மடத்திலிருந்த உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் செட்டியாருடன் கும்பகோணம் கல்லூரிக்குச் செல்கிறார். அப்போது முதல்வராக இருந்த கோபால்ராவ் உள்ளிட்ட பல்துறை ஆளுமைகள் உ.வே.சா. அவர்களின் திறமையைத் திறனாய்கிறார்கள். அப்போது அங்கிருந்தவர்களுள் ஒருவரான ஸ்ரீநிவாசையர் என்பவர், தியாகராச செட்டியாரை நினைவில் நிறுத்திக்கொண்டு “மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் நீங்கள் முதலிற் படித்தவர்கள். நான் பின்பு படித்தவன். இதனால் ஜேஷ்ட கனிஷ்ட முறை நம் இருவருக்கும் உண்டு. இந்த முறையால் நீங்கள் இதுவரை பார்த்துவந்த வேலையை எனக்குச் செய்விக்க வேண்டும். இந்தக் கருத்தை வைத்து ஐந்து நிமிஷங்களில் அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தமொன்று இயற்றிச் சொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்கிறார். உடனே உ.வே.சா. அவர்கள்,

வாய்ந்தபுகழ் படைத்திலங்கு மீனாட்சி
 சுந்தரநா வலவன் பாலே
 ஏய்ந்ததமிழாய்ந்தமுறைக் கியைவுறநீ
 இதுகாறும் இனிதின மேய
 ஆய்ந்தவள நகர்க்குடந்தைக் காலேசில்
 நின்னிடமெற் களித்தல் நன்றே
 வேய்ந்ததமிழ் முதற்புலமைத் தியாகரா
 சப்பெயர் கொள் மேன்மையோனே

(என் சரித்திரம், ப. 494)

என்ற விருத்தத்தைப் பாடித் தம் திறமையை வெளிப் படுத்துகிறார். இப்படியான பல திறனாய்வுகளின் முடிவில் உ.வே.சா. அவர்களுக்குப் பணி வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. 1880, பிப்ரவரி, 16-இல் கல்லூரி ஆசிரியர் பணியை உ.வே.சா. ஏற்கிறார். அதன் பின்னர் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் இடைவிடாது, கும்பகோணம் கல்லூரி மாணவர்கள் இன்புறப் பாடங்களைத் திறமையுடன் கற்பித்து வந்திருக்கிறார் என்பதை அவர் வரலாறு வெளிப்படுத்துகிறது. பொதுவாக உ.வே.சாமிநாதையரின் ஆசியப் பணிக்கால அனுபவத்தை மூன்றுநிலைகளாகப் பகுத்துக்கொள்ள முடியும்.

முதல் நிலை: 1876 - 1800

உ.வே.சாமிநாதையர் 1871ஆம் ஆண்டிலிருந்து திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வந்து மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் முறையாகத் தமிழ்ப் பாடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். 1876, ஜனவரி, 1-இல் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை மறைவுற்ற பின்னர், அப்போது மடத்து ஆதீனகர்த்தராக இருந்த ஸ்ரீசுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பாடம் கேட்க வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. தேசிகரிடம் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதேகாலத்தில் இளைய தம்பிரான் களுக்குப் பாடம் சொல்லித் தருபவராகவும் உ.வே.சா. விளங்கியிருக்கிறார். இப்படி மடத்தில் மாணவ ராகவும் வித்துவானாகவும் ஐந்தாண்டு காலம் இருந்திருக்கிறார். இந்த ஐந்தாண்டுகால அனுபவத்தை இவரின் ஆசிரியர் பணிக்காலத்தின் முதல்நிலையாகக் கொள்ளலாம். மடத்தில் வித்துவானாக இருந்த இந்தக் காலப்பகுதியில் அந்த மடத்திலிருந்த ஆறுமுகச் சுவாமிகளுடன் இணைந்து ஆதீனம் பெரியகாறுபாறு வேணுவனலிங்கசுவாமிகள் இயற்றுவித்த சுப்பிர மணிய தேசிக விலாசச் சிறப்பு, வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு எனும் நூலைப் பதிப்பித்து (1878) வெளியிடுகிறார். இதுவே இவர் பதிப்பாசிரியராக இருந்த முதல் நூலாகும். 23 வயதிலேயே ஆசிரிய ராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் உ.வே.சா. தன்னை நிலையுயர்த்திக் கொண்டுள்ளார்.

இரண்டாம் நிலை: 1880 - 1919

கும்பகோணம் கல்லூரியில் பணியாற்றிய 23 ஆண்டுகால அனுபவங்களையும், சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய 16 ஆண்டுகால அனுபவங் களையும் சேர்த்த 39 ஆண்டுகால ஆசிரியர் பணி அனுபவங்களை இரண்டாம் நிலையாகக் கொள்ளலாம். 1880, பிப்ரவரி, 16இல் கும்பகோணம் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஏற்கிறார். அப்போது அவருக்கு மாதச் சம்பளம் ரூபாய் 50/- அப்போது கல்லூரி முதல்வராக இருந்தவர் ராப்பகதூர் டி. கோபாலராவ் என்பவர். கும்பகோணம் கல்லூரியில் 1880ஆம் ஆண்டு முதல் 1903ஆம் ஆண்டுவரை 23 ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

உ.வே.சா. கும்பகோணம் கல்லூரியிலிருந்து மாற்றலாகி 1903, நவம்பர் மாதத்தில் சென்னை, மாநிலக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஏற்கிறார். அப்போது கல்லூரி முதல்வராக இருந்தவர் ஜே.பி. பில்ல்டர்பெக் எனும் ஆங்கிலேயர். அதன் பின்னர் 31.3.1919 வரை 16 ஆண்டுகள் மாநிலக் கல்லூரியில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

கும்பகோணம், சென்னை ஆகிய இரண்டு இடங்களிலிருந்த இரண்டு அரசுக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றிய காலப்பகுதியில் பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். தியாகராச செட்டி யாருடன் இணைந்து மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய திருக்குடந்தைப் புராணத்தைப் பதிப் பித்து 1883இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். உ.வே.சா. பதிப்பாசிரியராக விளங்கிய இரண்டாவது நூல் இதுவாகும். இதே காலப்பகுதியில் ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம் (1885) எனும் தலவரலாறு பற்றிய நூலொன்றை எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். அதன் பின்னர் சீவகசிந்தாமணி (1887), பத்துப்பாட்டு (1889) உள்ளிட்ட 30 நூல்களை இந்தக் காலப்பகுதியில் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தார். இதே காலப் பகுதியில் மாணவர்களின் தேர்வுநோக்கைக் கருத்தில் கொண்டு 14க்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருந்தார். இந்தக் காலப்பகுதியில் வெளியிட்ட மறுபதிப்பு நூல்கள் பல உள்ளன. யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகர் ஸ்ரீதண்டபாணி வித்தம் - ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசாமி ஊசல் எனும் சிற்றிலக்கிய நூலொன்றையும் (1891) இக் காலப்பகுதியில் இயற்றி வெளியிட்டிருந்தார். மாணவர்கள் போற்றும் நல்லாசிரியராக உ.வே.சா. ஏற்கெனவே விளங்கியிருந்தார். பழந்தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாக்கும் பதிப்பாசிரியர் என்று நாடு போற்றும் நிலை இந்தக் காலப்பகுதியில்தான் உ.வே.சா. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

மூன்றாம் நிலை: 1924 - 1927

1924ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் ராஜா அண்ணா மலை செட்டியார் மீனாட்சித் தமிழ்க் கல்லூரி, மீனாட்சி வடமொழிக் கல்லூரி, மீனாட்சி கலைக் கல்லூரி எனும் மூன்று கல்லூரிகளைத் தொடங்கினார். தமிழ்க் கல்லூரிக்குத் தகுந்த ஒருவரை முதல்வராக நியமிக்க வேண்டுமென்று செட்டியார் எண்ணிய போது உ.வே.சா. அவர்களின் நினைவே முன்வந்து நின்றிருக்கிறது. அதற்குரிய முயற்சிகளையெல்லாம் செய்து உ.வே.சா. அவர்களை மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்கச்செய்கிறார். 1924, ஜூலை மாதத்தில் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று கல்லூரி முதல்வர் பொறுப்பை உ.வே.சா. ஏற்கிறார்.

இவர் கல்லூரி முதல்வராக இருந்த காலத்தில் சேதுசமஸ்தான வித்துவானாக இருந்த ரா. ராகவையங்கார் உள்ளிட்ட பல தமிழ் அறிஞர்கள் கல்லூரிக்கு வந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியிருக்கின்றனர். உடல்நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு 1927இல் தாம் வகித்துவந்த கல்லூரி முதல்வர் பணிவாய்ப்பை விட்டுவிட்டு மீண்டும் சென்னைக்கே வந்துவிடுகிறார். 1924 முதல் 1927 வரை கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றிய மூன்றாண்டுகளை உ.வே.சா. அவர்களின் ஆசிரியர் பணி அனுபவத்தின் மூன்றாம் நிலையாகக் கொள்ளலாம். இந்தக் காலப்பகுதியில் நன்னூல் சங்கரநமச்சிவாயர் உரைப் பதிப்பு (1925) உள்ளிட்ட ஒருசில நூல்களையே உ.வே.சா. பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்குப் பிந்தைய காலத்தில்தான் பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

1876இல் திருவாவடுதுறை மடத்தில் இளைய தம்பிரான்களுக்கு வித்துவானாகப் பற்றியாற்றத் தொடங்கியது முதல் 1927இல் கல்லூரி முதல்வராக இருந்ததுவரையிலான 51 ஆண்டுகள் எனும் பெரும் காலப்பரப்பில் தமிழ் மாணவர்களோடு நேரடியாகத் தொடர்பிலிருந்திருக்கிறார் உ. வே. சாமிநாதையர்.

1871இல் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் மாணவராகச் சேர்ந்து 1876 வரை அவரிடம் முறையாகத் தமிழ் படித்து; 1876இல் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் மறைவுக்குப் பிறகு திருவாவடுதுறை மடத்தின் ஆதீன கர்த்தராக இருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் பாடம் கேட்கத் தொடங்கி; அதேகாலத்தில் மடத்து இளைய வித்துவான்களுக்குப் பாடம் சொல்லும் ஆசிரியராகவும் நிலையுயரத் தொடங்கிய உ.வே.சா. அவர்கள், கல்லூரி முதல்வர் எனும் பதவி வரையில் உயர்ந்து சென்றிருக்கிறார். தமிழ் மட்டுமே படித்து,

அறிந்த ஒருவருக்குப் பல உயர்ந்த பதவிகள் கிடைக்கப்பெற்றது உழைப்பின்வழி மட்டுமேயாகும் என்பது நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

வித்துவானாக இருந்து, கல்லூரி ஆசிரியராக உயர்ந்து, கல்லூரி முதல்வராகப் பணியாற்றி அறை நூற்றாண்டிற்கும் மேலாகக் கல்விப்புலத்தோடு தம் வாழ்க்கையைக் கழித்திருக்கிறார் உ.வே.சாமிநாதையர் என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும். உ.வே.சா. ஆசிரியர் பணியை எந்த அளவு ஈடுபாட்டுடன் செய்திருக்கிறார் என்பதற்கு, ஓய்வு பெற்று 20 ஆண்டுகள் கழித்து அவர் எழுதி ஒரு குறிப்பை இங்கு நினைவுகொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

நான் காணும் கனவுகளில், கலாசாலையிற் பல மாணாக்கர்களிடையே இருந்து அவர்களுடைய உதலாகமான செயல்களையும் அவர்கள் பேசும் பேச்சுக்களையும் அறிந்து மகிழுங் காட்சிகளே பல. தம்முடைய குடும்பத்தையே மறந்துவிட்டுக் கல்வி கற்றல் ஒன்றையே நாடிப் பறவைகளைப்போலக் கவலையற்றுப் படித்துவந்த மாணாக்கர்களுடைய கூட்டத்திடையே பழகுவதைப் போன்ற இன்பத்தை வேறுஎங்கும் நான் அனுபவித்ததில்லை. அவர் களுடைய அன்பை நினைத்தாலே என் உள்ளத்தில் ஒரு புதிய ஊக்கம் உண்டாகும். அந்தக் காலம் போய் விட்டதனாலும் அக்காலத்து நிகழ்ச்சிகளின் நினைவு இன்னும் என் மனத்தைவிட்டு நீங்கவில்லை. அதனால், நான் நினைக்கும்போதெல்லாம் உள்ளத்தால் மீண்டும் கலாசாலையிலிருந்து பாடஞ் சொல்லுகிறேன்; இன்புறுகிறேன்” (மாணாக்கர் விளையாட்டுகள், நல்லுரைக் கோவை, மூன்றாம் பாகம், ப. 39, 1938).

உ.வே.சா. ஆசிரியராகப் பணியேற்று 140ஆவது ஆண்டு தொடங்கும் இவ்வேளையில் அவரது வரலாற்றினூடே, அவரது ஆசிரியர் பணிக்காலச் சுவடுகளைத் தேடிப்பார்த்து நினைவுகொள்வது நாம் அவருக்குச் செய்யும் மரியாதைகளுள் ஒன்றாகக் கருதத்தக்கது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. சாமிநாதையர், உ.வே. 2008 (ஏழாம் பதிப்பு). என் சரித்திரம். சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
2. ஜகந்நாதன், கி.வா. 1983. என் ஆசிரியப்பிரான். சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
3. சாமிநாதையர், உ. வே. 1938. நல்லுரைக் கோவை (மூன்றாம் பாகம்). சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம்.

(இதன் சுருக்க வடிவம் 15,பிப்ரவரி, 2019 அன்று தி இந்து தமிழ் நாளிதழில் வெளிவந்திருந்தது)